

GEMEENTERAAD d.d. 25 JANUARI 2019

=====

VOORZITTER: ... 19u. stipt, pardon en we gaan beginnen aan deze gemeenteraad. Welkom aan de mensen in het publiek. Zoals jullie weten, krijgen jullie een agenda, maar jullie moeten wel in stilte meevolgen op de tribune. Ik heb vóór we beginnen een aantal verontschuldigen of mededelingen. Raadslid Jos De Meyer is verontschuldigd voor de hele zitting wegens ziekte. En raadslid mevrouw Baeten en ook raadslid El Moussaoui zullen de raad iets vroeger verlaten. Mevrouw Baeten omdat ze examen heeft en mevrouw El Moussaoui om persoonlijke redenen. Dan is er ook een verzoek tot afvoering van het punt 19, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, centrummanagement. En een verzoek tot afvoering van punt 27, werken site Puyenbeke, plaatsen afsluiting BMX en baseballveld. We zullen op het moment, dat die punten aan bod komen, zullen we daar verder op ingaan. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Als u mij toestaat, wij hebben ook twee punten, die wij graag zouden afgevoerd zien, nl. punt 7, diftar en punt 11, de kabinetsmedewerkers. En als u mij toestaat, wil ik bij ordemotie toch nog even een opmerking maken, mevrouw de voorzitter, over hoe het hier de afgelopen weken is aan toe gegaan. Ik zit hier toch al enkele jaren, maar ik heb ...

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, mag ik nog even? Ik heb nog niet gedaan met de mededelingen. Ik zou eerst ...

WYMEERSCH: Ja, maar bij ordemotie.

VOORZITTER: Ja, ik denk dat ik eerst verder doe met de mededelingen.

WYMEERSCH: Denk eventjes fout en geef mij daarna terug het woord.

VOORZITTER: Er is ook het voorstel om de punten 7, 8 en 32 met betrekking tot diftar, om die samen te behandelen. Dus eerst toelichting door de schepen en daarna een debat met de raad. Dus dat zijn de mededelingen. En dan ...

UYTDENHOUWEN: Voorzitter, wij zouden met onze fractie ook de afvoering willen vragen van punt 25, de herinrichting Koningin Elisabethwijk.

VOORZITTER: Ja. Goed, dan gaan we nu eerst ook nog een ...

HERMAN: Ja, ook nog een mededeling eigenlijk, een ludieke mededeling. Ik zit hier nog niet zo gigantisch lang in deze raad. Allé, een 2 à 3 jaar, maar allé, als ik nu de toegevoegde punten aan deze agenda zie, dan is dat voor mij toch een record.

En daarom wou ik toch een ludieke actie doen. Een uitdaging voor deze raad om deze zitting vóór middernacht af te sluiten. Als dat gebeurt, dan geef ik 60 l soep aan een welzijnsorganisatie in Sint-Niklaas en daarna is het voor ons. En de soep staat klaar. Dus bij deze, een uitdaging.

VOORZITTER: Laat het niet in de soep draaien, dat is vooral belangrijk. Goed, dan zou ik nu graag overgaan tot het punt van de eedaflegging van ...

WYMEERSCH: Voorzitter, bij ordemotie! Ge ging mij het woord teruggeven.

VOORZITTER: Waarover wilt u het precies hebben? Over de afvoering?

WYMEERSCH: Als u mij de toestemming ... Nee, bij ordemotie vraag ik het woord. En als u mij de toestemming geeft, zal ik het u uitleggen.

VOORZITTER: Oké, maar kort en bondig.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, leden van het college, collega's, ik zit hier toch een aantal jaren. Ik ben één van de kamerplanten van deze zaal. Maar wat ik deze maand heb meegemaakt, heb ik nog nooit meegemaakt. Of ik moet misschien al een groot gat in mijn geheugen hebben. Maar bij het begin van een nieuwe zittingsperiode lukt dit nieuwe college en deze nieuwe gemeenteraad – het is een nieuwe meerderheid – erin om zeggen en schrijven met één burgemeester en 8 schepenen van 3 commissies te geven. Dat betekent, dat er 6 leden van de meerderheid, 6 leden van het college niets hadden om de gemeenteraad mee te onderhouden. Of dat er blijkbaar nog geen problemen waren, dat ze nog geen plannen hebben, dat er dus nog niets is. Maar het toppunt was, dat er een zeer belangrijk punt – en het staat ter behandeling tijdens deze gemeenteraadzitting – een belangrijk punt inzake financiën, nl. de belasting middels diftar op de huisvuilophaling, dat die zelfs niet werd behandeld in een commissie financiën. Dat de schepenen van financiën het niet nodig achtte om een commissie van financiën te beleggen en dat, en dat – en ik zie de burgemeester al “ja, maar we hebben een algemene commissie belegd” – ja, er is een algemene commissie belegd. Maar ik verwacht – en dat zeg ik hier nu tegen de leden van het college en tegen al de collega's – dat we vanaf nu erop rekenen – en wij kunnen ook wel iets uit onze mouw schudden om daar eigenlijk zelf een beetje in tegemoet te komen – dat elk lid van het college vanaf volgende maand zijn commissie geeft. Er is reden genoeg in een stad van 75.000 inwoners, reden genoeg en problemen genoeg en onderwerpen genoeg om tijdens de commissievergadering te behandelen. Ik reken erop, maar de vaudeville, die we hebben meegemaakt in de maand januari bij een nieuwe zittingsperiode, die wil ik en mijn fractie niet meer meemaken.

VOORZITTER: De burgemeester zal hier even ...

BURGEMEESTER: Ja, mijnheer Wymeersch, ik ben het volslagen met u eens. Ik vind het compleet zinloos om gemeenteraadscmissies te organiseren, zomaar om elke maand samen

te komen. Ik vind gemeenteraadscommissies zijn nodig en zijn zinvol wanneer dit tot doel heeft om dus punten, die aan de gemeenteraad voor beslissing worden voorgelegd, toe te lichten. Maar wanneer er geen beslissingspunten zijn, die onder de verantwoordelijkheid van deze of gene schepen vallen, vind ik het echt zinloos om dan geforceerd gemeenteraadscommissies te organiseren. Twee, wat betreft de agenda van deze gemeenteraad, ik denk de invoering van diftar is belangrijk genoeg denk ik om een hele gemeenteraadzitting op een zinvolle en constructieve en hoffelijke manier met mekaar daarover te discussiëren. We hebben dat trouwens ook al gedaan en ik heb jullie daar ook voor bedankt tijdens de algemene commissie. Ik vond dat dat een zeer goed en inhoudsrijk debat was. Goede toelichting, goede vragen, goede replieken. Ik vond ook de manier waarop gediscussieerd was heel goed. Ik hoop, dat wij ook in de gemeenteraad op dezelfde manier met mekaar kunnen omgaan. Ik kan u wel voor een stuk volgen, dat wanneer er een algemene commissie is, dat het aangewezen is, dat de betrokken leden van het college voor de verschillende aspecten daarvan ook aanwezig zouden zijn. Ik denk dat dat inderdaad een terecht aandachtspunt is. En we zullen er in de toekomst op letten, dat dat ook op die manier wordt aangepakt.

WYMEERSCH: Dus u geeft mij ...

BURGEMEESTER: Ik kan wel, ik kan wel, ik kan wel alleen maar vaststellen, dus dat de hint, die ik toen heb gegeven van stel uw vragen aan de schepen van financiën in de commissie financiën, dat u daar niet bent op ingegaan. Dat is natuurlijk uw vrijheid om dat te doen ja dan neen. Maar dat is uw verantwoordelijkheid.

WYMEERSCH: Dank u. Mevrouw de voorzitter, even een korte repliek als ik mag. Burgemeester, het kan best zijn en een serieus aantal schepenen was aanwezig tijdens de algemene commissie. Maar het ging dus over de invoering van een nieuwe belasting. En uitgerekend de schepen van financiën blonk uit door afwezigheid. Dat kan dus niet en u kunt zeggen van dat was niet gepermitteerd, dat begrijp ik uit uw woorden, maar het is toch zo.

BURGEMEESTER: Ik heb gezegd “stel de vragen ...” – en ook aan andere collega’s die daar vragen over stelden – “... stel die vragen tijdens de commissie financiën”.

WYMEERSCH: Tijdens de financiën had de schepen van financiën nog andere katten te gese-
len – ik kom daar straks op terug - ...

BURGEMEESTER: Nee, nee. Ja, ja, maar ...

WYMEERSCH: ... en die heeft ...

BURGEMEESTER: ... u had evengoed tijdens de commissie financiën de vragen ...

WYMEERSCH: Ja en dat is gebeurd. Dat is gebeurd.

BURGEMEESTER: ... kunnen stellen, die u tijdens de algemene commissie had voorbereid.

WYMEERSCH: Dat is gebeurd en we komen daar straks op terug.

BURGEMEESTER: Dat is niet gebeurd, maar enfin.

WYMEERSCH: Maar ik wil het punt maar aanhalen, als het zo verder gaat ... Als het college om God weet welke reden zijn verantwoordelijkheid ontloopt en schepenen stelselmatig, met de regelmaat van een klok geen commissies zullen organiseren, dan zullen wij vanuit de oppositie andere maatregelen moeten nemen.

VOORZITTER: Ik dank u voor deze tussenkomst, mijnheer Wymeersch. Dan gaan we nu over tot de installatie van een gemeenteraadslid en de vaststelling van de rangorde. En zou ik graag mevrouw El Moussaoui naar voor vragen. Wilt u plaatsnemen daar voor het tafeltje? En uw geloofsbrieven zijn onderzocht. Alles was in orde. En als u nu nog de eed aflegt, dan kunnen wij u tot gemeenteraadslid ...

EL MOUSSAOUI: Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te leven.

A P P L A U S

VOORZITTER: Dan verklaar ik u aangesteld als gemeenteraadslid. Proficiat en u mag plaatsnemen op de daarvoor voorziene plaats. Punt 2, goedkeuring notulen installatievergadering gemeenteraad 25 januari 2019, goedkeuring. Zijn er opmerkingen? Euh, 2 januari. Zijn er opmerkingen, behalve de datum? Oké, dan kunnen we stemmen. Wie stemt er voor de goedkeuring? Is dat eenparig? Oké. Punt 3, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van één functie van inspecteur van politie (dienst dringende politiehulp – dispatching), goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn er vragen? Eenparig, dank u wel. Punt 4, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van drie functies van inspecteur van politie (dringende politiehulp – interventieteams), goedkeuring. Zijn hier vragen? Zelfde stemming? Kan dat? Oké. Punt 5, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, detachering van twee commissarissen van politie naar lokale politie Sint-Niklaas, goedkeuring. Mag dat met dezelfde stemming? Oké, eenparig. Punt 6, strategisch veiligheids- en preventieplan, overeenkomst en financieel dossier 2018 betreffende de toekenning van een toelage voor 2018-2019, goedkeuring. Dat is in de burgemeester zijn commissie.

BURGEMEESTER: Dat is ook toegelicht in de commissie. Er waren geen specifieke opmerkingen. En ik zou vragen, als de raad ermee instemt, dat de korpschef de zaal mag verlaten, tenzij dat jullie daarop aandringen, dat zij voor andere punten nog zou blijven.

VOORZITTER: Kunnen we dan met dezelfde stemming, oké? Ook eenparig. En dan komen we aan punt 7, gemeentebelastingen, belasting op de ophaling en verwerking van restafval (huisvuil), invoering. Met voorstel tot afvoering van het punt door de heer Wymeersch. Mijnheer Wymeersch, u heeft het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Wij vragen de afvoering omwille van de inhoud van het voorstel. En dat is een beetje procedureel, want volgens mij staat er in het voorstel van de nieuwe reglementering iets dat wettelijk niet kan. Decretaal niet kan. U verwijst naar art. 26 van het materialendecreet, waarbij men zich beroept en waarbij u zich beroept op het feit, dat u bepaalde zaken kunt delegeren aan we zullen het nu gemakkelijkschrijven als een intercommunale of een opdrachthoudende vereniging. Dat klopt, maar art. 26 omschrijft dit specifiek als het innen van. Het innen van belastingen kunt ge dus inderdaad overdragen aan de verantwoordelijkheid van een opdrachthoudende of intercommunale vereniging. Als ik de uitleg van de mensen van MIWA en van de verantwoordelijke, euh en van de voorzitter van MIWA heb gehoord, zou het in deze echter nog veel verder gaan dan het enkel innen, maar zou ook de invordering, het opsturen van de facturen gebeuren door MIWA. Dit kan niet! Dit kan niet, dat is niet volgens het decreet art. 26. En trouwens, en trouwens, er is ook een schriftelijke vraag geweest van een collega van u, Vlaams volksvertegenwoordiger Meremans, die in het Vlaams parlement heeft gevraagd wat nu juist de bedoeling is van één en ander. En wat antwoordt minister Bourgeois op dat ogenblik en ik zal citeren “uit het antwoord op de schriftelijke vraag van Marius Meremans ...” - van trouwens een partij, die u niet onbekend is, mijnheer de burgemeester – “... van de N-VA ... - en hij zegt – “... volgens minister Bourgeois betekent inning het in ontvangstnemen van de betaling van de belastingschuld. Dat is een taak van de financieel beheerder. Door de mogelijkheid tot machtiging in art. 26 van het decreet kan deze taak uitgevoerd worden door een verzelfstandigde entiteit of intergemeentelijk samenwerkingsverband, bv. een afvalintercommunale. Voorafgaand aan de inning moeten bepaalde procedures van het invorderingsdecreet wel gevolgd worden. Zo blijft het vaststellen en uitvoerbaar verklaren van een kohierbelasting en een bevoegdheid van het college. De zelfstandige entiteit of het intergemeentelijk samenwerkingsverband kan misschien wel één en ander voorbereiden, maar het versturen van het aanslagbiljet van een kohierbelasting is de taak en enkel de taak van de financieel beheerder.” Met andere woorden, dit is duidelijk.

Als u dit toevertrouwt aan MIWA, overschrijdt u de decretale bepalingen, die in art. 26 van het materialendecreet zijn vervat. En daarom vraag ik u om dit punt voorlopig af te voeren. U heeft tijd. diftar zou, als het wordt goedgekeurd, worden ingevoerd per 1 juli 2019. Of we dat nu vandaag behandelen of we behandelen het volgende maand als u het belastingreglement heeft

aangepast in die zin, dat zal zoveel verschil niet uitmaken. Maar daarom zullen wij, vragen wij de afvoering. Wil u die afvoering niet, daar zult u misschien bepaalde redenen voor hebben, maar dan dienen wij wel een amendement in op het art. 10, dat u voorlegt aan deze gemeenteraad en dat vraagt om het art. 2, waarin deze bepaling zit vervat, van dit te schrappen. Wij zullen dat nu indienen en wij vragen, mijnheer de burgemeester, mevrouw de voorzitter, de schorsing gedurende 15 minuten, zodat de collega's van de meerderheid en onze collega's uit de oppositie over dit standpunt én over het amendement, dat we hebben ingediend, kunnen beraadslagen en zich zo een serieuze mening kunnen vormen.

VOORZITTER: Oké, dan gaan we eerst schorsen. We schorsen 15 minuten.

SCHORSING

VOORZITTER: Oké, wij heropenen de zitting en het is de schepen van financiën, die antwoord zal geven.

BUYSROGGE: Dank u wel, voorzitter. Het is natuurlijk belangrijk om de bezorgdheid van Frans goed te kunnen bekijken om te zien dat we niets doen, dat tegen de wet zou ingaan. Dat is het laatste wat we zouden willen. Dus dat Frans ons daarvoor zou willen behoeden, dat is heel attent van hem. Nu, ik moet wel zeggen, dat we denken dat we redelijk sterk in onze schoenen staan. In die zin, u hebt zelf al verwezen naar art. 26 van het materialendecreet, waarin dat letterlijk staat "de gemeente kan haar verzelfstandigde entiteiten of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden ertoe machtigen die kosten te innen, ook als ze in de vorm van belastingen en retributies worden verhaald". Dat staat er letterlijk in. Nu, u baseert zich dan vervolgens op een parlementaire vraag, allé, het antwoord op een parlementaire vraag. Om maar te zeggen van klopt dat wel allemaal. Nu, ik heb daar toch ook nog een aantal andere dingen in gelezen, die ons toch wel sterken in ons verhaal, want hoe gaat het er procedureel of hoe zal het er – als dit allemaal goedgekeurd wordt – er procedureel aan toegaan? Het schepencollege zal het kohier vaststellen en vervolgens zal dan MIWA de opdracht krijgen om alles uit te voeren. En wat staat er trouwens ook in het antwoord, dat je niet volledig gelezen hebt of toch niet alleszins volledig voorgelezen hebt?

De financieel beheerder hoeft dit niet zelf te doen, maar de verzending van de aanslagbiljetten gebeurt onder zijn zorg en zijn verantwoordelijkheid. Dat is één. Twee, twee, wat staat er nog? Het materialendecreet laat reeds toe om de verzelfstandigde entiteiten of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden te machtigen de retributie of belasting te innen. Dat geldt zowel voor contante inning als voor de inning van de kohierbelasting. Dus, collega's, ik denk dat die

bezorgdheid op deze manier weggewerkt is. En ik denk dat we over kunnen gaan naar de inhoudelijke bespreking van het voorstel.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de schepen, u denkt dat u sterk staat. Dat zijn letterlijk uw woorden “wij denken dat we sterk staan”. Ge moet dat niet denken, ge moet dat weten. Met denken is niet genoeg. En ik baseer mij op art. 26 van het materialendecreet. En een decreet heeft nog altijd meer waarde, dan een antwoord op een schriftelijke vraag, wat altijd een politiek antwoord is en minstens voor een ...

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Ja, ja, ja, dat een politiek antwoord is. Ja, goed, maar ik citeer en vooral omdat u zou kunnen weten of beseffen, dat dat wel de minister-president is, die niet van mijn club is hé. Die is van uw club. Die dus dat geantwoord heeft. En u zegt zelf “art. 26 gaat over innen”. Over innen, niet over invorderen. Inkohieren is ook op last van het college en van de financieel beheerder. En u zegt zelf – en dat is natuurlijk om te lachen – “de financieel beheerder moet dat niet zelf doen”. Tuurlijk moet die dat niet zelf doen. Hoeveel financieel beheerders hebt ge dan nodig als hij 35.000 kohieren moet opsturen en aanslagbiljetten moet opsturen? Tuurlijk is het zijn administratie, die dat doet. Dat zal hij zelf niet doen. Trouwens, dan moet ge eens kijken principieel, niet alleen wettelijk, maar ook principieel. Hoe is het in godsnaam mogelijk, dat gij als politiek verantwoordelijke en als bestuurlijk verantwoordelijke een kohierbelasting uit handen geeft en overlaat aan derden, vanaf het begin? Vaststelling van de tarieven is voorbereid door de intercommunale. De inkohiering door de intercommunale. De invordering, intercommunale. De inning, intercommunale. En wij zitten erbij en jullie zitten erbij en we kijken ernaar. Dat kan dus niet. Dat kan dus niet. Ik dring erop aan en ik verwijs trouwens, als u het zich nog goed herinnert, mijnheer de schepen, 6 jaar geleden – de toenmalige schepen van MIWA en aanverwanten zal zich dat nog goed herinneren, mevrouw Geerts – dat wij ook op art. 26 hebben beroep gedaan. Collega Wouter Van Bellingen en ikzelf in verband met de ophaling van het grof huisvuil. En dat wij daar na lang op en neer geschrijf met binnenlands bestuur en dergelijke gelijk hebben gekregen. Nu, als u dat risico wilt lopen, mijnheer de schepen, voor mij niet gelaten. Als u het debat hier vandaag ten gronde wilt voeren en overgaan tot stemming, voor mij niet gelaten.

Maar dan gaan wij naar binnenlands bestuur en dan dienen wij morgen reeds klacht in bij de gouverneur en bij de diensten van het binnenlands bestuur. Dit kan dus niet. Een stad, die zijn belangrijke kohierbelasting volledig uit handen geeft, decretale bepalingen naast zich neerlegt en alles overlaat aan derden, waar wij voor de rest geen zeggenschap in hebben, dat tart elke verbeelding en dat pikken wij niet.

VOORZITTER: Wie stemt er voor de afvoering? Dat is het Vlaams Belang en de heer Maes. Ja, PVDA. Wie is er tegen? Meerderheid, sp.a. Wie onthoudt zich? Ja, CD&V. Goed, dan gaan we over tot de bespreking van het punt en we stellen voor om de punten 7, 8 en 32, die allemaal te maken hebben met diftar, om die meteen in één bespreking te nemen. En het is schepen Baeyens, die de inleiding geeft.

BAEYENS: Ja, toegelicht in de commissie. Nee, wat eigenlijk voorligt, is in ieder geval niet of we diftar gaan doen. Dat is eigenlijk in december 2016 in deze raad reeds beslist. Het principe op zich ligt absoluut niet voor. Dit is het laatste sluitstuk, dat naar de gemeenteraad komt. En dat is ook toen al gezegd, dat is alles over de prijzen en de sociale correcties daarop. En dat is hetgeen dat vandaag inderdaad voorligt, dat die prijzen nu deels afgesproken zijn tussen de gemeenten om deze voor te stellen aan de gemeenteraden en na goedkeuring in die 4 gemeenteraden van de gemeenten Waasmunster, Stekene, Sint-Gillis en Sint-Niklaas, kan MIWA daar in wezen mee verder. En wat ligt hier eigenlijk voor? Dat is ten eerste de prijs per kg. Daar willen we voorstellen om de eerste 100 kg per persoon per jaar aan 0,18 EUR of 18 EURcent te doen en al wat meer is aan 0,25 EUR. En hoe komen we aan deze getallen? Dat is nu precies wat het kost. Niet meer, niet minder. Er zijn berekeningen gedaan wat de ophaling en de verwerking van het afval kost en dan komen we op 0,21 EUR per kg. En op die manier kunnen we echt wel zeggen, de vervuiler betaalt. En ga je ook een effect zien van beter sorteren. En dat is toch wel de bedoeling, minder afval. Minder afval is absoluut dé baseline, dé reden waarom we het doen. Want in Sint-Niklaas en in de MIWA-zone op zich staan we daar aan de top. We zitten daar in Sint-Niklaas aan 173 kg gemiddeld, MIWA 161 kg. En we weten allemaal, de gemeenten waar diftar is ingevoerd, dat 110 zeer realistisch is. En ik denk dat we daar niet kunnen achterblijven en dat we daar echt op moeten inzetten, dat die sorteerincitief daar nodig is, blijkt nodig te zijn om iedereen zover te krijgen. En we worden dan nog wel geholpen door een aantal zaken, onder andere vanaf 1 januari is GFT verruimd van mogelijkheden en op 1 juni zal voor de 5 gemeenten van MIWA ook P+MD ingevoerd worden. Ook dat zal ons helpen om die verminderde afval te kunnen realiseren. Een tweede bedrag, dat er ook natuurlijk opstaat, is de aanbiedkost. De aanbiedkost, afhankelijk van de grootte van de container. 0,15 – 0,30 of 0,60 EUR.

Is ook iets dat in alle zones, waar diftar is ingevoerd, in gebruik is. Alleen al inderdaad om met volle containers te werken. Als mensen alleen de volle containers buitenzetten en dat blijkt echt wel goed te werken, dan is de ophaalmogelijkheid en de kost van die ophaling ook een stuk beter in de hand te houden en een zeer kleine stijging van de huidige manier van ophalen. Dan de sociale correcties. We hebben ze ook ruim toegelicht in de commissie. Daar zitten we met,

hebben we eigenlijk volledig dezelfde principes gehanteerd, die we vandaag kennen en voor dezelfde doelgroepen. Dus we hebben de mensen, die een verhoogde tegemoetkoming genieten op hun medische kosten en die groep gaan we dan in plaats van één rol per huisgezin (lees 22 EUR) anders benaderen. We gaan die 10 EUR korting geen per persoon in dat gezin. Ook mensen met hoge medische kosten, hetzij incontinentiemateriaal, hetzij andere medische hoge kosten door afval of hoge afvalcijfers, gaan we een stuk ontzien door hen 20 EUR korting te geven voor zij die dat nodig hebben. En dat is ook daar hetzelfde principe als de gratis rol, die er vandaag voorligt. Ik denk dat dat qua toelichting en wat voorligt ongeveer is. Het politiereglement, dat lijkt mij een vanzelfsprekendheid. Die zak is dan een container geworden. En dat we dan het reglement, dat vandaag bestaat rond zakken, ook moeten een deel herschrijven, lees schrappen, is ook een vanzelfsprekendheid. Er is ook nog opgenomen en dat is de meerkost van een extra container en van een slot. Ook die dingen zijn opgenomen in ons belastingreglement hier. En ik denk, voorzitter, dat dat ongeveer volstaat qua inleiding.

VOORZITTER: Dan dank ik de schepen. Wie vraagt het woord? Oké, dan stel ik voor dat we de volgorde respecteren, zoals in het reglement staat en dat we beginnen met de vertegenwoordiger van het Vlaams Belang en dat is mevrouw Luyckx. U hebt het woord.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. We hebben inderdaad tijdens de algemene commissie mogen vernemen, dat het stadsbestuur het plan heeft opgevat om de vuilniszakken dan te vervangen door afvalbakken. En dat is in ons idee een prima idee, want onze afvalophalers krijgen het zo een beetje gemakkelijker om hun uiterst zware taak beter en comfortabeler te kunnen uitvoeren. Geen of minder rugklachten, minder tillen, minder heffen. Geen kapotgebeten of gescheurde zakken. In de zomer zeker minder geurhinder, geen ongedierte of minder ongedierte. Op het eerste gezicht niets dan voordelen. Maar, als de vos de passie preekt, boer let op uw kippen. Want de ervaring leert immers, dat als een overheid veranderingen wilt doorvoeren en dit verkoopt als een grote verbetering en een belangrijke uitdaging, dat iedereen dan met dit soort woordgebruik wel weet, dat de burgers beter op hun hoede zijn. Het ogenblik dat de overheid dan nog eens langskomt om nog wat centjes uit de beurs te schudden, dat ogenblik is dan gewoonlijk niet veraf. Want er blijken toch wel wat addertjes onder het gras te zitten. In het oude systeem met vuilzakken draait alles om inhoud.

Is de zak vol, dan bied je hem aan. Maar in het nieuwe systeem draait alles om gewicht en dat scheelt toch een aardige slok op de borrel. U weet allemaal, dat een kg pluimen evenveel weegt als een kilo lood. Alleen in grootte en het aantal vuilniszakken dat nodig is om het weg te voeren, is er toch wel een verschil. Een mooi voorbeeld daarvan zijn wegwerpluiers. Deze problematiek werd tijdens de commissie onder andere door mijn fractiegenoten - als jonge moeders

ervaringsdeskundigen – aangehaald. Het gewicht van zo'n gebruikte wegwerpluier is groter dan zijn omvang. De kans, dat jonge gezinnen opgezadeld worden met een extra kost, is dus wel groot. En ja, schepen Baeyens, kinderen kopen, kost geld. Ik ben een moeder van 5. Ik weet er alles van. Maar in tijden, waarin het dalende geboortecijfer van onze eigen bevolking ... (overschakelen naar bandopname 2) ... een argument is, dat gebruikt wordt om het naar hier halen van landverhuizers te verantwoorden, want die mensen gaan onze pensioenen betalen, omdat wijzelf geen kinderen meer krijgen, dan kan het in mijn ogen geen kwaad om onze gezinnen te ondersteunen in plaats van ze te plagen met nog maar eens een verkapte belastingverhoging. Want over een verhoging van de belastingen gaat het in ieder geval. Wij kregen tijdens de commissie een mooie berekening te zien, waaruit moet blijken, dat het qua kostprijs allemaal wel meevalt. Maar een grondigere berekening leert, dat een gezin met twee kinderen echter al gauw aan een verdubbeling van hun huidige uitgave zit. Alles in acht genomen. Er is minder restafval, dat klopt. U verhuist dat deel van het restafval naar onder andere de PMD-zak en de GFT-bak. Maar die PMD-zakken zorgen dan toch ook voor een extra kost. Maar ik veronderstel, dat dat misschien dan een vergetelheid zal geweest zijn. U voorziet in-derdaad een tegemoetkoming voor mensen met bepaalde gezondheidsproblemen, maar ik heb in de commissie begrepen, dat die groep zich beperkt tot mensen met incontinentieproblemen. Ik hoor nu van u, dat het niet helemaal klopt. Dat zal dan ofwel heb ik dat niet goed begrepen, ofwel hebt u het ondertussen al aangepast onder invloed van de opmerkingen, die tijdens de commissie gemaakt zijn. Een echt afdoend antwoord op de problemen, die kleinbehuisde mensen kunnen ondervinden om hun vuilbak erbij te plaatsen, dat is er niet gekomen. Voor mensen, die klein wonen en hun vuilbak op hun terras zetten, als ze dat al hebben, kan het een hele toer zijn om met die bak door de woonkamer te geraken. Zelfs als er wietjes onderstaan. Een zak is makkelijker te hanteren in zo'n geval. En vooral oudere mensen lopen de kans om hier problemen mee te hebben. Niet alle appartementsgebouwen zijn moderne gebouwen. De gebouwen, die werden opgericht vóór er sprake was van gescheiden afvalophaling, zijn legio. En die zijn al helemaal niet ingericht om vuilnis lang en in verschillende zakken en/of bakken te bewaren. Maar ik vond niet, dat daar een mooi antwoord op kwam.

Collega Maes die maakt in de commissie terecht de opmerkingen over de controle, die de burger heeft over het juiste gewicht van het vuilnis, dat hij aanbiedt. De afvalbakken zijn dan wel uitgerust met een slim kaartje, dat het gewicht gaat bepalen, maar wat als daar iets mee misloopt? Volgens het college mogen we op onze beide oren slapen, want blijkbaar wordt dat een onfeilbaar systeem of toch zo goed als. Maar, de Sint-Niklazenaren krijgen echter zeer weinig mogelijkheden om verhaal te halen, indien dat kaartje toch niet zo slim blijkt te zijn. Vermits

er maar halfjaarlijks een afrekening volgt, moet je al een hele boekhouding bijhouden om er zeker van te zijn, dat je factuur klopt. Uw argument, dat er in andere steden en gemeenten, die met diftar werken, weinig problemen zijn, snijdt geen hout. Ten eerste leent het systeem er zich niet toe om kleine fouten op te merken, waardoor er veel onder de radar kan blijven. En ten tweede weet u ook wel, dat mensen niet zo vlug tegen de overheid ingaan vanuit het idee, dat het toch niet helpt. De stad geeft dan ook nog eens alles uit handen en laat MIWA het werk doen. Een intercommunale heeft de eigenschap om nog verder van de bevolking af te staan, om maar te zwijgen over de democratische controle over zo'n gedrocht. Koken kost altijd geld. De stad draait sowieso op voor de kosten, die de huisvuilophaling met zich meebrengt. Is het niet via het loon van eigen personeel, dan zal het zijn via de factuur die MIWA aan de stad bezorgt. Elke verandering brengt groeipijnen mee, maar volgens de cijfers die we, waarnaar verwezen werd tijdens de commissie, is er geen opmerkelijke verhoging van sluikestorten gemeld bij andere zones waar diftar in werking is. Maar ik heb daar toch bedenkingen bij. Want zwerfvuil wordt niet bij sluikestort gerekend. Dat staat beter in de statistieken, dat weet ik ook wel, maar in deze stad en in de deelgemeenten kan je toch niet naast het zwerfvuil kijken. Mensen mogen nog juist een klein papiertje in een openbare vuilbak gooien en dat is het dan. Ze moeten er nog wel één vinden, wat in de deelgemeenten niet altijd even gemakkelijk is. De rest worden ze geacht in hun zakken te stoppen en mee naar huis te nemen, alwaar het slimme kaartje in hun vuilbak kan wegen hoeveel dat voor de stad opbrengt. Dat zulk een beleid meer zwerfvuil met zich meebrengt, wordt reeds jaren door allerlei instanties bij hoog en bij laag ontkent, maar waar dan al die rommel, die alleen al in mijn eigen straat vandaan komt, dat is mij een raadsel. Groeipijnen gaan er dan blijkbaar niet zijn, want een overgangsfase is bij mijn weten niet voorzien. Het wordt in het diepe springen en zwemmen. Leuk als je een optimist bent. Op vele vragen en opmerkingen kwam tijdens die algemene commissie geen degelijk antwoord om de doodeenvoudige reden, dat het de eerste keer was dat ze gesteld werden. Men hoorde het niet echt in Keulen donderen, maar het was toch duidelijk dat deze vragen en opmerkingen nog nooit waren naar boven gekomen tijdens de voorbereidingen voor het nieuwe systeem.

Niet getreurd, er zaten goede voorstellen tussen en u gaat ze meenemen. Waarin? In de verdere uitwerking van de plannen? Komt er een bijsturing als het onfeilbare systeem toch feilbaar blijkt te zijn? Waarom komt het college met een voorstel naar de gemeenteraad, dat in mijn ogen niet tot in de puntjes uitgewerkt is? U spreekt zelf van een laatste sluitstuk, maar ik merkte toch dat er een aantal dingen waren, die dan tijdens de commissie toch nog genoteerd moesten worden. De manier, waarop de bevolking op de hoogte gebracht zal worden van de veranderingen, die zich aandienen, is nog iets dat mij toch wel de wenkbrauwen deed fronsen, want de gegevens

die ons voor de commissie verstrekt werden, vermelden dat de eerste 100 kg per gezinslid aan een tarief van 0,18 EUR per kg berekend worden. Alles boven die 100 kg, zoals u reeds zei, wordt aan 0,25 EUR per kg gerekend. Maar, tijdens de uitleg die we kregen tijdens de commissie, bleek dat niet helemaal te kloppen. Want er wordt halfjaarlijks afgerekend, waardoor die bewuste 100 kg in twee gedeeld wordt. Met andere woorden, er wordt gewerkt met 50 kg per gezinslid per half jaar. Als je de eerste helft van het jaar boven de grens van 50 kg zit, dan heb je pech, want dan krijg je een hogere factuur. Zit je de tweede helft onder de 50 kg, zodat je in totaal die 100 kg niet overschrijdt, dan ben je er toch aan voor de moeite, want er is geen verrekening voorzien. Maar dat gaat u de burger niet vertellen. En over boerenbedrog gesproken, ik vind dat toch wel een sterk staaltje. Over de manier waarop de terugname van overtallige restafvalzakken voorzien is, daar kan ik eigenlijk vrij kort over zijn. Ik vind dat een kruideniersmentaliteit van “heb ik jou daar”. Met mijn welgemeende verontschuldigen aan het adres van alle eerlijke kruideniers. Enkel volledige rollen met wikkel worden teruggenomen. En hoeveel mensen kent u, die rollen huisvuilzakken op voorraad hebben? Ik niet zo heel veel. Geruststellend is dan toch de gedachte, dat er geen overrompeling van de balie van het stadhuis zal zijn als mensen ze komen terugbrengen. Waarom worden er geen losse zakken teruggenomen? En waarom kunnen mensen enkel terecht in het stadhuis en in de deelgemeentehuizen voor losse zakken? Moeten werkende mensen vakantie nemen, want de deelgemeentehuizen zijn maar beperkt open? Of moeten ze daar speciaal voor naar de stad komen? Een beetje soepelheid kan in onze ogen geen kwaad. Een goede dienstverlening is de eerste taak en plicht van het stadsbestuur tegenover haar bevolking. En dan toch nog even terug over die 100 kg. Uit de cijfers blijkt, dat er in Sint-Niklaas ongeveer 162 kg restafval per inwoner per jaar wordt opgehaald, zoals gemeld. En dat is teveel en de Vlaamse overheid wil dat dat cijfer daalt. Officieel moet er ongeveer een 20 kg af. Dat is buiten de waard gerekend, zijnde de knappe bollen bij de stad en MIWA, die vinden dat Sint-Niklaas van zijn ezelsoren vanaf moet geraken en stoemelings de beste van de klas moet worden. Het cijfer moet dus bijgevolg geen 20 zijn, maar 40. Meer dan 40 zelfs.

Op papier ziet dat er allemaal heel mooi uit. Of het haalbaar is, dat moet nog blijken. Indien niet, zijn er geen potten gebroken. De burger betaalt toch. Weggezet als crimineel, want grote vervuiler en die moeten gestraft worden. De vervuiler betaalt. Je kunt bij wijze van spreken beter inbreker worden. U begrijpt, dat wij dit punt niet zullen goedkeuren.

VOORZITTER: Oké. Ik dank je voor de tussenkomst, mevrouw Luyckx en ik zou de raad willen vragen, want het is uw maidenspeech en wie hier zijn eerste speech ten berde brengt, die krijgt daarvoor een applaus. Dus voilà ...

BURGEMEESTER: Het is een beleefdheidsapplaus.

A P P L A U S

VOORZITTER: Dan geef ik nu het woord aan de heer Callaert als vertegenwoordiger voor de N-VA.

CALLAERT: Dank u, voorzitter. Beste collega's, in december 2016 stemden we als gemeenteraad principieel voor de invoering van het diftar-systeem. En vandaag – de schepen zei het daarnet al – stemmen we dan ook over de laatste stap in het proces met de stemming over de tarifiering. Een dossier, waar intussen al veel over is gezegd en veel over is geschreven. En het beroert de gemoederen, zoveel is duidelijk. De verandering wekt dan ook wel vaker een eerste kleine schrikreactie op, maar we mogen ons daar niet door laten tegenhouden. Want we moeten eerlijk zijn en de schepen zei het ook al, wij als Sint-Niklazenaren doen het niet goed als het gaat over afval. De Sint-Niklazenaar produceert gemiddeld 173 kg restafval per jaar. Dat is 50 kg meer dan de gemiddelde inwoner van Beveren of Dendermonde en 60 kg meer dan de gemiddelde Mechelenaar of Lokerenaar. Onze cijfers moeten dus zeer dringend en zeer drastisch naar beneden. En dus moet je nadenken hoe we dit cijfer naar omlaag kunnen krijgen. Als lokale overheid heb je niet alle mogelijkheden in handen en we kunnen bv. supermarkten niet dwingen om minder plastic te gebruiken, hoe zwaar ik mijzelf ook echt kan ergeren wanneer ik in de supermarkt dozen individueel verpakte komkommers of paprika's zie. Maar, de afvalophaling die ligt wel in onze macht. En dan merk je bij steden en gemeenten, die zijn overgeschakeld naar het diftar-systeem gemiddeld 25 tot 41 % minder restafval per inwoner wordt geproduceerd. Als Waasland – toch het stuk dat bij MIWA hoort – zijn we nu bij de slechtere leerlingen van de klas. En dus gaan wij voor gemiddeld 40 % minder restafval per inwoner gaan. En wanneer we het halen, zal de gemiddelde Sint-Niklazenaar geen 173 kg restafval per jaar meer produceren, maar nog maar 104 kg restafval. Een paar banken vooruit, denk ik dan.

En die ambitie, die is ook mogelijk, want het is al gezegd, samen met het diftar-systeem zullen ook de PMD-zakken worden uitgebreid naar de P+MD-zakken. Dat is van de blauwe naar de paarse zakken dan. En sinds 1 januari kunnen ook al bereide etensresten in de GFT-bak. Als je leest dat nu zelfs al 40 % van wat de mensen in de grijze of gele zak gooien eigenlijk PMD, GFT of papier en karton is en dus bij uitbreiding nu van de GFT en de PMD moet het streefcijfer van 40 % minder restafval per inwoner geen ijdele ambitie zijn. Ik heb op websites, sociale media en huis-aan-huisbladen van de concullega's hier al regelmatig mogen lezen wat voor een asociale maatregel het diftar-systeem zal zijn. Collega's, het zal u niet verbazen, ik spreek dat

graag volmondig tegen. De schepen heeft het ook al gezegd. De sociale maatregelen, die nu al gelden, die blijven gehanteerd. Zowel voor leefloners, als voor sociale doelgroepen, als voor mensen met een verhoogde tegemoetkoming voor medisch afval, als voor patiënten met veel medisch afval. Dat is dan ook intelligent opgenomen in het voorstel van deze avond. Voorzitter, voor ik afrond, geef ik graag nog volgende gedachtegang mee, waarom mijn fractie en ikzelf grote voorstander zijn van het diftar-systeem. Waar we nu als gemeenschap met z'n allen financieel mogen opdraaien voor de grootste vervuilers, zal het diftar-systeem er nu voor zorgen, dat elke individuele burger verantwoordelijk zal zijn over zijn eigen afvalproductie en daar bijkomend dus ook voor de hoogte van zijn eigen 6-maandelijkse factuur. Principes als “de vervuiler betaalt” en “de individuele verantwoordelijkheid van elke burger” zijn dan ook twee zaken, die wij als N-VA zeer hoog in het vaandel dragen. Ik dank u.

VOORZITTER: Ik dank u voor deze tussenkomst, mijnheer Callaert. Dan geef ik nu het woord aan mijnheer Julien Ghesquière voor de CD&V.

Ghesquière: Dank u, voorzitter. Trouwens eerst een opmerkingske voor ik begin aan mijn tussenkomst. De volgorde van tussenkomsten, u heeft die natuurlijk toegepast volgens het reglement en ik kan daar inkomen. Maar uiteraard, dat betekent wel, dat ook een partij, die eerst de afvoering vraagt, dan eigenlijk al direct daarna de teneur van het debat mag zetten. Ik zou dat niet gedaan hebben.

VOORZITTER: Het is mijn eerste keer en ik wilde het reglement volgen, maar ik ga toch naar u luisteren voor een volgende keer. Ik dank u.

Ghesquière: Goed, voorzitter, burgemeester, collega's, op de gemeenteraad van 22 december 2016 heeft mijn fractie zich onthouden bij de stemming over de implementatie van het diftar-project voor de inzameling van huishoudelijk restafval. Nochtans waren we er toen en zijn we nog steeds van overtuigd, dat het toepassen van een gedifferentieerd tarief de juiste methode is om het principe van “de vervuiler betaalt” te concretiseren.

We onthielden ons toen evenwel omwille van het feit, dat het principe goedkeuren zonder de tarieven te bepalen niet bepaald moedig was. Had de gemeenteraad dat toen wel bepaald, had dat de achterdocht rond verdoken belastingverhogingen, zoals ik hier al een paar keer gehoord heb, had die achterdocht in de kiem kunnen smoren. Reeds in de legislatuur 2006-2012 onder het voorzitterschap van oud-collega Jo De Cuyper dacht MIWA na over de invoering van diftar. Na het sluiten van de verbrandingsoven was dat geen onlogische evolutie in het denken over het beperken van de afvalberg. In die periode werden trouwens subsidiedossiers ingediend bij OVAM voor de aanschaffing van weegbruggen voor de diverse recyclageparken. Een eerste aanloop naar gedifferentieerd tarifieren. Onze stad en zijn deelgemeenten doen het jammer

genoeg inderdaad niet goed wat restafval betreft. 173 kg per jaar per inwoner is een triestig cijfer. Het vraagt een serieuze inspanning om dat tegen 2023 naar 152 kg – dat is het eerste streven – liefst nog minder te doen dalen. Gelukkig zijn er naast de kostprijsaanpassing een aantal maatregelen, die de burger ertoe aanzetten om beter te sorteren. Zo mag er – zoals er net al gezegd is – vanaf 1 januari van dit jaar meer in de GFT-bak dan vroeger. Vlees- en visresten. Ik ga het hier eens herhalen, want trouwens, ik denk dat we allemaal een cursus sorteren kunnen gebruiken. Vlees- en visresten, bereidde etenswaren, kaas, brood en eierschalen kun je nu ook kwijt in de groene GFT-container. Een aantal zaken echter niet meer. Theezakjes, koffiepads mogen niet langer de groene bak in, omwille van de microplastics in de pads of zakjes. De kost van de GFT-prijslabels blijft gelukkig dezelfde. Dus voor één vel betaal je nog steeds, voor 10 prijslabels, 5 EUR voor 40 l. En voor de 120 l-bakken 16 EUR. Daarnaast mag er vanaf 1 juni 2019 dus meer in de PMD-zak, die eigenlijk een PMD+-zak zal worden en mogen er meer plasticverpakkingen in. Hopelijk krijgen we de bevolking mee om nog meer en beter te sorteren. Het bewustzijn, dat we allen een steentje kunnen bijdragen aan het verbeteren van ons milieu is belangrijker dan het enkel via de portemonnee te laten afdwingen. Op de algemene commissie – en dat is hier ook al gezegd vanavond – betreurden we de afwezigheid van de schepen van financiën. Dat hebben we ook op uw commissie gezegd, schepen. We stelden ons immers vragen over de budgettaire gevolgen. Ik heb die nog niet gehoord. In de eerste plaats stelden we de vraag wat het gevolg was van de postfacturatie voor het budget van de stad. Want tijdens de eerste periode zal de stad immers geen ontvangsten meer hebben van grijze huisvuilzakken en zal MIWA nog geen ontvangsten kunnen doorstorten. Dus ook dat moet doorgerekend worden. Wat echter nog belangrijker is, welke prognose moet onze financiële directeur stellen over de te verwachten ontvangsten? En hoe zit het met de verrekening van de zogenaamde trekkingsbijdrage?

Want we spreken hier wel allemaal over de prijs per kg, maar we spreken niet over het bedrag – momenteel zo'n 71 EUR/jaar/inwoner – dat de stad sowieso betaalt aan MIWA. Mogelijks gaat dat bedrag achteraf dalen, want als er minder restafval moet verbrand worden, ja, dan gaan er ook minder kosten moeten gerekend worden door MIWA. Akkoord, meten is weten. We zullen dat pas volgend jaar, minstens een half jaar na de invoering van diftar, pas dan zullen we objectieve cijfers kennen. We stellen ons dus eigenlijk nu al de volgende vragen. Hoeveel afval produceren inwoners individueel per adres? Allemaal te weten nadat het ingevoerd is, door die chip in die bak. Is er een correlatie tussen inkomen en produceren van afval? Ik heb soms de indruk, dat er in bepaalde buurten aan bepaalde huizen veel meer zakken staan dan bv. aan een villa. Ik heb de indruk, dat die daar beter gevuld geraken sommige zakken. Hebben de mensen

op den buiten een voordeel omdat ze bv. kunnen composteren? Zijn er wijken of straten waar aanzienlijk – dat heb ik net gezegd – meer restafval opgehaald wordt? We zien nu al uit naar de antwoorden op deze vragen. Het ergste, dat we in de toekomst zouden kunnen bereiken, is een stijging van de ontvangsten. Het zou verschrikkelijk zijn, want dat is bijna pervers. Want dan moeten we vaststellen, dat als de burger in het slechtste geval niet minder afval produceert, de stad effectief wel meer belastingen zal ontvangen. Dat zou eigenlijk pervers zijn. MIWA levert vandaag de dag al heel wat inspanningen om de burgers milieubewust te maken. Daarover moeten we in de eerste plaats blijven waken. En ik heb het daarnet al gezegd, sorteren is inderdaad niet zo eenvoudig. Ik heb het daarnet ook al gezegd, ik daag jullie uit om eens een sorteerexamen te doen. We zouden dat eens met z'n allen beter doen dan eigenlijk zeg maar soms welles/nietesspelletjes te spelen. Wat de nieuwe tarieven in concreto betreft, de berekening van 0,18 EUR per kg en 0,25 EUR vanaf 100 kg, ik heb die berekening mee gevolgd en ik durf zeggen, ik heb ook al 12 jaar ervaring op het gebied van afvalverwerking. En die berekening, die is echt wel logisch uitgewerkt. Daar ben ik helemaal van overtuigd. Ik ben er ook van overtuigd, dat een goede sorteerder zelfs zijn profijt zou kunnen doen. Dus, laat het duidelijk wezen, het diftar-principe helemaal akkoord. Met de stijging van het tarief voor de ondergrondse containers, daar zijn wij het echter niet mee eens. Daar is effectief een stijging van 75 %. Dus van 0,55 EUR per aanbieding naar 0,875 EUR dat lijkt mij een onverantwoorde verhoging. Ik heb de uitleg gehoord van de schepen, dat dat op basis van een OVAM-formule is. Maar ik heb ze zelf nog niet zo goed begrepen, schepen, dus dat moet ge mij toch nog eens uitleggen, want ik vind het een rare stijging. Ik denk eerder, dat dat een stijging is ten gevolge van het feit, dat men wil alignereren met de omliggende gemeenten.

Als we diezelfde tarieven trouwens 2 jaar geleden nog maar vastgesteld hebben voor die ondergrondse containers, dan hebben we ons ofwel 2 jaar geleden grondig vergist, ofwel gewoonweg veel te weinig aangerekend, omdat we nog niet durfden rekenen vóór de verkiezingen. De bezitters van die ondergrondse containers trouwens, die hebben er al eens voor betaald hé. Die betalen in de aankoop van hun woning of appartement mee in de investering voor die ondergrondse container. Dus dat is ook 15.000 EUR – wat niet weinig is – dat daar verrekend wordt in de kostprijs van die gronden of gebouwen. Misschien zijn we met de volgende vraag of opmerking te vroeg, maar we zien met belangstelling uit naar de komende investeringsbudgetten. Ik verklaar mij nader. In sommige straten is het aangewezen om extra ondergrondse containers op openbaar domein te plaatsen. Die kosten echter 15.000 EUR per stuk, zoals ik net zegde. Hoeveel gaat onze nieuwe bestuur er voorzien? Of is dat misschien de reden van de aanpassing van die prijs van die aanbieding voor die ondergrondse containers, dat er inderdaad

centen moeten voorzien worden – en dan kan ik er zelfs inkomen – als investering voor een aantal ondergrondse containers, die op openbare plaatsen zouden moeten komen. En voor die investeringen, ik kom ook nog eens terug op een oude vraag. Wat vindt onze nieuwe bestuur van aanvaardbare afstanden voor het bereiken van een recyclagepark? Als een inwoner van Sinaai zo'n 20 km heen en weer moet rijden om een recyclagepark te bereiken, dat op Vlyminckshoek bv., dat lijkt mij toch ook niet milieubewust. Daar mag toch ook wel eens een serieuze investering voor gedaan worden. Waar en wanneer komt dat laatste al zolang beloofde extra recyclagepark eraan? Tot slot, wij zeggen ja tegen diftar, want het restafvalcijfer dat moet omhoog. Daar ben ik het helemaal mee eens en mijn fractie ook. Maar omdat we graag constructief meedenken, moeten we onze stemhouding ook differentiëren. Niet alle tarieven – ik heb het net gezegd – zijn correct. Niet alle gevolgen, zoals bv. voor sportclubs en hoogbouw zijn ons volledig duidelijk. Er zijn nog een pak afspraken te maken. Collega Lore Baeten, die gaat mijn tussenkomst nu eventjes kort aanvullen met vragen over de sociale correcties. En ook in verband met de betalingsmodaliteiten en keuze van containers. En die gaat ook onze stemhouding vertellen. Dank u.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Ghesquière. Mevrouw Baeten?

BAETEN: Beste mevrouw de voorzitter, beste collega's, ik heb het in de commissie al aangehaald, maar zou heel graag de vraag opnieuw stellen en dit aan de bevoegde schepen, mevrouw Henne. In verband met sociale correcties. Uit de uitleg van Sven Peeters in de algemene commissie bleek, dat er sociale correcties zouden zijn voor mensen, die incontinentiemateriaal nodig hebben. Toch zijn er nog andere mensen, die geconfronteerd worden en doelgroepen met veel afval.

Ik denk dan in de eerste plaats aan onthaalmoeders, die elke werkdag in de pampers zitten. Het is een beroep dat al schaars is, waar ook vaak onthaalmoeders afhaken. En we mogen hen zeker niet uit het oog verliezen of verder benadelen. Wat jonge gezinnen betreft, want die hebben natuurlijk ook baby's en peuters met pampers, vraag ik ook om hieraan te denken. We kregen in de commissie het antwoord op deze vraag, dat omdat er nu geen speciale regeling is, dat we dat ook niet in de toekomst hoeven te doen, of dat gezinnen zelf maar naar het containerpark kunnen gaan. Maar een volle auto met warme luiers, dat lijkt mij niet zo aangenaam. Dus vraag ik u toch om hier wel een regeling over uit te werken. In andere gemeenten, die ook met diftar werken – ik denk bv. aan Willebroek – hebben ze aparte zakken aan de gemeente speciaal voor die pampers, omdat zij ook wel zien, dat dat echt een problematiek anders geeft. Ik geef het maar mee. De vorm waarin het gebeurt, lijkt mij vrij te staan. Maar ik wil toch de bevoegde schepen benadrukken om hier zeker eens aan te denken. Jos De Meyer, die vandaag afwezig is

wegens ziekte, had ook nog twee bekommernissen, die ik graag zou willen herhalen. Ten eerste of het mogelijk is wanneer er een gezinsuitbreiding of een gezinsinperking is, om de containers gratis te kunnen verwisselen naar een ander formaat? En ten tweede, wat de betalingsmodaliteiten betreft, of het mogelijk is om het niet om het half jaar de rekening te krijgen, maar meer frequent. Zoals Julien al heeft gezegd, omdat we het enerzijds als fractie eens zijn met het principe van diftar, nl. dat de vervuiler betaalt, maar anderzijds omdat we het niet eens zijn met een aantal praktische uitwerkingen, onder meer de tariefzetting voor ondergrondse containers, zal onze fractie zich onthouden. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank je, mevrouw Baeten en meteen vraag ik ook een applaus aan de raad voor de maidenspeech van mevrouw Baeten.

A P P L A U S

VOORZITTER: Dan geef ik nu het woord aan de heer Baeck voor de fractiegroep.

BAECK: Dank u wel, voorzitter. Collega's, op 2 december 2018 stapten 75.000 mensen op in de eerste grote klimaatbetoging in Brussel. Op 10 januari verzamelden zich voor de eerste keer 3.000 scholieren in Brussel. De week daarop waren ze met 12.500. Gisteren zelfs met 35.000. En wie weet wat zondag gaat geven? Al die mensen, die de afgelopen weken op straat kwamen, hebben allemaal dezelfde boodschap. Zij roepen de politiek op om hun verantwoordelijkheid te nemen, want er moeten dringend maatregelen genomen worden om de opwarming van de aarde binnen de perken te houden. Ook als lokale overheid moeten we deze boodschap serieus nemen. En dat willen wij dan ook doen. Vandaag gaat het over afval.

Waarom kiezen we voor diftar? In Sint-Niklaas halen we per inwoner jaarlijks 173 kg huisvuil op. Volgens het nieuw uitvoeringsplan van OVAM moeten we tegen 2022 naar 143 kg. Het is per persoon dus 30 kg afval minder. Uit resultaten van andere gemeenten weten we, dat diftar voor een minimale daling van 25 % zorgt. Door invoering van diftar zouden we het wettelijk opgelegde maximum dus gemakkelijk moeten kunnen halen. Maar, onze doelstelling met Sint-Niklaas ligt hoger. Wij gaan voor 40 % minder restafval. We doen dit door een doordacht prijzenbeleid te voeren, waarbij de vervuiler betaalt. We zitten hier mooi tussen de verplichte vork vanuit de overheid, die tussen 0,15 en 0,30 ligt. Verder breiden we de sociale correcties uit. Voor mensen met een verhoogde tegemoetkoming gaan we dit zelfs automatisch toekennen. Als ik dan vergelijk met andere diftar-steden zijn we vanuit de sociaalste. We hebben wel nog een suggestie vanuit onze fractie. Voor de mensen, die heel goed sorteren, zouden we graag een systeem invoeren, waarbij ze prijzen kunnen winnen in de vorm van bonnen bij lokale

handelaars. Een kwestie van ook positief aan te moedigen om minder afval te produceren. Ten slotte, we zijn er ons van bewust dat mensen het niet gemakkelijk hebben met veranderingen. Het vraagt een inspanning voor iedereen. Het is daarom dat we willen oproepen aan iedereen om correcte informatie te verspreiden. Verandering is niet simpel. Laten we het dus alstublieft niet moeilijker maken voor onze inwoners. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank je, mijnheer Baeck. Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Geerts van de sp.a-fractie.

GEERTS: Ja, kort, mevrouw de voorzitter. Ik denk, de meeste collega's hebben er al op gewezen, dat we al een lang traject hebben afgelegd rond dit dossier. En dat het waarom men dit moet invoeren ook ondertussen voldoende duidelijk is. Ik denk ook dat we in de commissie heel wat uitleg gekregen hebben. Maar er zijn nog een paar zaken, waar ik wou op ingaan. Ik denk toch, dat we ... Ik hoor bij sommigen toch wel wat vragen rond de impact. En ik steun zeker de vraag van Julien om een goeie opvolging te doen. Ik denk dat dat evident is. Maar ik denk dat we er alle vertrouwen in mogen hebben. Er is enerzijds de door OVAM gewijzigde situatie rond PMD. Met dit systeem neem je ook wel wat de misbruiken weg. Want er was nog een collega in de commissie, die zei "ja, maar één van de lokale caféhouders, die dan 15 gele zakken buitenzet, enz...", allé, die zaken dat corrigeer je dan. En dan ten derde, de burger die effectief beter zal sorteren. Dus we hebben daar alle vertrouwen in, dat dat ook hier zal lukken. Dat lukt elders wel, dus dat zal hier ook lukken. Maar dat moet goed opgevolgd worden. Ik heb nog 2 specifieke vragen. En ik zou die willen richten aan de schepen van leefmilieu en aan de schepen van sociale zaken.

Wat mij nog niet zo duidelijk was in de commissie, volgens mij is dat niet aan bod gekomen, wat doen we met burgers die zeggen "ik hoef geen container" of met burgers die wel een container nemen, maar nooit niets van huisvuil hebben zagezegd? Volgens mij is dat niet expliciet aan bod gekomen. Omdat natuurlijk in het, allé, vanuit ecologisch standpunt is dat wel iets dat moet ... Dus dat was mij niet zo duidelijk, wat we daarmee gaan doen. Dan wat de schepen van sociale zaken betreft, ik denk dat inderdaad, het is een vrij duidelijk systeem van sociale correcties, dus ik denk dat dat goed is. Waar ik wel nog een beetje op mijn honger blijf zitten, is - maar misschien is het voorzien maar niet meegedeeld - ik denk dat het toch ook wel goed is, dat we voor sommige mensen wat begeleiding voorzien. Want natuurlijk, een prijskorting, hoe belangrijk het ook is, maar het is ook wel belangrijk dat mensen leren sorteren. Dus ik zou dat misschien, dat moet je ook niet van in het begin doen, maar als we systematisch zien, dat bij mensen daar echt wel heel veel huisvuil is, dat we daar ook iets proberen te voorzien. En dan tot slot, Sofie, ik weet dat jij, je bent daar eigenlijk al maanden is dat uw bekommernis, maar

hoe gaan we dat organiseren voor mensen zonder papieren. Ik heb dat niet gehoord op de commissie. Dat zijn nog de kleine vragen, die een antwoord behoeven.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. En dan geef ik nu het woord aan de heer Noppe voor de Open Vld.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Vanavond nemen we een belangrijke beslissing en een belangrijke stap voorwaarts om onze afvalproductie terug te dringen en onze inwoners actief te gaan stimuleren om nog beter te sorteren. En zoals de collega's al hebben aangetoond, is dat ook broodnodig. We zitten per inwoner op maar liefst 173 kg restafval per jaar. We moeten dat dus naar beneden krijgen. Maar we zijn ervan overtuigd, dat bij de invoering van diftar dit resultaat, dat we dat kunnen behalen. Door per kg afval te gaan betalen, gaan we inwoners actief gaan aanzetten om te gaan sorteren. Uit cijfers blijkt immers, dat 40 % van wat in grijze zakken zit de dag van vandaag er eigenlijk niet in thuishoort. 40 %, collega's. Dat is een enorm potentieel aan huisvuil dat uit die zak kan. Dat is ook een enorm potentieel, een enorme kans om meer afvalstoffen te gaan recycleren en hergebruiken. En zelfs wie vandaag al een excellente sorteerder is – de collega's hebben het ook al aangehaald – die zal ook nog marge hebben. Net doordat die GFT-container gevoelig uitgebreid wordt wat erin mag en door de P+MD vanaf juni 2019. Collega's, reeds in 112 steden en gemeenten werkt men met afvalcontainers en het diftar-principe. Op het vlak van kostprijs en tarieven zijn er grote verschillen. In Sint-Niklaas kiezen we er bewust voor om te vertrekken van de reële kostprijs. Een kostprijs van 0,21 EUR per kg. We vragen niet meer, maar ook niet minder. En dat is voor Open Vld de enige correcte vertrekbasis.

Waar we wel degelijk het verschil maken, is door binnen die diftar met een gedifferentieerd tarief te gaan werken. Op deze manier willen we nog een stapje verder gaan in het stimuleren van onze inwoners tot sorteren. We doen dat door – het is ook al vermeld geweest door de collega's – door met twee tarieven te werken. Een tarief van 0,18 EUR voor de eerste 100 kg en daarna 0,25 EUR. Ofwel, wie zijn best doet om zijn afvalproductie te verminderen en wie een krak wordt in sorteren, die zal sowieso zijn voordeel doen en minder moeten betalen. Naar onze prijzen zijn we zeker en vast niet de duurste, integendeel. Een studie van de tarieven in de Kempen wijst uit, dat de gemiddelde prijs op 0,22 EUR ligt met uitschieters in Herentals tot 0,30 EUR per kg en in Turnhout tot 0,25 EUR per kg. Wat bovendien opvalt, is dat er in die gemeenten ook hogere tarieven aangerekend worden voor de ledigingskost. 0,70 EUR voor containers van 40 l en zelfs tot 1,70 EUR voor een container van 240 l. Ter vergelijking, in Sint-Niklaas zal men respectievelijk 0,15 en 0,60 EUR daarvoor betalen. En er zijn ook nog regio's die een algemene of een maandelijkse huurkost aanrekenen. Ook dat zal in Sint-Niklaas

zeker en vast niet het geval zijn. Bovenop die eerlijke en correcte diftar-tarieven, die hier vanavond voorliggen, voorziet het stadsbestuur ook de nodige sociale correcties. Een korting op de te betalen afvalprijs voor mensen, die het al moeilijk hebben of niet breed hebben. Ook voor inwoners met specifieke medische problemen is er een tegemoetkoming voorzien. Op deze manier blijft ook voor deze mensen het nieuwe systeem betaalbaar. En bovendien – en dat is wel een groot voordeel – zal iedereen met recht op een verhoogde tegemoetkoming die kortingen ook automatisch krijgen, in tegenstelling tot de gratis rol huisvuilzakken, die men vroeger zelf moest komen ophalen op het stadhuis. Dan wou ik ook nog iets zeggen over de gevolgen van diftar voor onze horecahandelaars en ondernemers. Daar zijn twee mogelijkheden. Ofwel kunnen zij onder de 22,5 kg afval per tweewekelijkse ophaling blijven en kunnen zij mee in het diftar-systeem stappen, anders als ze daarboven zitten, dan zullen ze doorverwezen worden naar een private ophaler. Belangrijk is daarbij om te benadrukken, dat we onze ondernemers niet aan hun lot overlaten. In samenwerking met de schepen van economie zal MIWA een infomarkt organiseren, waar erkende ophalers zich komen voorstellen. Daarnaast wordt er ook werk gemaakt van een raamovereenkomst. De doelstelling hierbij is om samen concurrentieel prijzen en goede voorwaarden te bedingen. Ondernemers zullen vrijblijvend kunnen intekenen op deze overeenkomst. Enkel in het kernwinkelgebied gaan we gericht op zoek naar een overkoepelende oplossing voor alle handelaars. Het kan immers niet de bedoeling zijn, dat er iedere dag 4 à 5 verschillende afvalophalers door onze centrumstraten rijden. Dat is niet efficiënt. Laat staan dat het ook aantrekkelijk is voor shoppers.

We zullen de handelaars trouwens zeker betrekken bij de uitwerking van deze raamovereenkomst. We willen luisteren naar hun noden en hiermee rekeninghouden. Collega's, dergelijke grote veranderingen, zoals de invoering van diftar, moeten goed en duidelijk gecommuniceerd worden naar iedereen. We zijn daarom tevreden, dat MIWA een uitgebreide communicatiecampagne voorziet. We zouden toch graag nog een kleine suggestie willen doen. Waarom bekijkt men ook niet of er met korte video's kan gewerkt worden? We zijn ervan overtuigd, dat we via videoboodschappen, waarin we duidelijk en praktisch uitleggen hoe zo'n container werkt en op basis waarvan de prijs is berekend, dat daar heel wat mensen gaan mee kunnen bereikt worden en ook correct gaan kunnen geïnformeerd worden. Voorts zijn we ook absoluut een grote voorstander van de online-module. Door in te loggen, kunnen inwoners hun afvalproductie op de voet volgen en ook hun factuur dus. Dit is belangrijk om mensen te stimuleren. Tijdens de commissie verwees de directeur van MIWA er al naar. Ook de ontwikkeling van de mobiele applicatie behoort tot de mogelijkheden. Ook hiervan zijn wij een grote fan. Een interactieve app kan mensen juist gaan stimuleren om beter te gaan sorteren, bv. door concrete sorteertips

mee te geven. Collega's, ik rond af. Vanuit de Open Vld zijn we ervan overtuigd, dat we met de invoering van diftar we een nieuwe weg kunnen inslaan met ons afvalbeleid. Een weg naar minder afval en het beter sorteren. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Noppe en dan geef ik het woord graag aan de heer Maes van de PVDA.

MAES: Dank u wel. Ik ben blij dat ik hier het laatste woord in krijg vanavond. Ik denk dat dit duidelijk is. Eerst en vooral ja, wij zijn voor minder afval, maar wij zijn niet voor diftar, omdat wij vinden dat diftar niet op een sociale manier werkt en dat het geen eerlijke vorm is van belastingen. Want de schepen heeft het daarnet al gezegd en u heeft het ook al twee keer duidelijk op televisie gezegd, het kost 0,21 EUR om af te halen én te verwerken. Wel, dat rekenen we integraal door naar de burger. Eigenlijk wil dat zeggen, is de vraag waarom betalen wij dan rechtstreekse belastingen, gemeentebelastingen? Want u weet toch, dat een gemeentebelasting in verhouding is tot het inkomen. Of je nu 900 EUR of 9.000 EUR per maand verdient, diftar dat betaal je altijd evenveel voor 1 kg afval. Dus dat is een oneerlijke manier van belasting te innen. Dus wat we nu hier merken met diftar, als we alle cijfers bekijken, die door de stad worden gecommuniceerd en we gaan die vergelijken ... Want men zegt, als je 40 %, zelfs tot 40 % minder afval gaat "produceren" tussen aanhalingstekens, dan ga je besparen. Maar als je dan een gezin neemt van 4 personen en je rekent nu 161 kg afval, dan betaalt die vandaag 89 EUR aan vuilniszakken, met diftar 142 EUR. Oké, dat is de situatie vandaag.

Ga je naar 40 % minder, dan is dat 53 EUR dat je met de grijze vuilniszakken gaat betalen en 79 EUR met diftar. Dus zelfs wanneer dat je 40 % gaat minder huisvuil buitenzetten, dan betaal je dus 25 EUR extra met deze tarifiering. Dus 47 % duurder dan de huidige regeling. En dat manifesteert zich natuurlijk het meest in de ondergrondse containers. Want daar is het duidelijk. Er is geen enkele argumentatie, die hier kan gegeven worden waarom dat vandaag de tarieven van de ondergrondse containers moeten verhogen van 0,55 EUR naar 0,875 EUR. Dat is puur omwille van het feit dat men hier een salamitactiek toepast, die men gedurende 2 jaar geleden heeft men die tarieven relatief laag gehouden en nu verhoogt men die. Dit is een rechtstreekse vorm van belastingen, die men eigenlijk toepast hier. En naar waar gaat die? Want uiteindelijk, heel de keten van de huisvuilverwerking, die is geprivatiseerd. 6 jaar geleden heeft het stadsbestuur al de stedelijke huisvuilafvaldienst bij het grofvuil gezet en is naar Smetco gegaan. De verwerking van ons afval, dat gaat naar Indaver. Indaver, wie is Indaver? U weet het waarschijnlijk wel, maar de hoofdaandeelhouder is Huts. Fernand Huts, een man vol vossenstreken. Als je dan bekijkt en je kijkt naar de rekeningen van Indaver, dan heeft Indaver vorig jaar 68 miljoen EUR winst gemaakt. Daarvan hebben ze 45 miljoen uitgekeerd aan de aandeelhouders,

dus aan Huts met name. Dus daar kan je al een mooie Rubens van kopen. Dat heeft hij dan ook gedaan. Maar moeten wij eigenlijk die transfert van de belasting van de gewone man naar Huts, moeten wij die dan betalen? Waarom wordt er niet gezocht naar goedkopere oplossingen om te zorgen, dat het afval niet zo duur is? Want vandaag, men zegt afval is duur, maar er wordt enorme winst gemaakt op afval. En daar moet inderdaad ook op gewerkt worden. En er moet op gewerkt worden op de kant waar het begint, bij het begin van de productie. Daar moet op gewerkt worden. Wat er vandaag gebeurt – en ik wil eventjes refereren naar wat de collega's van Groen zeggen – ja, de studenten die komen op straat voor het klimaat, ja, die willen een groene omwenteling, maar die willen ook dat het op een sociale manier gebeurt. En die willen niet, dat de rekening altijd gewoon naar de gewone mensen wordt doorgestuurd. Het moet aan het begin van de keten worden aangepakt. Dat is één. Tweede punt, ik wil eventjes over het sociale aspect. Dus ik heb het daarnet al gezegd, of je nu 900 EUR verdiend of 9.000 EUR, je betaalt evenveel voor uw kg. Maar, als we dan bekijken wat de compensaties zijn, dan was dat vroeger of nu met de vuilzakken krijg je dus 20 zakken gratis, waarde 22 EUR. Daar kan je als je dus het gemiddelde gewicht van een vuilzak neemt op 8 kg, kan je dus 160 kg huisvuil gratis aanbieden. Met diftar krijgt men 20 %, euh 20 EUR korting. Daarmee kan je aan de tarieven van 0,18 EUR kan je 110 kg huisvuil aanbieden.

... (?): Dat is per persoon hé.

MAES: Maar, dat wil zeggen dat je eigenlijk 50 kg minder kan aanbieden. En ik wil het nu toch nog eens hebben over de gezinnen met jonge kinderen. En ik ga u iets voorlezen. En u mag straks raden wie het heeft geschreven. Dus “Eén kind levert per dag ongeveer 1,4 kg vuile luiers op. Op jaarbasis is dat 511 kg vuile luiers. In het diftar-principe kost dit aan het gezin 120,75 EUR puur aan gewicht. Vandaag kan men 511 kg in 35 grijze huisvuilzakken stoppen wat 61,25 EUR kost. De helft. Men zou de luiers in aparte zakken ook naar het containerpark kunnen brengen, maar geef toe, welke ouder/onthaalouder of kinderopvangverantwoordelijke wil zijn auto laden met gevulde luiers of meerdere weken opsparen? Vandaar dat wij voorstellen om ouders/onthaalouders en kinderopvangdiensten een tegemoetkoming te geven van 40 EUR/jaar/kind tot 2 jaar. We vinden ook dat de gemeente zich niet achter MIWA moet verschuilen en dit zelf kan beslissen”. De vraag is, wie heeft dat geschreven? Dat is inderdaad Koen Daniëls, heeft dat eergisteren op de website van de N-VA van Sint-Gillis gezet. En toen wij hier op de commissie dat voorstel hebben gedaan om een tegemoetkoming te doen voor de jonge gezinnen, dan werd het weggelachen. Dan werd er gezegd ja, maar je kan maar de witte zakken nemen en dan naar het containerpark gaan en ze daar gaan dumpen. Wel, jullie collega van Sint-Gillis die spreekt dit volmondig tegen. En die is ook heel duidelijk tegenover de

voorstellen, die jullie hier vandaag formuleren. Dus, asociaal, dat is het. Want je kan deze cijfers, die door mijnheer Daniëls worden naar voorgeschoven, kan je ook gaan toepassen voor de mensen met incontinentieproblemen. En als je dan vandaag 20 EUR tegemoetkoming geeft, ja, eigenlijk volgens deze berekening van de heer Daniëls zou je dubbel moeten gaan geven als je echt op een sociale manier wilt gaan hanteren. Dus, dit is toch wel een belangrijke toevoeging en aandachtspunt, nl. diftar is volgens ons asociaal. Ik wil het toch ook nog hebben over het feit, dat diftar onhandig is en zelfs hinderlijk. Want ik weet niet of jullie eigenlijk met mensen spreken, als jullie eens gewoon op de markt gaan of op café of enz... Nee, mensen die in een appartement wonen, die vinden dat niet handig. Ga jij nu met een container naar de 3e verdieping op en neer, daar waar het vaak voor mensen, oudere mensen, voor een kleine vuilzak makkelijk is om die nog te deponeren en te manipuleren. Sommige vuilzakken, die kan je dan bv. nog in een kelder gaan brengen. Ga je een container in een kelder gaan brengen? Als we het hebben over het hinderlijke, dan moeten we toch ook vaststellen, dat er in grote steden, in steden waar er smalle straten zijn ... We gaan straks hier moeten stemmen over het politiereglement en daarin staat dat mensen hun container tegen de muur moeten zetten en dat het voetpad vrij moet blijven. Wel, ik kan hier een hele lijst straten opnoemen, waar niemand met een rolstoel nog kan passeren.

Dus, het kan niet in de praktijk in heel veel straten, dat mensen hun container op een verantwoorde manier zetten en dat er geen hinder is voor de voetgangers. Waarom kiest men dan ook niet bv. voor een systeem, waar Gent voor opteert, dat is dat in de binnenstad de vuilzakken blijven en dat de mensen in de buitengemeenten, waar het vaak gemakkelijker is, waar je een halfopen bebouwing hebt of waar mensen makkelijker die container weg kunnen zetten, wel, waarom opteert men dan niet voor dat voorstel? Nee, hier gaat men integraal voor iedereen een container. Of je nu op de 3^e of de 10^e verdieping woont, het maakt niet uit. En dus die differentiatie, die past u niet toe. Dus, ja, het verbaast ons ook trouwens, dat die tarieven, dat die al gepubliceerd werden en op televisie werden voorgesteld nog voordat er hier werd gestemd. Want eigenlijk beschouwt u de mensen hier in de gemeenteraad als marionetten, die nog alleen maar goed te keuren hebben, wat u voorstelt. Dus, allé, wij begrijpen dat niet, dat we als gemeenteraad als zodanig niet gehonoreerd worden en dat hier niet eerst de tarieven ter stemming worden voorgelegd, voordat ze uiteindelijk worden voorgesteld in de media. Dus wij zijn absoluut voor minder afval en wij hebben een heel, in ons stadsprogramma een heel voorstel van allemaal zaken, die we moeten doen. En ja, ik zal zondag meegaan naar de betoging. Ik was op de klimaatbetoging in december ook. Maar ik wil toch nog refereren, dat als men alles, maar dan alle kosten op vlak van milieu, als men wil die dan doorschuiven naar de gewone man in

de straat, wel, dan krijg je dit. Dan krijg je een beweging van gele hesjes, die niet willen dat alle kosten op hen worden verhaald. En dat is ook wat we nu ervaren met de mensen in de stad. Zij willen niet, dat zij eigenlijk de rekening moeten betalen van deze maatregel. En daarom pleiten wij eigenlijk tegen deze voorstellen en dus willen wij daar serieuze bedenkingen bij plaatsen tegen dit diftar-voorstel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Dan geef ik het woord aan schepen Baeyens voor te antwoorden.

BAEYENS: Dank u, voorzitter. Is dat de bedoeling een gevat antwoord? Ja, we doen een poging.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

A P P L A U S

VOORZITTER: Even, ... Nee, nee, er was al een maidenspeech voor zowel mijnheer Noppe als voor mijnheer Maes in de vorige gemeenteraad. Vandaar. Dat was ik niet vergeten.

BAEYENS: Mevrouw Luyckx ...

VOORZITTER: Schepen Baeyens heeft het woord, ja!

BAEYENS: Mevrouw Luyckx, ik ben al zeer tevreden, dat jullie blij zijn met het principe van een container. Ook dat wordt hier her en der in vraag gesteld, maar dat is bij jullie niet. Wat doen jullie wel? Dat is inderdaad rond de kost en de berekening ervan, dat je inderdaad vroeger een inhoudelijk, een zak van 60 l in wezen had, die een bepaalde prijs had. In wezen zou je dat volume-diftar kunnen noemen. Maar we betalen natuurlijk het verwerken van afval in kg. En we betalen dat niet in volume. En vandaar dat het zeer logisch is, dat je een link legt tussen de kost van verwerken en de gewichten. En vandaar dat het ook logisch is, dat een diftar-systeem op basis van gewichten werkt in de regel. Dat de berekening niet juist zou zijn, ja goed, zo ingewikkeld is de berekening in sich niet. Ik denk ook niet dat wij een grote vergelijking gemaakt hebben. Ik denk dat dat een vrij transparant geheel is, die wij altijd op dezelfde manier gebracht hebben. Kleine appartementen, dat zijn een aantal woordvoerders die dat gebracht hebben en ouderen. Ja, in de regel denk ik toch dat we eerlijk moeten zijn en moeten kijken hoe groot dat dat probleem is. Ik denk dat heel veel appartementen inderdaad uitgerust zijn met een centrale plaats, waar vandaag ook afval verzameld wordt. Vandaag hebben die ook afval, hebben die ook zakken en moeten die zakken ook verplaatst worden. En dat ze dat op een intelligente manier doen, dat gaan zij vandaag doen, dat gaan zij morgen doen. En die plaatsen, die vandaag er zijn, gaan vervangen worden door een bak. En dat op zich lijkt mij niet zo'n groot

probleem. Ook die bak weegt niet 10-tallen kg. Als we naar een bak van 40 l gaan, dan gaat er ook maar een beperkt aantal huisvuil in. Dus in die zin denken we dat dat probleem eigenlijk zeer goed meevalt en dat we plaats per plaats moeten bekijken misschien hoe dat in werkelijkheid is. Dan de volledige discussie over de controle van de gewichten. Nu, in dit stukje van de wereld zijn daar heel wat regels rond. En iets wegen zonder te ijken, dat mag niet. Als ge, zelfs als je aardappelen gaat kopen, als je iets in een fles gaat kopen, alles is geijkt en met geijkte en gecontroleerde gewichten. Die zeer regelmatig afgeijkt worden. En als we daar geen vertrouwen hebben in zijn algemeenheid van de dingen, die we hier kopen en leveren en ja, dan wordt het wel heel moeilijk denk ik om als maatschappij te functioneren. En de manier, dat de vrachtwagens gecontroleerd en met geijkte wegingen werken, denk ik staan garant voor een goed verhaal. Dat daar nooit problemen mee zullen zijn, misschien. Wat ik wel weet, is dat er ergens een voorbeeld is denk ik in Mechelen, waar het gewicht inderdaad foutief gebleken is, achteraf ook vastgesteld is dat er een fout is op die vrachtwagen. Goed, die facturen zijn gewoon niet geïnd hé. Dus in die zin denk ik moet je dan de problemen oplossen als ze zich stellen. Dan het verhaal halen, hé, dat mensen inderdaad de mogelijkheid moeten krijgen om als ze vinden dat ze benadeeld zijn, dat is ook waar voor alle diensten denk ik, die de stad levert. Ook hier zal dat kunnen.

En nee, wij gaan er niet vanuit dat mensen dat niet de moeite waard vinden. Dat mensen dat niet ... Dat is niet de insteek, die we voor ogen hebben, integendeel. Als mensen zich daar benadeeld voelen, dat ze hun verhaal komen doen en hun verhaal komen halen. Ik denk niet dat we daar terughoudend tegenover moeten zijn. Het systeem moet goed werken voor iedereen. Dan rond de intercommunale, daar heb ik het persoonlijk wel wat moeilijk mee, dat je sowieso stelt dat als dingen door een intercommunale uitgevoerd worden, bijna ja, ik vond dat je ze bijna verdacht maakt van weet ik wat. In wezen, die intercommunale is nu eenmaal een opdrachthoudende vereniging, waarvan gemeenten gezegd hebben "als we dat efficiënt willen doen, als we dat intelligent willen doen, ja goed, laat het ons dan samen doen". En dan creëren we een voldoende grote kritische massa om expertise op te bouwen, om met een grote vorm van kwaliteit die opdrachten uit te voeren. Dus ik denk dat die intercommunale absoluut een sterkte is. En we moeten daar voorzichtig mee omspringen en we hebben dat ook gedaan vorige keer door ons retributiereglement, onze belastingreglementen op de juiste manier te koppelen aan die intercommunale. En dat ligt vandaag voor. Juist die tarieven worden hier bepaald, nergens anders. De correlatie met sluikstort, ik heb dat ergens nog eens gehoord, ja goed. Rond sluikstort en ge hebt zelf een aantal voorbeelden gegeven, dat je vandaag u ergert aan het sluikstort bij u in de straat. Wel, mevrouw Luyckx, ik erger mij daar ook aan. Ik vind dat bijzonder ergerlijk. Iedere

vorm van zwerfvuil, iedere vorm van sluikestort. Maar daarmee is er natuurlijk niet gezegd, want je ergert u vandaag aan de toestand, ik ook. Is er dan een correlatie tussen diegenen, als je ineens die vuilbak gaat wegen, gaat die dan plots ... Ik gooi niets op de grond vandaag en morgen ga ik dat ook niet doen. En ik denk dat dat ... Allé, ik kan mij dat niet inbeelden, dat je om het feit dat uw vuilbak plots gewogen wordt, dat je nu zegt ah, mijn zakje op de grond. Dat lijkt mij zeer raar. Dat blijkt ook uit studies, dat er geen correlatie is tussen de zones waar al diftar ingevoerd is, ook huisvuilzakken aan prijzen, die heel wat anders zijn dan de onze hé. Dus je kan in Vlaanderen niet zeggen ah, die gemeente zus en die gemeente zo op basis van het zwerfvuil. Dat het systeem ooit feilbaar is, ja goed, waarschijnlijk wel. En dan gaan we daar ook gepast op moeten reageren. En we zullen daar ook gepast op reageren. Ik denk dat we onze verantwoordelijkheid in deze altijd nemen. Dan rond communicatie. Het is inderdaad zo, dat we altijd gecommuniceerd hebben met zowel de 100 kg altijd op jaarbasis. Als je dat gaat uitwerken op jaarbasis krijg je ook heel rare dingen. Vandaar dat wij gekozen hebben om af te rekenen per 6 maand. En per 6 maand afrekenen, geeft ook de verdienste dat het ook afgerekend is. Er is niet zo'n openstaande hé, wat hebben we dan te verwachten in de 2e helft van het jaar. Nee, het is afgerekend.

En ik denk dat je al serieuze oefeningen moet gaan doen om daar EUR's verschil in te gaan zien als je op 6 maanden-basis zou afrekenen of op jaarbasis voor een gezin. Meer nog, je gaat ook met de gezinssamenstelling per 6 maand rekeninghouden. Dus in die zin denk ik dat dat een zeer valabel alternatief is van afrekenen en dat het ook verdedigbaar is om te communiceren in jaren, omdat dat per definitie begrijpelijker is. Dus nee, dat is geen boerenbedrog. Ik denk dat dat zeer helder is. De terugname van de zakken is inderdaad met de 4 gemeenten gezegd "laat ons dat voorstellen om losse zakken niet terug te betalen, om niet 1,1 EUR hier en 1,75 EUR in de andere gemeenten terug te betalen per zak". Laat ons dat per rol doen, gezien toch nog altijd de geringe bedragen. En tot slot, wij gaan de burger nooit een crimineel noemen. Om dat zomaar in één zin te zeggen, dat ga je uit onze mond niet horen. Ik denk dat dat helemaal niet zo is. Wij behandelen die zeer correct, op een zeer correcte manier. Het woord crimineel ga je bij ons niet horen. Maxime, ja, in sé was daar geen vraag denk ik. Bedankt voor uw tussenkomst. Ik denk dat de argumenten, die je aanhaalt, inderdaad nog eens bevestigen waarom dat we het doen. Nog eens slikken. Julien, in eerste instantie bedankt voor uw tussenkomst. Bijzonder constructief en op een degelijke manier. En je hebt inderdaad het volledige verhaal gebracht van sorteren en P+MD en GFT, waarvoor dank. Inderdaad, dat gaat ons allemaal helpen om die resultaten te halen. En het principe, dat je rond financiering zei, klopt hé. Het is inderdaad een vorm van belasting. Alles wat geïnd wordt, gaat naar de gemeentekas. En MIWA

op zijn beurt gaat de gemeenten een dekkingsbijdrage vragen, die vandaag rond de 70 EUR ligt per inwoner per jaar. En dat is de manier waarop MIWA al zijn kosten berekent. En je hoeft geen wiskundig wonder te zijn om te weten dat wat we aan belastingen zullen innen verre van het bedrag is wat we als gemeente gaan uitkeren om alles rond afval te organiseren. We gaan veel leren. Daar heb je ook op gealludeerd. En ik denk dat mevrouw Geerts daar ook op gealludeerd heeft. Ik denk dat ook hé. Maar dat zal de evaluatie in zich houden hé. We gaan daar vandaag niet op vooruitlopen, maar ik denk als we 6 maanden ouder zijn, als we een jaar ouder zijn, als we ja, een jaar ouder zijn, moet ik zeggen of 2 jaar ouder zijn, dat we zicht hebben op stabiele cijfers van wat dat nu geeft, denk ik is dat inderdaad een leerrijke zaak. Van domicilie-fraude tot hoeveelheden, ook locaties. Ge gaat daar allerhande dingen uit kunnen leren. We zullen daar GDPR-gewijze natuurlijk moeten oppassen wat we met de resultaten kunnen doen. Dat is ook heel duidelijk. Dat je niet zomaar alles moogt gebruiken voor alles is vanzelfsprekend. Maar laat ons dat voor de evaluatie doen. Laat ons dat doen voor volgend jaar, misschien in het voorjaar de eerste keer. Dat het in zijn geheel meer inkomsten zal genereren, klopt ook. Ook als je een heel goeie sorteerder bent, zal het meer inkomsten genereren. Maar dat zegt eigenlijk alles over de prijs, die we vandaag betalen.

Vandaag betalen we structureel met ons 1,1 EUR te weinig. Vandaag is het zo, dat we inderdaad solidair zijn - en dat is eigenlijk ook een stukje op mijnheer Maes gealludeerd – vandaag is het zo dat we solidair zijn met de man die meest vuil buitenzet. En ik kan mij bijzonder veel redenen bedenken waarom dat we met iemand solidair moeten zijn. Maar ik kan niet begrijpen, dat we solidair zijn omdat je nu heel veel afval buitenzet. En daar denk ik is het belangrijk, dat de vervuiler betaalt. Dat we inderdaad de juiste prijs aanrekenen. En nee, het moet ook geen inkomsten genereren voor de stad. Het moet de juiste prijs zijn. Dan iets over die ondergrondse containers, wat toch het argument is denk ik voor CD&V om zich alsnog te onthouden. De 0,55 EUR is gebaseerd op de 1,1. Dat is heel makkelijk. We hebben vandaag 1,10 EUR voor 60 l. De inwerphoeveelheid is 30 l ... (overschakelen naar bandopname 4) ... 60 l gedeeld door 2 is 30 l. De prijs 1,1 EUR gedeeld door 2 is 0,55 EUR. En als je dat gaat rekenen aan 4,5 kg per 30 l en je vermenigvuldigt dat met 0,19 EUR – om juist te zijn 0,195 EUR denk ik zelfs – dan kom je aan die 0,875 EUR. En dat is inderdaad een volume-DIFTAR. We kunnen niet anders in zo'n container. Er is al vraag geweest om containers te maken om daar een weegsysteem in te brengen. Dat zou pas de lijn volledig kunnen doortrekken. Nu, die systemen zijn tot op vandaag veel te fragiel. Die blijken geen duurzaamheid in werking te hebben, laat staan correctheid in weging te hebben, stel u voor. Dus, we kunnen niet anders als dat volume te rekenen. En als we daar de gelijke behandeling van alle Sint-Niklazenaars, alle bewoners van MIWA willen

hanteren, kom je op die 0,875 EUR. En dat is nu ook precies de prijs, die betaald wordt in de gemeenten, die van die naar 1,75 EUR per zak gegaan zijn, lees Stekene bv. Daar is ook een ondergrondse container en is vandaag de prijs 0,875 EUR. En ook dat vind ik wel een belangrijk principe, dat we de prijzen afstemmen tussen de gemeenten. De investeringsbudgetten is inderdaad wat een complexe vraag vind ik. Wie heeft de container al betaald? En het klopt dat bij nieuwe invlechtingprojecten of nieuwe projecten waaronder onze containers geplaatst worden, het mee in het project zit. We zullen natuurlijk ook omgevingen hebben, waar we waarschijnlijk verstandigerwijze toch ook naar ondergrondse containers gaan, die dan inderdaad 24 op 24, 7 op 7 bereikbaar zijn en waar toch wel een grote tevredenheid is op dat vlak, dat je steeds met je afval weg kunt en dat je eigenlijk ook geen opslagruimte nodig hebt thuis. Dat moet bekeken worden. Dat moet per wijk bekeken worden, dat moet per blok bekeken worden. Ik denk dat we daar het komende jaar mee bezig zullen zijn, maar ik denk dat we daar de komende 10 jaar, 20 jaar ook nog mee bezig zullen zijn. Dat is openstaande vraag, dat is correct. Dat vandaag nog niet alles duidelijk is voor iedere uitzondering – je hebt hoogbouw genoemd, je hebt verenigingen genoemd – daar is men volop aan het werken. Om te kijken hoe moeten we dat doen. En ik wil ook het engagement aangaan om dat in mijn commissie verder op te volgen van hoe dat we naar al die verschillende groepen verder moeten werken, hoe we daar mee moeten communiceren. Daar wil ik zeker de hand reiken om daar alle transparantie over te geven. Want dat klopt, we zijn dat volop in kaart aan het brengen en we zullen alle afval, alle afval van alle inwoners ophalen. Mevrouw Baeten, over sociale correcties had u nog een aanvulling gehad. Daar is inderdaad gekozen om voor jonge gezinnen niets extra te doen. Die keuze is gemaakt met de 4 gemeenten en terug te vallen op de systemen, die er vandaag zijn. Lees onder andere de witte zakken, die niet in prijs zullen verhogen. En dat blijft toch nog altijd een mogelijkheid om deze naar het containerpark te brengen, wat ook gedaan wordt. Ja, maar wat ook gedaan wordt. Het is niet zo, dat er geen witte zakken verkocht worden. Onthaalmoeders komt misschien ... Ja. Dan hebben we dan in naam van mijnheer De Meyer in verband met het gratis wisselen bij gezinsverandering. We gaan dat opnemen. Normaal wordt dat doorgevoerd, dat als je inderdaad een gezinsverandering hebt, ge waart met 5 en nu nog met 2, als dat een reden is om te veranderen van grootte van container of vice versa, dan gaan we die gratis wisselen. De rekening frequenter maken, ik denk dat dat ook in de commissie behandeld is, daarvoor zijn ons inziens de bedragen te klein om de algemene regel aan te passen. Het zou toch nogal, allé, de algemene regel aanpassen als in alle andere zones blijkt dat voor meer dan 99 % die 6-maandelijkse facturatie perfect werkt, dan lijkt dat we die piste moeten blijven bewandelen. Niets houdt ons echter tegen om dat ook in de evaluatie mee te nemen. Hoe groot is dat

probleem van mensen, die daar problematisch betaling zouden hebben? En kunnen we daar op langere termijn geen betere manier van werken vinden? Dat is op zich niet uitgesloten, maar zo gaan we niet starten. Dan hadden we de tussenkomst van Aster. Ook daar bedankt voor de manier, dat jullie ernaar kijken. Ik vond de suggestie ook wel leuk om te stellen, de heel goed sorteerdere, moeten we daar niet een soort prijs aan koppelen? Ook dat moeten we meenemen, denk ik, naar de evaluatie. Is dat iets dat wij visueel kunnen zien? Mee te nemen, ik vond het wel een leuke suggestie. Mevrouw Geerts, opvolging evaluatie, absoluut hé. We moeten inderdaad, het moment dat we meer duidelijkheid krijgen rond zo'n resultaat, ik kijk er ook wel naar uit, kunnen we daar verstandige dingen mee. Mensen die zeggen "ik hoef geen container", daar moeten we naar kijken. Ik denk dat we daar een verantwoording bij moeten vragen. Ik denk op zijn minst een verantwoording bij moeten vragen. Want waarom zou u geen container moeten hebben? MIWA is nu eenmaal belast denk ik met alle huishoudelijk afval op te halen van de burgers. Wablieft? En het tweede "ik doe niet mee", ik denk dat hebt ge dan geen afval, hebt ge dan geen ... Ge zult denk ik die weg moeten kiezen. Dat is vandaag ook zo hé.

Vandaag kun je inderdaad misschien geen zak kopen, maar de manier waarop je dan uw afval kwijt wilt, ik denk dat dat een vraag waard is voor iemand die een container zou weigeren. De suggestie om een begeleiding te voorzien om beter te sorteren, lijkt mij ook zeer waardevol. We moeten, we hebben natuurlijk vanuit MIWA gaan de standjes terugkomen in het straatbeeld, denk ik. Bij markten en foren om daar meer uitleg te geven. Maar misschien moet dat nog meer, nog meer gericht, nog meer misschien op vraag van OCMW's of de zorgen, die daar binnenkomen. Ik denk dat sorteren op zich wel goed is. Het thema mensen zonder papieren is inderdaad niet makkelijk hé. Iemand die hier niet is, zegt dat hij hier niet is, ga je heel moeilijk koppelen aan een factuur. Anderzijds willen we natuurlijk wel, dat ieder adres een container heeft. Dat is ook een belangrijk principe. En ik denk dat er wel zoiets als een volgnummer moet kunnen zijn. We gaan daar zien hoe het precies moet lopen hé. Daar op voorhand op inspelen, is niet makkelijk. Maar door de idee, dat ieder adres een container moet hebben, dat we eigenlijk heel goed weten van waar het afval komt, hopen we daar toch een stuk in tegemoet te komen op het moment dat er wel een registratie is van die mensen. Is er ook een mogelijkheid om naar dat adres een factuur te sturen. Dat zal ongeveer denk ik zijn, wat we vandaag daarvoor voorzien. Mijnheer Noppe had een specifieke vraag naar al wat ondernemers, zelfstandigen is. En inderdaad, daar gaan we toch wel proberen zeker ook te kijken naar een raamcontract om te kijken of wij, nee, we willen niet dat 7 privé-afvalhalers 7 keer per week door de Stationsstraat rijden. We moeten dat zo slim mogelijk aanpakken. En we gaan daar de handelaars, ondernemers, zelfstandigen ook apart voor aanschrijven. We kennen ook vandaag alle zelfstandigen, die

gebruik maken van de gele zakken bv. Dat zal daar zeker een input voor zijn. Dus we gaan dat met zeer veel zorg, zoals we met zeer veel zorg naar alle doelgroepen moeten werken, ook naar die doelgroep aparte communicaties hebben. De suggestie om videoboodschappen te creëren, lijkt mij in communicatie 2019 toch ook wel waardevol. En de online-module, daar staat MIWA garant voor. Die zal er zeker komen, zodat je individueel de stand van uw rekening en uw afval kunt opvolgen. Toch nog eens drinken. Mijnheer Maes, waar wij fundamenteel van mekaar verschillen, denk ik, is dat u systematisch het probleem bij de anderen legt. Het is dat bedrijf dat een probleem is, het is de stad die een probleem is. Wij gaan een beetje uit van ieder individu, dat die toch kan beslissen wat hij doet en hoe hij dat doet. En dat hij zelf impact kan hebben op zijn milieu, op zijn klimaat, op zijn minder afval. Ik denk dat dat een fundamenteel verschil is van benadering. En nee, wij willen die mensen zelf allemaal aanspreken en wij denken dat de burger zeer veel burgerzin heeft en dat we hen daar ook ten volle mogen in waarderen. Dat het een oneerlijke belasting zou zijn, lijkt dan ook een heel straffe uitspraak.

In deze ga je inderdaad een sorteerincentive creëren en het blijft raar en ik heb het daarstraks al gezegd, dat je solidair zijt met diegenen die meest afval buitenzetten. Ik vind dat een zeer raar criteria om te hanteren. Het is zeker het mijne niet. Dan had ik nog de compensatie, die niet correct zou zijn of ja, goed, een zak kost vandaag 22 EUR. We hebben ervoor gekozen om 10 EUR per persoon te kiezen. Een gemiddeld gezin is 2,4 mensen. Vandaar zit je dan ook al aan een hoger tarief, dus het is niet zo makkelijk om één op één te zeggen, is dat nu tot op de EUR identiek of niet. Ik denk dat het een zeer billijke benadering is. En dat je hier zeker de mensen met grotere gezinnen absoluut een voordeel in doet en dat zij daar het meest bij gebaat zijn. Dus ik denk dat de sociale, de aanpassing van de sociale correctie een zeer goede zaak is en eigenlijk meer mensen ten goede gaat komen. Onhandig en hinderlijk zo'n ding, dat was ook uw punt. De smalle straten, waar je denk ik geen punt hebt, is voordat het opgehaald is. Want daar staan er vandaag zakken en een container is niet groter dan een zak. Waar je misschien wel een punt hebt, is dat die container niet weg is. Die zak, ja, die container die niet weg is nadat de huisvuilkar gepasseerd is. En dat je dan inderdaad moet leren, we zullen zien hoelang dat die containers in 't straatbeeld blijven staan die dag. Kleine appartementen hebben we gehad. Ik ben ook eigenlijk wel blij met uw voorstel de binnenstad anders te benaderen dan de rand, waar je eigenlijk impliciet zegt dat die containers nog niet zo fout zijn. En dan ten slotte de gemeenteraad marionetten noemen, ik vind dat heel veel, de waarheid heel veel geweld aandoen. Het is nu eenmaal zo, dat de volgorde der dingen zijn wat ze zijn. En we brengen het precies in de gemeenteraad hier, omdat we hier een goedkeuring moeten hebben vooraleer dat MIWA kan communiceren. En in de ideale wereld misschien wordt er niets gecommuniceerd tot zolang dat

MIWA niet communiceert. Ware het niet natuurlijk, dat de documenten, die wij hier ter beschikking hebben, allemaal openbaar zijn. En dus openbaar geraadpleegd kunnen worden. En ik denk, ik heb de sociale media amper gezien de laatste twee weken, maar ik vermoed dat er her en der over diftar toch iets opstaat, dat zeker niet van mij komt. Dus in die zin denk ik, dat de media nu eenmaal de media is en dat zij zeer snel willen inpikken op dit soort beslissingen, op dit soort mogelijkheden. En op het moment dat je een commissie hebt, ja goed, dan is alles openbaar. En dan denk ik als ...

... (?): ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BAEYENS: Ik denk op het moment ... Ja, de documenten zijn trouwens een week op voorhand doorgestuurd naar jullie. Dus ik denk dat op dat vlak eigenlijk zeer correct gehandeld is en dat daar op het moment dat de gegevens beschikbaar waren in de commissie, is er inderdaad ook gecommuniceerd. Maar ik denk dat daar op zich niets fout mee was. En dat was denk ik mijn volledig antwoord, voorzitter.

VOORZITTER: Ja, dan geef ik het antwoord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Ja, heel kort ook, omdat er over de financiën vooral ook door Julien en ook in iets mindere mate door Christel nog een paar vragen over gesteld zijn. Het klopt inderdaad, dat we op dit moment evolueren we van een soort van préfinanciering naar een postfinanciering. En dan zit je zo in een tijdelijke overgangsfase. Waar we dus rekening mee houden, is dat er in de loop van 2019 minder inkomsten zullen zijn. Het voordeel daaraan is dat dat wel geen effect heeft op ons meerjarenplanning. Dus we gaan nu verder aan de slag in functie van de opmaak van onze meerjarenplanning om daar zo correct mogelijk gegevens in te kunnen noteren. We gaan daarvoor in overleg met MIWA om zo gedetailleerd mogelijke gegevens te kunnen verkrijgen wat de eerste geraamde kosten zullen zijn, die zullen kunnen geïnd worden in de toekomst om dan verder te kunnen extrapoleren en om te zien welk effect dat er dan is op het aantal kg dat wordt opgehaald en dat soort dingen meer. Om daar dan onze nodige berekeningen op af te stemmen om zo die meerjarenplanning 2020-2025, om die toch zo correct mogelijk te kunnen opmaken. Wat we ook in overleg met MIWA de komende maanden verder willen bekijken, is in verband met die werkingsbijdrage. Hoe die de komende jaren zal evolueren. En er is daarjuist al gesproken over de verwerkingskost, waar het contract als ik mij niet vergis ten einde loopt. Waar we kunnen aannemen, dat de huidige economische markt misschien interessanter is om een interessant aanbod te krijgen, wat weer een positief effect zou kunnen hebben op de totaaluitgaven. Wat hopelijk of misschien kan verrekend worden in die werkingsbijdrage. Maar om daar nu exacte gegevens te gaan opkleven, dat is op dit moment - januari 2019 - veel te vroeg. We moeten die gegevens hebben op het moment dat we hier de meerjarenplanning

2020-2025 gaan voorleggen. Iets waar we, maar dat is heel indicatief en dat is natuurlijk gevaarlijk, maar ik ga het toch riskeren om u een aantal cijfers nog mee te geven. Op basis van een aantal aannames dat we doen. Als je ervan uitgaat, dat op dit moment er 161 kg/inwoner afval gemaakt wordt en dat we, allé, het doel is – 40 %, laat ons aannemen dat we in 2020 dat we die kost met 25 % al kunnen terugdringen. Op een jaar tijd zou dat al een gigantische sprong voorwaarts zijn. En dat er dus een gemiddeld afval van 120 kg/persoon/jaar zou zijn. Wat betekent dat dan aan inkomstenzijde voor de stad? Dat betekent als je de basisretributie van 0,18 EUR zou hanteren voor de eerste 100 kg op basis van 77.000 inwoners, dat je aan 1,4 miljoen EUR uitkomt. Ik rond de bedragen af als dat goed is. En voor die schijf van 0,25 EUR spreek je dan nog over iets meer dan 20 kg, dan spreek je over 400.000 EUR. Dat betekent in totaal aan inkomsten 1,8 miljoen EUR. Wat staat daar tegenover?

Om maar te bewijzen, het punt dat ook Filip gemaakt heeft in antwoord op mijnheer Maes, dat dus de totale afvalkosten, die de stad heeft of die de gemeenschap heeft, veel hoger is dan deze rechtstreekse bijdrage. De werkingsbijdrage aan MIWA bedraagt op basis van een raming, die we dit jaar betalen, van 73 EUR/inwoner. Zou je er dan van kunnen uitgaan, dat die werkingsbijdrage in 2020 5.744.000 EUR bedraagt. Maar dus dat is ook een bedrag – pin mij daar nu niet op vast – dat is een bedrag dat nog de komende maanden verder besproken moet worden met MIWA. Als je daar nog bijrekenet de sociale correcte, waar hier daarjuist ook al over gesproken is, waar we rekening houden dat die ongeveer 120.000 EUR aan de stad zal kosten, betekent dat een totale uitgave van 5.864.000 EUR. Betekent het verschil tussen uitgaven en inkomsten, betekent dat dat aan de stad 4.064.000 EUR kost.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen Buysrogge. Schepen Henne had ook nog een ...

HENNE: Er waren een aantal vragen in verband met wat betekent dat nu voor de kinderopvang? Dat we die kinderopvang in Sint-Niklaas willen stimuleren, dat is natuurlijk een gedeelde bezorgdheid. Nu, op het lokaal overleg kinderopvang hebben we het al gehad over wat de invoering van de diftar-regeling en wat dat zou betekenen voor de kinderopvanginitiatieven. Dat gaat dan vooral over de kinderdagverblijven. Nu, op dit moment geeft dat een heel gemengd beeld. Er zijn een aantal die met huisvuilzakken, er zijn ook een aantal die al met private ophalers werken en zij geven aan, dat dat voor hen betaalbaar is. Dus op dat vlak, denk ik dat we daar ja, ons geen heel grote zorgen over moeten maken. Dan hebben we ook de gezinsopvang, naar de onthaalouders. Nu, we hebben zelf een stedelijke dienst opvanggezinnen en de onthaalouders, die bij onze dienst zijn aangesloten. Die krijgen op dit moment – en dat hangt dan af van hun bezettingsgraad, het aantal kindjes dat ze opvangen – één tot drie rollen huisvuilzakken per jaar. De bedoeling is, dat we dat gaan omzetten naar een premie, zodanig dat zij datzelfde, allé,

als een korting dan krijgen of dat kunnen gebruiken als korting op hun huisvuilfactuur. Dat zal nog voorgelegd worden aan de gemeenteraad, want dat is een stedelijk reglement. Voor de andere diensten, dat is natuurlijk de andere diensten hun verantwoordelijkheid hoe zij daarmee omgaan. Elke dienst, die gezinsopvang organiseert, krijgt via Kind & Gezin subsidiëring en het staat elke dienst vrij om zelf te kiezen hoe ze die middelen inzetten. Daarnaast is het ook wel gegaan over die luierzakken, die ook zeer betaalbaar zijn. Het heeft natuurlijk wel voor- en nadelen. Je moet ze zelf gaan afzetten aan het containerpark en ik begrijp, dat dat niet voor iedereen haalbaar is, maar wel voor een aantal mensen, die daar al gebruik van maken. Het feit is ook, dat veel mensen niet wisten dat het bestond en dat het voor hen misschien ook wel een nieuw alternatief kan zijn.

En dan denk ik dat we met z'n allen – en dat is toch eigenlijk ook de bedoeling van heel die diftar-invoering – toch ook eens moeten gaan nadenken of er geen alternatieven bestaan. Er bestaan herbruikbare luiers, zowel in koopformules als in huurformules, waarbij je zelfs de eigen was niet meer moet doen. En MIWA heeft daar subsidies voor. Tot maximum 125 EUR per kind kan je daar subsidies voor krijgen. En tegenwoordig bestaan er zelfs wegwerpluiers, die bio-afbreekbaar zijn. Dus ook daar is dat een markt, die in volle evolutie is. En dat zijn heel veel dingen, die vanuit Scandinavië naar hier komen overgewaaid. Maar daar zijn ook, allé, dat is, zeer gebruiksvriendelijke alternatieven voorhanden. Ik heb ook aan de dienst bij ons, onze stedelijke kinderopvang en de gezinsopvang de vraag gesteld om toch ook eens te bekijken of daar mogelijkheden zijn voor onze eigen opvang en of we daar ook zelf verder mee aan de slag kunnen gaan. En, want ik denk, allé, ik herhaal, dat is toch eigenlijk ook de bedoeling van heel die omschakeling, dat we met z'n allen een beetje bewuster gaan omgaan met afval dat we produceren en er toch ook proberen dat afval te verminderen.

VOORZITTER: Dank u, schepen Henne. Er was ook nog een vraag gesteld aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, die begeleiding heeft Filip al geantwoord. En rond mensen zonder papieren, dat was inderdaad een grote bezorgdheid van mij. We zijn aan het kijken, de meeste mensen krijgen dringende medische hulpverlening en dan is er een code, die toegekend wordt. En men was aan het kijken of die code kon gebruikt worden om aan hun naam en hun adres te komen.

VOORZITTER: En dan ook nog schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, ik denk dat er ook al een aantal dingen behandeld zijn. Wat de afvalcontainer betreft, is al ... Iedereen zal een afvalcontainer krijgen, denk ik, ook al doe je geen actieve stap. Iedereen krijgt een voorstel en kan op verschillende manieren en op verschillende tijdstippen aangeven om dat voorstel aan te passen op voorhand. En doen ze dat niet, dan krijgen ze

standaard wat MIWA hen voorgesteld heeft. Wat betreft mensen, die geen afval produceren, op dit moment hebben we daar totaal geen idee van. We weten dat eigenlijk niet. Dus dat zal nieuwe informatie zijn. En gaat dat dan om domiciliefraude of zijn dat zeer goeie sorteerders, die alles kwijt geraken in hun GFT+ en hun P+MD? Dat zal de toekomst moeten uitwijzen. Kunnen we met die gegevens iets? Daar zullen we ook GDPR-gewijs moeten naar kijken om te bekijken of dat een indicatie kan zijn om bv. domiciliefraude, waar we dan mee aan de slag kunnen. Maar dat laat ik, allé, dat is op dit moment niet onze eerste prioriteit, denk ik.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Wie vraagt er een wederwoord? Mevrouw Luyckx, mijnheer Maes en mijnheer Ghesquière. In die volgorde? En mijnheer Wymeersch. Oké, dan geef ik het woord aan mevrouw Luyckx.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik ben blij, dat ik nog terug als eerste mag antwoorden. Ik neem akte van het feit, dat het reglement, dat u dat gaat laten voor wat het is, als het risico bestaat, dat er iets zal gezegd worden, wat u niet leuk zal vinden. Ja, die kleine appartementen, mijnheer de schepen. Bij de invoering van de gescheiden huisvuilophaling heb ik het van vrij dichtbij meegemaakt, dat oudere mensen, die in een appartement woonden, dat totaal niet ingericht was voor dat soort dingen en die bv. nog over een vuilschuif beschikten, dat dat toch wel heel wat voeten in de aarde gehad heeft, voor daar een treffelijke regeling getroffen werd. Nu, het is natuurlijk zo, dat die horde ondertussen genomen is. Dat ligt al een aantal jaren achter ons. Maar toch zou ik de problematiek, die daarbij ontstaat, toch niet licht opvatten. Die, ik heb het hier gehoord, blijkbaar willen mensen niet meebetalen voor “de vervuiler betaalt”. Ik kan dat aannemen als dat gaat over heel zware vervuilers, zijnde de industrie en toestanden. Maar ja, op stedelijk niveau heb ik daar toch wel wat problemen mee. Je hebt inderdaad bij die jonge gezinnen – ik blijf daarop terugkomen – de wegwerpluiers. Er zijn inderdaad alternatieven. Als je met 2 gaat werken, is dat al een heel ander verhaal, mevrouw Henne. Ik heb zelf 5 kinderen op de wereld gezet, ik heb met luiers gewerkt, maar ik was dan ook thuis. En dan is dat toch wel een heel ander verhaal dan als je met 2 voltijds buitenhuis gaat werken. Die pampers, die moeten dan naar het containerpark gebracht worden. Dat zal dan met de auto moeten. Dus dan gaan we het probleem van het ene punt naar het andere verleggen. Het verhaal halen, hier in de stad kan je ook verhaal halen als je verkeerd geparkeerd had of als je een boete krijgt voor verkeerd parkeren of niet betaald hebben voor uw parkeerplaats, maar je moet wel eerst ...

GEERTS: De meerderheid is niet in aantal.

WYMEERSCH: Dan stel ik voor, dat wij schorsen, mevrouw de voorzitter.

S C H O R S I N G

VOORZITTER: Oké, de meerderheid is terug in aantal. Er moet wel gezegd worden, dat zolang het debat gaande is en er nog niet gestemd wordt, dat dat eigenlijk op zich geen reden was voor de schorsing. Maar, mijnheer Wymeersch, omdat u het zo vriendelijk hebt gevraagd. Ja, ik heb u schorsing horen zeggen. U hebt gewoon gemeld, dat de meerderheid niet in aantal was.

GEERTS: Allé, we mogen toch verwachten, dat jullie in de meerderheid zijn hé, mevrouw de voorzitter. Komaan!

VOORZITTER: Goed, we hebben ...

CALLAERT: Mevrouw de voorzitter?

VOORZITTER: Ja?

CALLAERT: Ik stel voor, dat wij, het is nu kwart na 9, dat wij om kwart na 10 preventief schorsen voor een plaspauze en dat ja en dan is er voor de rest van de zitting ook geen probleem. En herhalen elk uur.

BURGEMEESTER: Een sanitaire schorsing.

VOORZITTER: Oké, goed.

WYMEERSCH: Goeie collega, ik wil elk punt schorsen hoor.

VOORZITTER: Het debat was nog aan de gang. Excuseer voor het storen. Ja?

LUYCKX: Ja, dat verhaal halen. Als we gaan kijken naar de boetes, die dan uitgedeeld worden, dan moeten we die eerst betalen voordat je daar verhaal tegen kunt halen, wat niet altijd even handig is als je wilt protesteren. Ja, die intercommunales, we verschillen van mening. Ik vind het democratisch toezicht in die intercommunales van gemeenteraden en zo niet toereikend. Gezien de verhalen van de afgelopen jaren die in de pers verschenen zijn over dan vooral financiële zaken, vind ik ook dat dat een gerichte, een verantwoord wantrouwen is. Dat sluikstort, ja, ik weet dat in een vorig leven, toen ik in Antwerpen woonde en daar de gescheiden afvalophaling werd ingevoerd, dat dat toch gepaard gegaan is met heel veel sluikstort. Dus sta me toe om daar toch wat aan te twijfelen. Die kostprijs, ik hoor hier langs alle kanten kostprijzen van daar in die gemeente kost een huisvuilzak zoveel, in die gemeente kost een afvalbak zoveel. Dat is allemaal goed en wel, maar we gaan nu eenmaal niet naar een Aldi of Colruyt. Mensen hangen nu eenmaal vast aan het systeem dat in hun woonplaats ingesteld is, dus is het ook een beetje gek om dan al die prijzen met mekaar te vergelijken. Ik heb niets gehoord over die 50 kg per half jaar, wat toch belangrijk is. Want uiteindelijk gaat het niet over 100 kg hé. Het gaat over 50 kg per half jaar. Dus als je het eerste halfjaar 55 kg aanbiedt en je biedt het tweede halfjaar 45 kg aan, dan kom je aan 100 kg, maar door de halfjaarlijkse facturatie wordt dat zo

niet bekeken en moet je voor, terwijl je toch maar 100 kg hebt aangeboden, moet je toch voor die 5 kg van het eerste halfjaar meer betalen en dat vind ik niet correct. Ja, die terugname van de zakken, dat is een beslissing die u genomen hebt, zoals ik verneem, in samenspraak met de andere gemeenten. En ik kan mij voorstellen, dat in de maanden voorafgaande aan de invoering van het nieuwe systeem er nog vlug, vlug heel wat zakken met afval zullen buitengezet worden.

VOORZITTER: Dan geef ik nu het woord aan de heer Maes, die was tweede in de rang.

MAES: Ja, dank u wel. Ik heb toch nog een paar vragen. En in eerste instantie één aan schepen Buysrogge, omdat het niet helemaal duidelijk is in wat u zegt. Want nu maakt u de berekening op basis van de 0,21 EUR die per kg eigenlijk wordt aangerekend vanuit MIWA voor wat betreft ophaling en verwerking. Wil dat zeggen, dat als die kost, want u stelt in het vooruitzicht dat die kost kan zakken door te gaan beter ... (overschakelen naar bandopname 5) ... onderhandelen met de verwerker of eventueel een andere verwerker te gaan kiezen. Stelt u nu in het vooruitzicht, dat als die kost daalt, dan ook de kost van de 0,18 EUR of de 0,21 EUR naar omlaag gaat? Want allé, als we bekijken wat bv. gebeurd is met de waterfactuur, dan heeft men daar allerlei kosten bijgerekend, enz..., enz... en iedereen verbruikt minder water, dus bespaart op zijn water. Maar uiteindelijk is de factuur wel 20 % gestegen. Als het dat is welke richting we gaan uitgaan, ja, dan passen wij. Maar als u hier vandaag kunt beloven, dat het gaat dalen naarmate dat de kost is, dan vind ik dat wel een belangrijke zaak. Tweede zaak, ik wil toch mevrouw Henne eventjes nog. Weet u dat als u herbruikbare luiers aankoopt, want u moet dat aankopen uiteraard, dan kost dat 900 EUR voor aan te kopen. Dat haal je eruit op termijn, maar gezinnen in armoede, die kunnen zich dat niet permitteren om zo'n investering te doen. En het verbaast mij toch met welk gemak dat jullie hier vandaag eigenlijk, ja, gewoon de mening van jullie collega uit Sint-Gillis, Koen Daniëls, toch ook niet de eerste de beste zou ik zeggen binnen de N-VA, hoe jullie dat gewoon onder de mat vegen en dat gewoon negeren en geen enkele tegemoetkoming voorstellen voor jonge gezinnen met kinderen in de pampers. Dus dat verbaast mij enorm. Dus, ik kan u alleen maar zeggen en ik denk dat dat een gevoel is, dat wij hebben, dat is dat eigenlijk als je overal in de straat met mensen spreekt, dat zij helemaal die tarieven en die invoering van die container niet zien zitten. En wij gaan verder onze petitieactie, die we deze week zijn gestart, gaan wij ook verderzetten, ook als de meerderheid deze tarieven goedkeurt. Want wij zijn ervan overtuigd, dat de bevolking het daar niet mee eens is.

VOORZITTER: Dan geef ik het woord aan mijnheer Ghesquière.

Ghesquière: Dank u, voorzitter. Ja, ik heb links en rechts wat opgeschreven over links en rechts. Eigenlijk had de schepen zo moeten reageren, maar ik ga eventjes toch iets zeggen tegen mevrouw Luyckx. Ik heb eens eventjes zitten rekenen over wat dat gaat als je spreekt over 50

kg dat ze per half jaar afrekenen. U spreekt hier over 3,5 EUR voorschot. Over niet meer dan dat. 3,5 EUR voorschot. Stel u voor dat iemand aan 51 kg geraakt, dan gaat die inderdaad in die schijf vallen erboven, dus dat men gaat beginnen berekenen over wat hij ... Pardon, ik ga het anders zeggen. Hij geraakt al aan 90 EUR.

Dan gaat hij op 40 EUR effectief 0,07 EUR meer betalen en dat is 2,80 EUR en op het eind van het jaar gaat die 2,80 EUR die hij dan teveel betaald heeft, terug afgetrokken als voorschot. U bent bezig over 2,80 EUR.

LUYCKX: En dan?

GHEsqUIERE: En dan? Mevrouw, neem mij niet kwalijk. Ik ga hier nu niet de meerderheid gaan verdedigen, maar eigenlijk, we spreken hier over 5,6 miljoen kg restafval. Wat is uw voorstel om te verminderen? Hebt ge een voorstel? Gewoon zeggen ... Ik heb het goed gehoord.

WYMEERSCH: Zit gij hier voor de CD&V of zit gij hier voor de MIWA? Zit gij hier nog voor de MIWA?

GHEsqUIERE: Nee, nee, ik vind het niet ...

WYMEERSCH: Ja, maar zeg het hé. Julien, ofwel zit ge hier voor de CD&V, ofwel zit ge hier voor de MIWA.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, laat eerst ...

GHEsqUIERE: Maar pas op, ik kan hier ook andere dingen zeggen. Ik wil hier potverdorie geen links of geen rechts standpunt innemen. Ik wil hier gewoon in het midden zitten.

WYMEERSCH: Voor de MIWA.

GHEsqUIERE: Nee, kijk, ik kan nog iets anders zeggen, wat mij wel inderdaad uit het verleden nog altijd wat oprispt. Dat is bv. het feit – ik heb het daarnet ook gehoord van collega Maes dan – in verband met de stedelijke ophaaldienst, die een aantal jaar geleden “opgeruimd” is tussen aanhalingstekens. Wij hebben nooit geweten hoeveel dat we daarmee bespaard hebben. Ik vind dat wel erg hé. We zijn 6 jaar verder. Ik weet nog altijd niet hoeveel dat we daarmee bespaard hebben. Hebben we daarmee bespaard? Ik weet het nog niet. En we zullen het waarschijnlijk ook nooit weten. Dus ook dat vind ik een ander bedrag. Dat vind ik een andere uitleg. Wat ik ook niet gehoord heb natuurlijk, schepen Buysrogge, dat is de trekkingsbijdrage die we effectief betalen. Stel u inderdaad voor, dat die inderdaad kan dalen in de toekomst. Dan betekent dat toch wel, dat er eigenlijk minder zou moeten verrekend worden voor het afval. Ik besef wel één ding, als alle andere maatregelen niet helpen om mensen minder restafval te laten produceren, dan is het jammer genoeg dikwijls spijtig genoeg het feit, dat ze het ergens moeten voelen waar ze het niet graag voelen en dat is hun portemonnee. Maar dan weer anderzijds langs de andere kant moet je ook gaan opletten, hoeveel dossiers gaat ge extra krijgen in het OCMW? Want er

gaan een aantal mensen effectief hun rekening ook niet kunnen betalen. Dus daar gaan een aantal rekeningen op die manier dan ook niet vereffend worden. Dus we zitten hier eigenlijk toch wel met een vrij complexe toestand.

En inderdaad, naar de toekomst toe wat betreft het restafval, pardon, het cijfer dat u nu al ontvangt aan belastingen, in het verleden werd dat inderdaad meer gesolidariseerd. Dat is het enige punt, waar mijnheer Maes effectief ook wel gelijk op heeft, dat is het is niet meer gesolidariseerd. En als ge dan bv. achteraf in de budgetten inderdaad zult merken, dat ge eventueel geld op overschot hebt om in de toekomst te kunnen spreken over een belastingverlaging, die zal ook niet gesolidariseerd zijn, want dat is dan op de mensen die een hoog inkomen hebben, dat de belastingen gaan dalen. Dus ook op dat vlak, ge moet hier een kat een kat noemen. Ge moet inderdaad alle plus en nadelen eens samen bekijken. Dit is een heel complexe zaak, maar ik blijf erbij en ik heb het daarnet gezegd en dat is niet kwestie van de meerderheid verdedigen. Ik hoor hier geen enkel ander alternatief om inderdaad dat restafvalcijfer van 5,6 miljoen kg per jaar te doen dalen. En nog één opmerking aan mijn collega van Groen toe. Belonen, ja, alstublieft, doe dat niet hé. Begin geen mensen te belonen hé, want dan gaan ze misschien wel ergens hun kg restafval kwijt geraken waar ze het niet moeten kwijt geraken, want dan worden ze nog eens beloond ook. Dus doe dat alstublieft niet. Dat lijkt mij geen slim idee.

VOORZITTER: Bedankt, mijnheer Ghesquière. Ik geef het woord aan mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, we hebben hier daarnet in de toelichting en in de antwoorden op de tussenkomsten van de collega's 5 schepenen aan het woord gehoord. 5 schepenen, behalve wie we niet aan het woord gehoord hebben, is de schepen voor afvalophaling en reine stad. Die hebben we niet gehoord. Die hebben we niet gehoord. Dé schepen, die verantwoordelijk is, politiek verantwoordelijk voor de afvalophaling, die zwijgt, die zweeg en ik hoop dat hij niet zal zwijgen, blijven zwijgen in alle talen. Wij hebben de toelichting – en dat is nog het strafste – de toelichting van heel het verhaal hebben we gehoord van de schepen, maar niet als schepen, als voorzitter van de MIWA. Als voorzitter van de MIWA. U wordt voorzitter van MIWA. Ge zijt dat niet, goed. Hoe pervers kan het zijn, dat we één, worden geconfronteerd met tarieven vastgesteld door MIWA, dat we de toelichting krijgen van iemand die voorzitter gaat worden van MIWA en een toelichting en hun antwoorden, antwoorden van schepenen, die getuigen van het feit dat ze eigenlijk nog niet klaar zijn met het huiswerk. Wat hier vanop de banken al verschillende keren is gezegd. Een paar dingen, ik zal citeren, een paar zinsneden van de verschillende schepenen. “We gaan dat zien”, “we nemen dat mee”, “we gaan evalueren”, “we werken er nog aan” en “we moeten dat nog verder bekijken”. Dan is uw huiswerk niet af hé. Als ge dat allemaal nog moet doen, dan wacht ge beter tot uw huiswerk af is.

En over de prijscalculatie. Mijnheer de toekomstige voorzitter van MIWA, mijn collega heeft gelijk en hoeveel centen voor en na de komma, we gaan er niet te gek over doen, maar er is een duidelijke prijsstijging in de reële cijfers.

En daar komt bij en dat is u misschien ontgaan – collega Luyckx heeft er terecht op gewezen, maar u heeft daar ook niet op geantwoord – vermits, vermits dat er minder fractie in de container zal gaan en men dus bepaalde fracties terug zal overhevelen naar de blauwe PMD-zak en naar de GFT-bak, zullen die meer gebruikt worden en zullen die meer moeten aangekocht worden, of de zakken, of de labels, of de GFT-bak. Ook dat wordt een meerkost. En ik hoor de directeur van MIWA hier nog zeggen tijdens de algemene vergadering “wij gaan zorgen, want wij hebben daar personeel voor aangeworven, wij hebben daar personeel voor aangeworven om ervoor te zorgen dat wij kunnen gaan calculeren en kunnen gaan versturen en kunnen gaan invorderen en dat zit in onze prijs”. Heeft hij duidelijk gezegd. Als wij dus als stad – en dat was mijn voorstel initieel – zelf de invordering doen, zelf de inkohiering doen, zelf de verzending doen van de aanslagbiljetten, dan kunnen zij besparen bij MIWA op hun prijs, want ons eigen personeel zal één en ander doen. En dan kan de prijs omlaag. Daar wordt allemaal niet op gereageerd. Het is een bastion, het is een baronie, de MIWA, die hier duidelijk de regeltjes uitzet. En collega Ghesquière kan boos zijn, maar oké, hij heeft misschien de ambitie om zijn zitje van 6 jaar geleden, dat u op het nippertje gehaald heeft – hij weet dat nog – van dat nog 6 jaar voort te zetten, maar hij zit hier voorlopig niet als MIWA-verantwoordelijke. Hij zit hier als gemeenteraadslid. Maar ik blijf erbij, dit is een onrealistisch, asociaal en onwerkbaar model. Al was het maar om het feit, dat u zelf toegeeft, dat uw huiswerk nog niet klaar is.

VOORZITTER: Ik geef het woord eerst nog aan mijnheer Ghesquière, die even wil antwoorden ten persoonlijke titel.

Ghesquière: Collega Wymeersch, als u goed geluisterd heeft, dan heb ik zowel links als rechts opmerkingen gemaakt, die ik hier niet graag hoor. Want ik vind eigenlijk sommige opmerkingen zelfs – neem mij niet kwalijk, collega’s – tamelijk dom. En demagogisch vooral. Dus ik vind dat heel erg. Als we inderdaad klappen over het milieu, dan moeten we daar allemaal iets aan doen. En of ge nu voor de MIWA zijt of tegen de MIWA, dat heeft er niets mee te maken. Wij zijn allemaal schuldig aan die afvalberg. Die moet omlaag. En als ze dat inderdaad ... Doe een voorstel. Zeg op welke manier dat het omlaag moet.

Wymeersch: Maar gij hebt daar 6 jaar gezeten ... (?). Gij hebt daar 6 jaar gezeten!

VOORZITTER: Ja, ik ga het woord geven aan de burgemeester.

Burgemeester: Ja, collega’s, vooraleer wij overgaan tot de stemming over de drie punten op onze agenda, die betrekking hebben op diftar, wil ik toch nog één en ander zeggen. Ik was

van plan tot 5 minuten geleden om te zeggen van de manier waarop dit debat gevoerd is in de gemeenteraad is op dezelfde manier gebeurd als wij dat anderhalve week geleden hebben gedaan in de algemene commissie, nl. op een zakelijke, duidelijke, hoffelijke manier. Helaas, mijnheer Wymeersch, hebt u ervoor gezorgd dat ik hier toch nog één en ander aan moet toevoegen. Maar ik wil eerst nog eens benadrukken, dat het de bedoeling is van deze voorstellen om te komen één en in de eerste plaats tot minder afval, twee tot beter sorteren, gerichter sorteren en drie, dat wij ook het principe “de vervuiler betaalt” voorop schuiven. En dan, mijnheer Wymeersch, wil ik toch nog het volgende aangeven. Eén, die tarieven die worden bepaald alleen en uitsluitend door de gemeenteraden van de MIWA-gemeenten. Niet door MIWA zelf. Het voorstel om tot die tarieven te komen, het voorstel ook om tot die getrapte tarieven te komen, is een voorstel dat komt van de gemeenten en niet van MIWA of niet van de directie van MIWA, laat dit wel duidelijk wezen. Dit is ook uniek in Vlaanderen, dat wij dus met een gedifferentieerd DIFTAR-tarief werken. Dat is één. Dus dat is één, dat wil ik wel duidelijk zeggen. Dat is niet opgelegd, niet voorgesteld, laat staan door de strot geramd door MIWA.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BURGEMEESTER: Mijnheer Wymeersch, ik heb het woord! Mijnheer Wymeersch, ik heb het woord!!

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch!!

BURGEMEESTER: Mijnheer Wymeersch, u hebt de onhebbelijke gewoonte om 2 à 3 keer per jaar als de burgemeester het woord heeft hem te onderbreken.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BURGEMEESTER: Om mij te onderbreken. En wat betreft de sociale correcties, mijnheer Wymeersch, is het zo dat elke gemeente, elke gemeente autonoom volgens de eigen inzichten en volgens de eigen gebruiken van het verleden die zelf bepalen. Dat is de reden waarom de verschillen tussen Sint-Niklaas, Waasmunster, Temse – Temse denkt nog altijd over de invoering van MIWA – Stekene en Sint-Gillis verschillend zijn. Naar verschillende doelgroepen toe en naar verschillende categorieën. Het is nu wel zo, dat het basistarief afgesproken is tussen de verschillende gemeenten en dat dat nu ook voor de eerste keer sedert een aantal jaren gelijk is hé. Herinner u, dus dat wat betreft de vuilniszakken in het verleden, Sint-Niklaas een lager tarief had dan de 1,75 EUR in de andere gemeenten. En ik vraag dan ook aan de gemeenteraad, de voltallige gemeenteraad, om de drie punten met betrekking tot DIFTAR goed te keuren. Dank u wel.

... (?): Voorzitter, mag ik nog even ...

VOORZITTER: U mag maar twee keer over hetzelfde punt ...

... (?): Ja, maar ik heb een vraag gesteld aan schepen Buysrogge en ik heb daar nog geen antwoord op gekregen.

VOORZITTER: Schepen?

BUYSROGGE: Het komt er dus op aan met betrekking tot die werkingsbijdrage – ik had nog maar één keer gesproken, dus ik mag nog eens – met betrekking tot die werkingsbijdrage, dat we dus de volgende maanden in overleg gaan met MIWA om dan daaruit te concluderen, dat ik zou gezegd hebben dat een aanpassing daarvan een effect zou hebben op de tarieven, die we nu gaan vastleggen. Dat is iets dat ik niet gezegd heb. Alleszins, als we erin zouden kunnen slagen om die werkingsbijdrage, om die binnen de perken te houden, dan is dat ook, dat gaat ook over belastinggeld hé. Dat gaat ook over geld van de burgers. Dus als we daar zuinig mee kunnen omspringen, is dat een win/win voor iedereen, denk ik.

VOORZITTER: Ik dank de schepen. Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Gewoon om ons stemgedrag toe te lichten, voorzitter. Allé, onze fractie zal zich, zal de drie punten goedkeuren en ik zal mijzelf namens de fractie onthouden. We zijn pro het diftar-systeem. We kunnen ons ook terugvinden in grote delen van de modaliteiten, die vandaag voorgelegd worden. Er zijn een aantal vragen, die nog blijven, die Christel Geerts gesteld heeft. Ik denk dat ook de collega's een aantal terechte suggesties, vragen gesteld hebben. Een aantal van de schepenen is ook zo eerlijk geweest in zijn antwoord om te zeggen, bon, dat zijn bekommernissen die terecht zijn en we gaan zelf zien hoe we ermee omgaan. Vandaar toch dat kleine voorbehoud in de stemming. En dat zal dan verpersoonlijkt worden door een onthouding van mezelf namens de fractie.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Der Coelden. Zijn er nog ... Dan gaan we over tot de stemming. We stemmen punt 7, gemeentebelastingen, belasting op de ophaling en verwerking van restafval (huisvuil), invoering. Wie stemt voor? Dat zijn N-VA, de Open Vld, Groen en dan ook de sp.a zonder mijnheer Van der Coelden. En wie stemt tegen? Dat is de voltallige fractie van het Vlaams Belang en ook de PVDA. Wie onthoudt zich? De CD&V-fractie en mijnheer Van der Coelden. Dan punt 8, retributies, retributie op het gebruik van diensten, infrastructuur en materieel, aangeboden door de gemeentelijke instellingen, wijziging. Mag dat dezelfde stemming zijn? Oké, dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is N-VA, Open Vld, Groen, de sp.a zonder mijnheer Van der Coelden en mijnheer Van Peteghem. Ah, mijnheer Van Peteghem toch. Wie is tegen? Dat is mijnheer Maes. Wie onthoudt zich? Vlaams Belang-fractie, de CD&V en dan mijnheer Van der Coelden.

En dan stemmen we ook punt 32, voorstel wijziging algemeen politiereglement naar aanleiding van de invoer van diftar voor de ophaling van huishoudelijk restafval, goedkeuring. Dat hangt daarmee samen. Wie stemt voor? De N-VA, Open Vld, Groen, sp.a zonder mijnheer Van der Coelden. Wie stemt tegen? Dat is mijnheer Maes. En wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang, CD&V en mijnheer Van der Coelden. Dan gaan we over naar punt 9, organisatie, beheersovereenkomst stad/OCMW, goedkeuring. Vraagt iemand het woord? Mijnheer Van der Coelden en mijnheer Wymeersch. Ah, ik zou het afzonderlijk doen, ja, oké. Dus mijnheer Van der Coelden en mijnheer Wymeersch heb ik genoteerd? Ja, mijnheer Van Der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Voorzitter, in tegenstelling tot het vorig punt zullen wij ons als fractie op dit punt met z'n allen onthouden. En dat heeft dan vooral te maken met art. 6 van de beheersovereenkomst, die voorligt. Art. 6, dat bepaalt dat het de bedoeling is om in de loop van 2019 tot een eenmaking te komen van het personeelsstatuut tussen de mensen, die nu op een gemengde dienst zitten met een aantal mensen van het OCMW en van de stad. De overeenkomst laat in het midden of het dan allemaal OCMW-personeelsleden dan wel stadspersoneelsleden zouden worden. Nu, ten eerste, allé, we zien weinig praktische redenen waarom men tot die stap – en het gaat dan in de eerste plaats over de mensen, die in het Welzijnshuis werken – we zien weinig praktische redenen waarom men tot die stap zou overgaan. Er is een ééngemaakte rechtspositieregeling. Er zijn gemeenschappelijke wervingsreserves. En ook in de praktijk ja, is het verschil tussen iemand die in dienst is van het OCMW, iemand die in dienst is van de stad brengt weinig praktische of andere problemen met zich mee. Maar wij herinneren ons of diegenen die hier in de vorige legislatuur ten minste al zaten, herinneren zich wel dat ik denk een jaar of 3 à 4 geleden zeker voor het Welzijnshuis in gebruik genomen werd, dat er een nieuw personeelsorganogram goedgekeurd is, waarbij dat op een bepaald moment, toen hierover beslist moest worden, de publieksbankjes volzaten met bezorgde mensen van de stedelijke welzijnsdienst, ja, die vooral bezorgd waren over wat zij aanvoelden – met reden denk ik – als de versnippering van hun dienst en ook – en ik weet dat dat subjectief is – ja, een soort, allé, geen fusie maar een overname door het OCMW, laat het mij in die termen zeggen. Ik heb de indruk en ik heb de laatste maanden het genoeg gehad om nogal wat rond te lopen in het Welzijnshuis, allé, ik heb daar toch de bevestiging gekregen dat ook 2 à 3 jaar na datum, dat die fusie en die integratie, dat dat verhaal toch nog niet volledig verteerd is. En dan druk ik mij zacht uit. Het is een soort latrelatie nu, denk ik. Living apart together. Samen in één huis. Maar die schot tussen OCMW-mensen en stadsmensen, ook al zijn ze allemaal met welzijn bezig, dat blijft toch.

En het ziet er dan ook naar uit, allé, dat is dan toch mijn interpretatie van de beheersovereenkomst, de logica is natuurlijk als het naar één statuut moet gaan, gelet op het overtal van het OCMW-personeel in het Welzijnshuis, ja, ligt het voor de hand dat natuurlijk eerder zal gekozen worden voor het OCMW-statuut. Ik zou er toch op willen aandringen liefst om dat niet te doen bij het stadsbestuur. En als men dan toch die richting wil ingaan, om dat bijzonder voorzichtig en op een bijzonder transparante manier naar het personeel te doen. Allé, het is een wonde die zeker nog niet volledig geheeld is en ik vrees, dat men er met dit soort gesprekken, met dit soort demarches, dat men er alleen nog opnieuw zout in gaat doen en dat dat zeer slecht verteerd gaat worden door de werknemers in kwestie. Dus het is om die reden, omdat we daar toch het nodige voorbehoud bij willen maken, dat we ons zullen onthouden bij de stemming over de beheersovereenkomst.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. En ondertussen heeft mijnheer Wymeersch laten weten, dat hij niet zal tussenkomen. Dan gaan we over tot de ... Het was een verklaring van het stemgedrag. Ja?

BUYSROGGE: Er is geen concrete vraag aan mijn adres gesteld of aan het college gesteld, maar allé, uw bezorgdheid wordt alleszins wel genoteerd. Het komt er eigenlijk op neer, dat er op dit moment, dat we als nieuw bestuur ons nog moeten buigen over hoe we die nieuwe juridische structuur van het OCMW, hoe we dat verder vorm willen geven en wat we, welke diensten, welke mensen, welke opdrachten dat we er eigenlijk in de toekomst, in de toekomstige structuur nog in willen zien. Op dit moment is het zo, dat er een aantal diensten nog gemengd zitten, bv. rond de dienst financiën is er een traject lopende, waar nu de twee diensten van OCMW en van de stad elk hier op het stadhuis zitten, maar elk nog apart hun structuur hebben. En daar is een traject lopende om die twee diensten tegen 1 januari 2020, om die samen te voegen en één dienst te vormen. Er zijn een aantal andere diensten, waar de oefening en de keuze nog moet gemaakt worden, wat de juridische entiteit zal zijn in de toekomst. En wat daar ook een rol is die meespeelt en het staat ook met zoveel woorden omschreven in datzelfde art. 16, euh dat art. 6, waar je naar verwijst, waar we ook de beoordeling moeten maken op financieel vlak wat de impact zou kunnen zijn als je personeel overhevelt van de ene organisatie naar de andere. Wat het effect is op de respo-bijdrage, op de sociale Maribel. Dat soort berekeningen, oefeningen is men nu hier ook intern aan het maken om dan in de loop van het voorjaar daarin de nodige keuzes te maken. Maar ik engageer mij ook om u, allé, via mijn gemeenteraadscommissie dan, om u daarin verder te betrekken.

VOORZITTER: Dank u, schepen Buysrogge. Dan stel ik voor, dat we nu stemmen. Wie stemt voor? Dat is N-VA, Open Vld, Groen. Wie stemt tegen? Niemand. En wie onthoudt zich? Dat

is Vlaams Belang en alle andere, dus de oppositie. Oké, punt 10, vaststelling begrip dagelijks personeelsbeheer, goedkeuring. Vraagt iemand hier het woord? Schepen? Toegelicht in de commissie? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is N-VA, Open Vld, Groen ... Ah ja, eenparig, ja. Punt 11, wijziging kabinetsformatie, goedkeuring. Vraagt hier iemand het woord? Ah ja, oké. Mijnheer Wymeersch heeft gevraagd inderdaad voor dat punt tot de afvoering. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, dank u. Waarom vraag ik de afvoering? Omdat wij in een vrij boeiende conversatie tijdens de commissie een aantal pertinente vragen hebben gesteld aan de schepen, waar wij deze namiddag een paar bijna nietszeggende antwoorden op gekregen hebben en zeker geen antwoord gekregen hebben op de vragen, die wij effectief gesteld hebben, die zeer belangrijk waren. U zult van mij aannemen, mevrouw de voorzitter, dat als wij niet de informatie krijgen, die wij gevraagd hebben, kunnen wij moeilijk oordelen over de gevolgen van deze kabinetssamenstelling, kunnen wij moeilijk inschatten of dit terecht of ten onrechte is en daarom vragen wij de afvoering. Ik denk of het moet zijn dat de schepen het licht heeft gezien ondertussen en ons hit et nunc de gevraagde gegevens kan bezorgen. Maar aan zijn lichaamstaal te zien, denk ik dat hij zelfs niet weet waarover ik het heb. Dus daarom vraag ik de afvoering.

VOORZITTER: Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Ja, er is ... De vragen, die gesteld zijn, die zijn opgelijst in het verslag.

WYMEERSCH: Neen.

BUYSROGGE: En er is door de administratie een antwoord geformuleerd. Ik weet niet welke vragen nog in de weg staan om een behandeling ten gronde te kunnen voeren. Ik ga er ook vanuit, dat er misschien nog een aantal vragen gesteld worden, die misschien hier ook nog kunnen beantwoord worden.

VOORZITTER: Dan gaan we stemmen voor de afvoering of tegen de afvoering. Wie zegt ja tegen de afvoering? Dat is de ... Ja, voor de afvoering. De voltallige oppositie. Wie zegt neen? En dat is de meerderheid. Dus het punt wordt niet afgevoerd. Nu gaan we de aanvulling ten gronde. Wie vraagt het woord? Mijnheer Wymeersch en mevrouw Geerts. Mijnheer Wymeersch, u heeft het woord.

WYMEERSCH: Ik zal daar vrij kort over zijn, mevrouw de voorzitter. Er zijn twee dingen, die mij opvallen. Ten eerste, de samenstelling op zich volgens het schema, dat ons werd of het protocol dat ons werd bezorgd van de formatie kabinetspersoneel.

Waarbij we zien, dat in globo de kwalificaties van het personeel zijn opgetrokken. Het aantal personeelsleden of equivalenten ook is opgetrokken, niettegenstaande het college met één

eenheid is verminderd. Dus we krijgen te maken met ondanks het kleinere college, met een grotere kabinetsformatie en met een duurdere kabinetsformatie. Eerste vaststelling. Tweede vaststelling, die we hebben moeten doen, is dat in tegenstelling tot als wij goed zijn geïnformeerd, tot vorige kabinetsformatie waar één externe medewerker, daarmee bedoelen wij één medewerker die niet deel uitmaakt op dat moment van de stadsadministratie, werd ingeschakeld in de kabinetsformatie, terwijl dat het blijkt bij deze kabinetsformatie gaat over 4 personeelsleden. En dat is dus 3 personeelsleden meer in de kabinetsformatie, die extern aan het administratief personeel van de stad zijn geëngageerd. En als wij dan vragen, mijnheer de schepen – en dat is de vraag of zijn de vragen die niet zijn opgelijst en die uiteraard dus niet zijn beantwoord – waarom dat men extern is gaan werven en op basis van welke competenties men buitenaf is gaan werven. Dat was onze pertinente vraag. Waarom stellen wij die vraag? Omdat wij daar moeten concluderen, dat de competenties, die blijkt nodig waren of nodig zijn om in een kabinetsformatie ten behoeve van het college te functioneren, dat die niet voorhanden zijn binnen de stedelijke administratie. Dat is de logische ... (overschakelen naar bandopname 6) ... conclusie. Want als die competenties wel aanwezig zijn in de stadsadministratie, dan moet ge die niet buiten gaan werven. Dus, werven buiten de stadsadministratie heeft wat mij betreft een andere bedoeling dan wel het louter assisteren van de schepen in zijn functie als schepen. Als u begrijpt wat ik bedoel. Daar heb ik dus geen enkel antwoord op gekregen. Maar blijkt er dus competenties nodig binnen het schepencollege of binnen het administratief personeel, dat de schepenen moet ondersteunen en die hier in de stad niet aanwezig zijn. Is dat om de schepen van ruimtelijke ordening te ondersteunen? Wat mij niet zou verbazen. Het zou kunnen. Is dat om de schepen van personeel te ondersteunen? Wat mij niet zou verbazen, het zou best kunnen. Ik kan nog zo'n aantal voorbeelden geven. Maar we krijgen daar geen antwoord op. Dus, maar geef mij nu eens een antwoord, een effectief antwoord waarop zoekt ge uw personeel voor uw kabinetten buiten de stadsadministratie? Voor welke competenties was dat nodig? En hoeveel kosten ze effectief meer dan met het eigen personeel? Want dat is een serieuze meerkost hé. Drie mensen van buitenaf aanwerven, dat kost een pak meer en we gaan geen vergelijkingen maken met andere situaties, maar daar komen we misschien later wel op.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, collega's, als alle fracties uit de oppositie vragen om een punt af te voeren, ik denk dat we dat niet zo vaak voorhebben, dan is dat toch iets hoop ik voor jullie om over na te denken. Nu, onze fractie heeft toch ook eigenlijk wel wat bedenkingen bij dit punt. En laat mij beginnen om te zeggen, dat wij eigenlijk best wel fier zijn hoe er in het verleden gewerkt werd. Uiteraard in samenwerking met de coalitiepartners. Waar er toch altijd een relatief goede

traditie was van een zuinige omkadering te voorzien voor de schepenen en de burgemeester, waarmee ook impliciet eigenlijk de politisering van de administratie een stuk werd afgeremd. De schepen is daar ook in zijn commissie mee begonnen van te zeggen wij kunnen eigenlijk de vergelijking met andere steden goed doorstaan, maar nu wordt het natuurlijk wel helemaal over een andere boeg gegooid. Een aantal punten. Bij de vorming van het college heeft onze collega, collega Maes, er al op gewezen, dat het een gemiste kans was, dat er niet bespaard is op een schepen. En hij heeft daar uiteraard graag naar de formatie in Zelzate verwezen. Een tweede punt is toch wel, dat ge uzelf goed bedient. Dat er een gevoelige verhoging is van het aantal kabinetsmedewerkers. Nu, de tabel is goed opgesteld en ik denk dat we daar zeer lang over kunnen discussiëren. De tabel zegt ge gaat van 8 naar 8,5. En voor een halve gaan we nu niet flauw doen. Maar er zit natuurlijk wel een addertje onder het gras. In die zin, zoals mijnheer Wymeersch zei, er is een schepen minder en ten tweede, er is ook een heel pak werk weg naar het zorgpunt. Ja, dat is toch zo. Dus alles wat met, allé, alle rusthuizen, alle dienstencentra, dat is allemaal weg naar het zorgpunt. Dus, die vergelijking van 8 naar 8,5 wij vinden dat dat toch een beetje mank is. Er is wel degelijk een toename van het kabinetspersoneel. Belangrijker dan nog ook is, dat u ook vindt dat die mensen beter moeten verloond worden. Ja, oké. En dus de classificatie van die mensen wordt opgetrokken. Omdat, je gaat dan eens een B-profiel eigenlijk je dan meer naar beleidsmedewerkers evolueert dan wel mensen, die alleen de administratie op zich doen. En dat is toch wel een stap in de verdere politisering van de kabinetten. Dat kan u niet ontkennen. En we vinden dat, allé, we vinden dat echt geen goeie evolutie. Ik ben het er wel mee eens – en dat is misschien wat een nuanceverschil in de oppositie – dat een schepen zich wel moet kunnen omringen met mensen, waar toch wel een vertrouwensband is. Maar, hij of zij moet zich ook wel omringen met mensen, wiens competentie toch wel een stuk overeenstemt met die bevoegdheid. Vooral omdat het een beleidsmedewerker is. Ge wilt iemand op B-niveau, die mee uw beleid ondersteunt. Ja, maar waar is die link? En daar hebben we totaal, totaal geen antwoord op gekregen. En ik denk dat onze fractievoorzitter, Kris Van Der Coelden, die heeft dat eigenlijk op de commissie ook zeer mooi verwoord, dat is echt een niet-deontologische werkwijze. En men installeert op die manier partijwerking op het stadhuis. Nu, ik ga niet heiliger zijn dan de Paus.

Ik wil best erkennen, dat die scheidingslijn soms heel moeilijk is. Want waar stopt uw werk als schepen en waar begint uw zaak, uw werk als partijmens. Maar wat we hier zien gebeuren, is dat men eigenlijk partijsecretariaten op het stadhuis aan het installeren is. Tenzij, tenzij, burgemeester, we straks hier nog een uitvoerig antwoord krijgen van persoon X is geselecteerd omdat die een bijzondere kennis heeft van dat. En dan vind ik wel dat een schepen zelf zijn

medewerkers kan kiezen, maar op basis van competentie. Dus misschien maak ik een voorbarige conclusie, maar we hebben die informatie tot hiertoe niet gekregen. Dus, wij betreuren die politisering van de kabinetten. En we betreuren toch ook wel een stuk die extra uitgaven. Nu gaat u zeggen, ja, ge overdrijft, want die 8 dat klopt wel. Ik heb even voor mezelf eens de rekening gemaakt bv. voor de 3 groene collega's. Stel dat we naar het ancien regime zouden teruggaan, dan hebt u ... Allé ja. Ja, maar ja, dat is mijn fout niet dat jullie in de meerderheid zitten hé. Allé! Maar, allé, mevrouw de voorzitter!!!! Zeg!!!

WYMEERSCH: Dat is duidelijk ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Mevrouw Geerts heeft het woord!

GEERTS: Sorry hé! Dus dan zou u elk een halve C hebben in het ancien regime, kostprijs 450.000 EUR voor de hele legislatuur. En dat is altijd minder dan elders hé, laat dat duidelijk zijn. Nu gaat u met jullie drie heb je recht op 2 B-niveaus en een halve C, kostprijs 870.000 EUR voor deze legislatuur. Als ik goed kan rekenen, een verschil van 420.000 EUR. Bon, dat is een heel concreet voorbeeld. Dus men moet ons niet komen zeggen, dat er geen meerkost is. Men moet ons niet komen zeggen, dat men allemaal geselecteerd heeft op basis van competentie, tenzij allé, dat we dat straks nog gaan horen. Ik heb, ik wil toch eindigen met twee vragen. Eén, ik wil echt nog eens zeggen, dat we dat echt geen goeie evolutie vinden. En ik heb nog twee vragen. De voorzitter van de gemeenteraad, die verdedigde deze werkwijze, deze zelfbediening eigenlijk door te zeggen, dat de schepenen meer taken hebben nu. Allé, ik dacht dat, tenzij ik u verkeerd begrepen heb en ik zou graag van haar willen weten over welke taken, dat dat dan gaat. Want ik heb daar nadien nog over nagedacht en ik kan dat niet plaatsen. En twee, gaan we die redenering ook doortrekken naar het personeel? En dan kom ik eigenlijk tot een punt, dat er misschien in de marge bijhoort, maar wat mij toch echt heel zwaar ligt. U weet, collega's, dat ik vorig jaar een aantal keren aan de alarmbel heb getrokken voor een onderbesteding op de dienst feestelijkheden. Nu, dat is ook een discussie van ja, ze zijn wel met voldoende personeel, ze zijn niet met voldoende personeel. Ik laat het in het midden wie er gelijk heeft. Maar mijn bekommernis was ook, collega's, er zijn een aantal mensen op de dienst feestelijkheden, die hier al ondanks dat ze geslaagd zijn, al jaren als seizoenarbeider moeten werken. In het kader van armoedebestrijding, iedereen een vaste job als seizoenarbeider. Die mensen zijn zo goed en zo nodig, dat we die 11 maanden per jaar aanstellen. Herhaaldelijk, er is een nota ook gekomen naar het schepencollege van "geef die mensen toch een vaste job". Kostprijs 2 extra maanden en dat is niet gelukt. Awel, nu mag je mij allemaal eens uitleggen hoe ge dit, die 400.000 EUR extra, hoe ge dat vertaalt aan 2 extra maanden voor mensen, die ge daardoor

van seizoenarbeider een vaste job kunt geven. Dat wringt mij toch wel een beetje hoor. Allé, dat wringt mij heel hard eigenlijk.

VOORZITTER: Schepen Buysrogge heeft het woord eerst.

BUYSROGGE: Ja, dank u wel, collega's, voor de vraagstellingen. Het klopt hé, ik heb dat in de commissie ook gezegd, ik wil het hier nog eens herhalen. Als stad – en dat is een verantwoordelijkheid, die de vorige bestuurders gehad hebben – zijn we telkens heel sober geweest als het gaat over kabinetsondersteuning. Zeker als je ons vergelijkt met centrumsteden. Ik ga toch, allé, van de 13 centrumsteden, ik ga het lijstje toch nog eens aflopen en daarbij ook de aantallen, zoals ze ook online terug te vinden zijn. Gent heeft 83 kabinetards. Antwerpen 82. Aalst 28. Brugge 18. Oostende 18. Kortrijk 16. Mechelen 16. Leuven 14. Hasselt 13. Genk 11. En op de 11e plaats staat Sint-Niklaas met 8.

GEERTS: Het is niet om ter meest hé.

BUYSROGGE: Nee, nee, maar dat zeg ik ook niet hé. Dus er is altijd heel sober geweest in het verleden en we blijven sober. We blijven diezelfde soberheid aan de dag leggen. Als je budgettair kijkt, als je budgettair kijkt, als je de loonkost van de formatie, die we in 2013 in de gemeenteraad vastgesteld hebben, als je die loonkost in volle getalsterkte zou doortrekken naar 2018, dan kom je uit op een bedrag van 599.000 EUR, dat je nu zou uitgeven. Nu, in de nieuwe formatie en volle bezetting kom je op een bedrag uit van 571.000 EUR. Dus, zeg ik u, dat we – en ge gaat allemaal beginnen schieten op mij natuurlijk – maar zeg ik u, dat we dus op basis van de huidige nieuwe formatie, de loonkost ervan is minder dan de loonkost van de bezetting, zoals ze in 2013 was in volle bezetting.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, de schepen is aan het woord.

BUYSROGGE: Dat komt ook, omdat er toen een aantal sé-medewerkers waren, die veel ancienniteit hadden en dus meer kosten. Dat komt ook omdat er toen meer A-medewerkers waren dan in het huidige voorstel. Waarom extern? Het is ook zo, dat dat niet nieuw is. Het is niet de eerste keer, dat er extern wordt gegaan.

Het feit dat er nu 4 functies extern zijn, is misschien wel iets meer dan dat vroeger het geval was. Maar het feit, dat er nu extern aangeworven wordt, is alleszins niet nieuw. En we willen er ook absoluut geen afbreuk doen aan het personeel. Wel integendeel. Er is heel wat vakbekwaam personeel binnen de organisatie in de verschillende diensten, in de verschillende teams.

WYMEERSCH: Godzijdank!

BUYSROGGE: Inderdaad. En die doen dat ook goed. En die nu gaan wegplukken in diensten slaat daar ook weer een gat. Een gat, dat moet opgevuld worden. Een gat, waar je dan weer voor

moet aanwerven. Hé, als je iemand wegneemt, is dat telkens ook een cascade die je in gang trekt. Het is ook geen bewuste strategie om nu te gaan zeggen “en nu gaan we allemaal extern gaan aanwerven”, want er zijn een aantal functies, die we evengoed intern invullen. Wat ik daar nog over wil zeggen, dat we het nu helemaal over een andere boeg gooien, Christel, ja, dat klopt dus niet. Want eigenlijk zetten we gewoon verder wat we tot op heden eigenlijk gedaan hebben. Wat die functie nu juist inhoudt, hoe we dat nu juist zien, dat is natuurlijk die B-functies, want daar gaat het dan specifiek over, wat dat takenpakket van die B-functies juist inhoudt, die zijn er ter ondersteuning van de schepenen. En het is aan de schepenen om dan die opdrachten te geven, wat die persoon in kwestie moet doen. Wat ik duidelijk wil beklemtonen, is dat het niet de bedoeling mag en kan zijn, mag en kan zijn, om het partijsecretariaat hier te gaan waarnemen. Het is de bedoeling wel degelijk, dat die persoon in kwestie werkt in functie van de schepenen. Als het dan gaat over de vergelijking van een schepen of een fractie met 3 schepenen in een schepencollege, die nu maar liefst 2,5 medewerker hebben, Christel, excuseer mij, maar ik ken een fractie die de vorige bestuursperiode 3 schepenen had en die hadden 3 voltijdsen ter ondersteuning.

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BUYSROGGE: Ja, dat was waarschijnlijk een andere constellatie, maar dat is, dat is nu eenmaal diezelfde rekenkunde. Dus ik ben ervan overtuigd, dat we hier sober mee zijn. We hebben ook een positief protocol kunnen afsluiten met de vakorganisaties, in tegenstelling tot 6 jaar geleden. En ik denk dat de samenwerking tussen het schepencollege en de administratie op een positieve manier moet en zal verlopen. Ik wil er ook verder werk van maken. En deze medewerkers werken ter ondersteuning van de schepenen.

VOORZITTER: Ik wou ook nog eventjes ingaan op wat u gezegd heeft over in de commissie. Inderdaad, ja, voor mij lijkt het logisch dat als je de taken van 9 mensen moet gaan verdelen over 8, ja, dan vermeerder je de taken van de 8. Dat kan niet anders. Dat is ja, dat leer je in de wiskunde en in de lagere school zelfs.

Er komt ook bij, dat het vast bureau erbij gekomen is voor de schepenen en een rol in het OCMW. Dus ik denk dat dat wel kan gezegd worden, dat er toch een grotere werklust is gekomen voor de 8 mensen. Dat was mijn berekening. Frans Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de schepen, u zijt eventjes aan het woord geweest, maar ge hebt niet veel gezegd hé. In ieder geval geen antwoord op onze vraag. Het enige wat ik concludeer, is wij vragen achter waarom 3 externen, hebben die speciale competenties. Ik concludeer van we hebben wel mensen met de nodige en de gewenste competenties onder het administratief personeel, maar we hebben er toch 3 van buitenaf gepakt. Dan zoudt

ge kunnen zeggen, ge kunt die mensen met die speciale competenties, die nodig zijn als kabinetspersoneel, niet missen in uw administratie. Ge hebt die nodig. Want anders valt ge in panne in uw administratie. En dat getuigt dan niet van een correct en een juist en een degelijk gevoerd personeelsbeleid. Aan de andere kant – en ge probeert mij moderne wiskunde en rekenkunde en ... (?) driehoeksmeting – te bewijzen dat dit systeem zelfs nog goedkoper zal zijn, maar uw vroegere kabinetsmedewerkers blijven als ik mij niet vergis op één persoon na in dienstverband. En ge neemt er 3 à 4 externen bij aan. Dan moet ge mij eens proberen uitleggen als op één na iedereen in dienst blijft in de administratie en ge neemt 4 externen erbij aan, hoe ge dat op een goedkopere manier kunt. Ik heb al stoten van u gehoord, maar dit is toch nogal een straffe hoor. Ik weet niet of ge van uw voorganger op financiën kon begrijpen dat hij straf was in rekenkunde, ik was het er ook niet altijd mee eens, maar de truc die gij uithaalt, is een truc van de foor hé. Dat moet ge mij eens uitleggen en met een tabelletje. Want ik ben ook niet echt een slimme op rekenkunde en op wiskunde, dus ge moet het mij eens proberen uitleggen hé. Maar dat kan dus. Over de competenties, ik wil persé weten welke competenties en op basis van welke competenties die externen zijn aangeworven. Dan kunnen wij zelf als raadsleden bekijken of het wel nodig was die competenties van buiten aan te werven als of ze inderdaad te gaan zoeken in de eigen administratie. En zolang we die gegevens niet hebben, geloven wij geen sikkepit van wat gij ons komt te vertellen.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, toch ook nog een aantal bedenkingen. Wij tillen als fractie minder zwaar aan het feit, dat er op zich, dat je externen binnenbrengt, omdat we wel voelen dat die vertrouwensband, allé, dat dat belangrijk is. En ook het argument van niet teveel verschuiven in de administratie. Ik heb daar wel oor naar. Maar ik heb evenveel oor naar de vraag van Frans Wymeersch “waarom zijn bepaalde mensen geselecteerd”. Het feit, dat jullie dat, dat dat zo moeilijk is om dat te zeggen, ja, maar wij krijgen geen antwoord. Men zegt dat het niet moeilijk is, maar we hebben het gevraagd op de commissie, het komt niet.

Er staat iets in het verslag, dat eigenlijk geen antwoord waardig is. Is het nu niet mogelijk ... Wij hadden ... Mevrouw de voorzitter, ik dacht dat ik het woord had.

VOORZITTER: U hebt het woord.

GEERTS: Ja hé. Wij hebben op de commissie gevraagd zeg ons nu eens en het gaat niet om de naam hé, maar bv. ja, ik zal nu al niet meer Groen als voorbeeld nemen, schepen Somers. Als die al iemand extern zou hebben. Waarom is die persoon geselecteerd op basis van welke kwalificaties? Maar het feit, dat jullie dat nu niet spontaan willen geven, dat zou mij bijna doen vermoeden, dat het bij sommige fracties is, omdat mensen op de lijst gestaan hebben. Maar ik

mag hopen dat dat niet waar is. Dus, zeg dat nu gewoon waarom persoon A is aangenomen, waarom persoon B. Ik begrijp, ik begrijp niet waarom dat dat zo moeilijk is. En ik vind dat een rechtmatige vraag. En dan zou ons wantrouwen, allé, we hebben, ik zeg het, het zal niet dikwijls gebeuren dat hier heel de oppositie en ik denk dat ik ook een stukje mag spreken voor de mensen van CD&V, dat heel de oppositie afvoering vraagt. Allé, dat is gewoon een valse start. Ge hebt uzelf bediend en ge wilt het niet uitleggen. Ge neemt hier een valse start. Zijt daar nu gewoon transparant in. Ten tweede, rond die aantallen, ik denk dat we die wiskundige discussie gaan blijven hebben. U hebt gelijk, mevrouw Mia, dat u zegt ja, er zijn wat taken bijgekomen, maar jullie maken in al die berekeningen abstractie van het feit, dat de grootste sloef van het OCMW is naar het zorgpunt doorgeschoven. Enfin, het is een welles/nietes-discussie. Het is hoe gaan we creatief om. Maar ik denk dat het voorbeeld, dat ik – en het voorbeeld zou hetzelfde zijn wellicht bij een andere fractie – het voorbeeld dat ik gegeven heb met de vrienden van Groen. Allé, ik denk dat die cijfers juist zijn. Ik heb de cijfers opgevraagd. In het ancien regime 3 x C, 470 en nu meer dan 800.000 EUR. Allé, zijt gewoon een beetje transparant, transparant over die medewerkers en dan is dat voor ons ook een afgesloten zaak. Maar allé, ge hebt nu meer medewerkers voor uzelf. Doe daar niet flauw over. Zeg dat. De schepen zegt “we kunnen de vergelijking nog altijd doorstaan”. Oké, het is zo, maar leg ons alstublieft nu eens op een volwassen manier uit waarom sommige mensen hier moesten komen werken. En tot slot had ik ook graag toch van, ik weet niet van welke schepen, verwacht dat die ging zeggen oké, die 2 maanden voor die seizoenarbeiders en waardoor dan 2 mensen in plaats van jaren hier 11 maanden te moeten werken een vast contract kunnen krijgen, we gaan dat in orde brengen. Ik had zo gehoopt, dat dat ging komen, maar ... Ja, blijkbaar niet.

VOORZITTER: Schepen Buysrogge en dan de burgemeester.

BUYSROGGE: Dank u wel. Een paar dingen, die ik nog ga proberen te verduidelijken. Frans, mijn excuses, dat ik niet altijd even duidelijk ben. Een valse start zeg je, Christel, ja, als ik kijk naar het protocol in 2013 – ik was ook schepen van personeel – dat was een negatief protocol met de vakorganisaties. Ja, dat kan je dan zeker als een valse start beschouwen hé. Dus nu is er een positief protocol van de vakorganisaties tegenover allé, met een voorstel dat een lichte aanpassing is, een lichte aanpassing is ten opzichte van de huidige bezetting. Frans, als ge aan het schema niet aan uit kunt met betrekking tot die mensen, die vroeger kabinetsmedewerker waren en die nu binnen de organisatie een andere functie bekleden, pff, het is, allé, als ik het lees, ik kan het wel lezen, ik zal het zo zeggen. Dus ik vind het niet zo heel ingewikkeld. Zie je daar dat heel wat van die mensen een plek gevonden hebben in openstaande functies binnen de organisatie. Ook rond anderen is dat volop in evolutie en zitten die binnenkort in hun functie,

waar ze niet in overtal zitten in de organisatie. Want ik denk wat een idee, dat blijkbaar om één of andere reden in uw hoofd zit, wat als je uit dienst treedt als kabinetsmedewerker en je gaat vervolgens binnen de organisatie werken, dan zit je precies per definitie altijd in overtal. Dan ken je het mechanisme echt niet goed, dat hier in de stedelijke organisatie marcheert. We zijn een dynamische organisatie. We zijn geen statische organisatie hé. We zijn een dynamische organisatie, waar week aan week mensen schuiven, waar constant veranderingen zijn. Waar heel veel evolutie is. Probeer dat ook een beetje in te zien. Ga er niet zomaar vanuit, dat dat in overtal is. En ik moet er ook nog bijzeggen, wie hier extern binnenkomt, die creëert ook geen rechten om hier nadien te kunnen blijven. Dat is toch ook belangrijk om dat te beklemtonen, dat dus als het contract van die kabinetsmedewerker in kwestie afloopt, als dus de schepen geen schepen meer is en dat mandaat komt te vervallen, dan vervalt ook dat mandaat van die kabinetsmedewerker. Laat dat ook heel duidelijk zijn. Laat er zeker ook geen misverstand over bestaan. En dan ja, over de jobinhoud van, de keuze waarom dat betrokkenen gekozen worden. Het is namelijk zo, dat er meer afgestapt wordt van de C-medewerkers en dat er meer gekozen wordt voor B-medewerkers. Dat is eigenlijk de voornaamste evolutie, dat je erin ziet. En dat is ook eigenlijk wat op vraag van – en ik denk dat ik namens heel het college spreek als ik dat zeg – dat er meer vraag is, allé, die echte inhoudelijke ondersteuning. Niet zozeer niet meer – en zonder oneerbiedig te willen zijn – niet meer de klassieke secretaresse – zonder oneerbiedig te willen zijn ten aanzien van betrokkenen in kwestie – maar eerder iemand die inhoudelijke ondersteuning kan voorzien voor de schepen of voor de groep van schepenen. En ik moet tot slot er ook nog bijzeggen van, wie op een lijst gestaan heeft voor een partij, betekent niet dat die een bewijs van onbekwaamheid heeft.

VOORZITTER: Nu eerst de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik zou toch ook nog in alle rust proberen twee dingen te zeggen. Eén, uiteraard zijn we niet verrast dus dat rond de samenstelling van de kabinetsformatie er vanuit de oppositie bedenkingen, kritiek komt. Herinner u voor de raadsleden, die hier 6 jaar geleden zaten, dat dat dezelfde discussie was. Nog veel heviger. Nog veel heviger. En waarbij jammer genoeg niet alleen bij de eerste vergadering van de gemeenteraad, maar eigenlijk bijna 2 jaar lang één kabinetsmedewerker herhaaldelijk werd gevisieerd, door u ook herhaaldelijk bij naam werd genoemd, wat ik ten zeerste betreurt. En er werd herhaaldelijk gezegd van ja, kan persoon in kwestie ook niet die of die functies of die taken voor het stadsbestuur uitvoeren. Ik hoop dat we niet op dezelfde manier de komende maanden en jaren tewerk gaan. Dat is één. Twee, wil ik ook benadrukken, niet alleen de vorige bestuursperiode, maar ook de bestuursperiode daarvoor zijn er schepenen en voorgangers van mij als burgemeester geweest,

die mensen van buiten hebben meegebracht. En wanneer een mandaat eindigde, ja, eindigde ook die kabinetsaanstelling van de betrokkene. En de reden waarom schepenen voor deze of gene persoon kiezen, is denk ik een mix van enerzijds de deskundigheid, de bekwaamheid rond bepaalde aspecten van het beleid en de lokale beleidsvoering en anderzijds – mevrouw Geerts heeft dat ook al duidelijk aangegeven – de vertrouwelijkheid. En rond die vertrouwelijkheid denk ik, ja, dat is een oordeel en een afweging, die elk lid van het college met zijn of haar medewerker zelf moet maken, maar daar zijn zij aan mekaar en aan de raad geen verantwoording voor verschuldigd. Ik denk dat dit mag volstaan als reden waarom wij voor deze of gene personen kiezen.

VOORZITTER: Oké, dan mevrouw Geerts toch nog.

GEERTS: Goh, ik heb toch nog een beetje ... Ik blijf toch wel met de vraag zitten rond die vertrouwelijkheid en zo, burgemeester, dan volg ik u. Maar schepen Buysrogge zegt zelf, we hebben toch wel die wijziging wat gedaan om ook meer inhoudelijk – en ge hebt dat goed verwoord – allé, mensen te kunnen bijstaan. Wij hebben daar op zich, daar zit ons probleem niet. Maar is dat nu zo moeilijk om eens per schepen ons aan te geven, wat dan juist dat inhoudelijk punt is. Want u zegt zelf, burgemeester, pas op, u zegt zelf “het is enerzijds vertrouwelijkheid” en dat volgen wij. Daarom vinden wij dat ook minder een probleem dat het extern is. “En ...” – zegt u – “... inhoudelijke deskundigheid”. Ja, ik mag daar toch hopen dat iedereen dat dan eens kan zeggen van zijn medewerkers. Dus zou ik voorstellen, dat jullie 10 minuten schorsen, dat ge dat eens voor uzelf oplijst en dan is voor ons die discussie gedaan. Maar het feit, dat jullie dat niet willen meedelen met ons, allé, dat maakt mij een beetje wantrouwig hé. Ah ja, dan is er geen verklaring hé ... (overschakelen naar bandopname 7) ... Als ge ze niet kunt zeggen, dan zal er geen verklaring zijn.

WYMEERSCH: Sinds wanneer is het college geen verantwoording verschuldigd aan de raad?

HEYRMAN: Wij mogen onze kabinetsmedewerker zelf kiezen en wij hebben persoonlijk een aantal testen laten afnemen, die ook in de stad gebruikt worden voor de functies. En dan hebben wij een sollicitatiegesprek gedaan, dat op basis van een aantal dingen ... En daar hebben we de kandidaat uit gekozen. Maar dat is altijd zo geweest, dat ge 3 mogelijkheden had. Iemand van de administratie, iemand van de wervingsreserve of iemand van buiten. En niet alleen onze partij, maar ook uw partij, uw partij heeft dat gedaan. En een schepen bepaalt zelf in samenwerking met zijn kabinetsmedewerker wat die kabinetsmedewerker voor hem doet. Of die spreekt schrijft, dat die de mailbox leest of dat die het beleid mee voorbereidt. Dat is zo, dat is zo en dat is altijd geweest. En die moet dat in eer en geweten doen en die moet dat toetsen met de stadssecretaris. En meer moeten we daar niet over zeggen.

VAN DER COELDEN: Ten eerste, bedankt voor het eerste deel van uw antwoord, want daar heb je dan wel heel bondig dan toch geantwoord, hetgeen dat Christel 2 keer naar gevraagd heeft, nl. de manier waarop dat er geselecteerd werd. Het was dik tegen uw goesting, dat zien we nu ook, maar het is er dan toch uitgekomen. Maar ik ben het helemaal niet eens met wat ge op het einde zegt. Dat hetgeen dat de kabinetsmedewerker doet, ja, volledig tot de autonomie behoort van de afspraken tussen de schepen en de kabinetsmedewerker. En ik zal een goed voorbeeld geven. Allé, wie volgens mij een goed voorbeeld is van hoe een kabinetsmedewerker zijn functie invult, dat is de kabinetsmedewerker van de burgemeester. Los van zijn deskundigheid, los van het feit dat hij – ik heb het dan over de kabinetschef – dat hij uit de administratie komt, die stelt zich terughoudend op voor zover dat ik er zicht op heb. Voor zover dat ik er zicht op heb, doet die ook, doet die ook ... Nee, ik zal het dan in algemene termen zeggen. Ik zal het dan in algemene termen zeggen. En dat is ook de bekommernis, dat is ook de bekommernis, die gepaard gaat met dat optrekken van C naar B. Een kabinetsmedewerker kan volgens mij voor 2 dingen niet ingeschakeld worden. Dat is voor het partijpolitieke werk en dat is om de schepen te vervangen in zijn representatieve functie. En dat gaat zowel over de presentatie naar de bevolking toe, als over het aanwezig zijn op vergaderingen en dergelijke meer. Waar ge van een schepen moogt verwachten, dat hij zijn job doet en dat hij er is. En in die zin is het niet zomaar vrijuit te bepalen wat die kabinetsmedewerker doet. Ik denk dat dat een stuk deontologie is, waar moet over gewaakt worden en waar wij – en iedereen heeft het voordeel van de twijfel als ge daaraan begint – maar waar wij terecht denk ik een aantal bekommernissen hebben. En waar we zullen zien, nu dat iedere fractie over minstens 1 medewerker op B-niveau beschikt, hoe dat jullie dat gaan invullen en wat die mensen in de praktijk zullen doen. Maar dat er bij ons vragen en bekommernissen rond zijn, ik denk dat dat niet meer dan normaal is.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Der Coelden. Nog mijnheer Wymeersch aan het woord en dan gaan we stemmen.

WYMEERSCH: Ja, toch voor alle duidelijkheid en voor de verduidelijking, ik blijf insisteren, ik blijf aandringen op het feit, dat we meer weten over de competenties en op basis waarvan men sommige mensen heeft aangeworven. En wil men daar duidelijkheid over geven, maar niet in plenaire vergadering, dan vraag ik, collega's, om dit bij hoogdringendheid straks te agenderen bij het begin van de geheime zitting. Nu, schepen van personeel, u zegt van ja, het is niet dit, het is niet dat, maar de medewerkers van vorige zittingsperiode, die kwamen bijna – niet allemaal – maar bijna allemaal uit de stedelijke administratie. Die zijn nu terug naar de administratie. Zodus, diegenen die nu zijn aangeworven extern zijn inderdaad en effectief een meer-aanwerving dan dat u probeert uit te leggen. Op één uitzondering na, die einde contract was.

Maar de rest kwam uit de administratie en is terug naar de administratie. Dus de 3 externen, die nu zijn aangeworven, zijn extra. Dus ge gaat mij geen blaaskes wijsmaken hé. Dat gaat ge niet doen hé.

VOORZITTER: Goed, dan gaan we nu over tot de stemming. Wie stemt voor de wijziging kabinetsformatie, wie stemt voor? Dat is de meerderheid, voltallige meerderheid. Wie stemt tegen? De voltallige oppositie. Punt 12, politieaangelegenheden, politieverordeningen, tijdelijke politieverordening naar aanleiding van verkenningsfuij Down Under Sint-Kristoffel 2019, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, dat is toegelicht in de commissie, mevrouw de voorzitter.

VOORZITTER: Zijn daar nog vragen over? Dan kunnen we stemmen? Wie stemt voor? En dat mag eenparig. Dan krijgen we een reeks ...

WYMEERSCH: Ja, bij ordemotie, voorzitter. Mevrouw de voorzitter, we gaan nu punt 13 tot en met punt 23 als ik mij niet vergis moeten stemmen over aanduidingen in een aantal verenigingen of organisaties. Ik zou graag willen weten op voorhand en in globo welke kandidaturen er voor welke posten zijn ingediend, één. Ten tweede, op welke manier er zal moeten gestemd worden. En omwille van het feit, dat we toch eens moeten kijken wie, wat, waar en hoe dat we dat als fractie gaan aanpakken, vragen wij – en dan kom ik mijn lieve collega tegemoet – vraag ik een plaspauze te willen inlassen en een schorsing van 15 minuten.

VOORZITTER: Ja, ik ga ... Mijnheer Wymeersch, er wordt ondertussen een blaadje rondgedeeld. Dus we gaan nog even wachten. Bovendien moest ik ook nog iets zeggen. Het punt 19, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Centrummanagement Sint-Niklaas, aanduiding van de leden algemene vergadering wordt afgevoerd. En dat heeft te maken ... Ja, mag ik even! Dat heeft te maken met de statuten, die nog moeten veranderd worden. Dus dat wou ik nog even zeggen. Punt 19.

BURGEMEESTER: Centrummanagement.

VOORZITTER: Goed, dan zal ik nog even voor er een plaspauze is, zeggen hoe de wijze van stemmen is. Iedereen stemt met het rode potlood, dat u voor u vindt. Alleen met het rode potlood.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ik heb een schorsing gevraagd.

BURGEMEESTER: Ja, maar eerst de toelichting, hé Frans.

VOORZITTER: Ja, en dan stemt u. U mag één bolletje kleuren telkens per lijntje. Ja, neen of onthouding met het rode potlood. En dan is er nu een plaspauze van 10 minuten.

SCHORSING

VOORZITTER: ... lever dan uw bundel in en dan krijg je een nieuwe bundel ... Ik herhaal nog even. Goed kijken hoeveel ... Ik heropen de zitting. Dan kan iedereen zijn plaats innemen. Ik herhaal nog even wat ik daarnet heb gezegd. Kijk goed bovenaan hoeveel stemmen u kan uitbrengen per onderdeel. Dat is één. En je kan niet schrappen. Als je schraapt, geef je de bundel af of verscheur je hem en vraag je een nieuwe bundel. Mijnheer Wymeersch vraagt het woord.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, wat mij verbaast en anderen met mij, is dat wij hier een hele boterham krijgen in zijn totaliteit. Daar waar wij 6 jaar geleden alles individueel hebben uitgedeeld gekregen en per organisatie of per vereniging hebben moeten stemmen, waarna per organisatie een telling volgde. Dat betekent natuurlijk, dat er een aantal stemmingen zijn. Dit is natuurlijk ja, een heel pakket hé. Het zal vrijwel even lang duren, want het moet ook eerst geteld worden hé.

VOORZITTER: Ja, dat gebeurt ook per rubriek. Anders moet er veel opgehaald worden hé. Ja, ophalen, nog ophalen.

WYMEERSCH: Ja, mijnheer de directeur, 6 jaar geleden en 12 jaar geleden en 18 jaar geleden en 24 jaar geleden was dat zo.

S T E M M I N G

VOORZITTER: Heeft iedereen gestemd? Ja, dan zijn het de twee jongste raadsleden, die de brieven ophalen en dat zijn mijnheer Baeck en mevrouw Baeten. En vouw ze misschien. Wie een foutief blad heeft ingevuld, er wordt een container rondgedragen met, een vertrouwelijke container en daar kan u de snippers in kwijt.

BURGEMEESTER: Voor de snipperdag.

VOORZITTER: We beginnen al met de diftar. We schorsen de zitting voor de telling. We schorsen de zitting tot de telling afgelopen is.

S C H O R S I N G

VOORZITTER: De zitting wordt heropend. En ik deel de resultaten van de verkiezing mee. Voor interwaas, algemene vergadering zijn verkozen Luk Huys en Filip Herman. Voor de raad van bestuur Lieven Dehandschutter en ook Tchantra Van De Walle en Mia Mortier.

VAN DER COELDEN: Mogen we ook weten hoeveel stemmen?

VOORZITTER: Ah ja, oké. Dus voor de algemene vergadering Luk Huys en Filip Herman 32, de raad van bestuur Lieven Dehandschutter 32 en ook Tchantra Van De Walle 32 en Mia Mortier ook 32. De raadgevende stem gaat met 33 naar Kris Van Der Coelden. Voor Cipal zijn Ine Somers en Karel Noppe voor de algemene vergadering met 31 stemmen verkozen. Het voorstel van 't Bau-huis is aanvaard met 39 stemmen. Voor de MIWA en de algemene vergadering Kelly Van Elslande en Luk Huys met 22 stemmen. Voor de raad van bestuur met 32 stemmen Filip Baeyens. Hetzelfde aantal voor de raad van bestuur voor Veerle De Beule. En Filip Herman met 31 stemmen verkozen en ook Aster Baeck met 29 stemmen verkozen. Voor de raad van bestuur raadgevend is met 33 stemmen Julien Ghesquière verkozen. Voor De Watergroep met 32 stemmen Maxime en Kelly. Voor de raad van bestuur ook met 32 stemmen, voor de algemene vergadering was het Maxime en Kelly, sorry. Voor de raad van bestuur Maxime met 32 stemmen. Voor Westlede zijn verkozen Veerle De Beule en Kelly Van Elslande met 22 stemmen. Voor de algemene vergadering, voor de raad van bestuur met 32 stemmen ook Kelly Van Elslande. Ook met 32 stemmen Veerle De Beule. En met 31 stemmen Karel Noppe. De raadgevende stem, euh de raadgevende functie in de raad van bestuur gaat naar Kristof met 31 stemmen. Voor Den Azalee in de algemene vergadering met 32 stemmen Sofie Heyrman. Met 30 stemmen voor de algemene vergadering ook Koen De Smet. Met 31 stemmen Bart De Bruyne en ook 31 stemmen voor Ine Somers.

Dan voor de ... het zal ook raad van bestuur zijn zeker, 29 stemmen voor Koen De Smet. Voor EPA Sofie Heyrman met 32 stemmen, Koen De Smet met 29 stemmen, Bart De Bruyne 31, Ine Somers 31. Voor EPA in de raad van bestuur Koen De Smet met 31 stemmen. Voor het AZ Waasland Sofie met 32 stemmen en voor Waas & Durme is Luk Huys met 32 stemmen. Alstublieft. Goed, dan gaan we over naar punt 24, gemeenteraad, gemeenteraadscommissies, verdeling, samenstelling en verkiezing voorzitter.

BURGEMEESTER: Ja, mevrouw de voorzitter, dit voorstel is toegelicht in de gemeenteraadscommissie van maandag jongstleden. Ik heb begrepen dus, dat er evenveel kandidaten zijn voorgedragen voor effectief commissielid, plaatsvervanger en waarnemer, waar dat gevraagd is. Dus ik veronderstel, dat daar ja, eenparigheid rond is. Allé, ik hoop dat in ieder geval.

WYMEERSCH: Stemverklaring, mevrouw de voorzitter. Burgemeester, collega's, voor Nieuwjaar nog heb ik vanuit onze fractie en toch voor een groot stuk gesteund door enkele andere fracties een voorstel gedaan, dat ertoe strekte de gelijkwaardigheid tussen de verschillende gemeenteraadsleden te beogen. Niettegenstaande we binnen de vergadering van de fractievoorzitters, in aanwezigheid van leden van het college, een consensus hebben bereikt of hadden bereikt, is dit binnen de 24 – 48 uur herroepen door een aantal relatief kleine fracties. Ten

gevolge daarvan is er een andere regeling uit de bus gekomen, die niet meer zoals in het eerste consensusvoorstel was bereikt, de gelijkwaardigheid van de individuele raadsleden en de fracties kon waarmaken. Eén van de argumenten, die tegenstanders van het consensusvoorstel, dat men eerst had goedgekeurd, naar voor bracht, was een financiële repercussie die dit zou meebrengen tegen het licht van een discussie, die we enkele, bijna een uur geleden hebben gevoerd, heeft dit toch een zeer bittere nasmaak, collega's van Groen. Ge moet daar niet mee lachen, want de boemerang komt in uw gezicht terug. Daarom zal onze fractie dit voorstel, zoals het voorligt, wij zullen ons daaraan houden, vermits het hoogstwaarschijnlijk toch wordt goedgekeurd door de meerderheid in deze raad, maar kunnen we dit voorstel niet goedkeuren.

VOORZITTER: Dan als er geen tussenkomsten meer zijn, gaan we over tot de stemming. Wie is voor? Eenparig min Vlaams Belang. Wie is tegen? De Vlaams Belang-fractie. Geen onthoudingen. Ja, oké. Punt 26, gemeentelijk reglement ... Ah, punt 25. Daarvoor werd gevraagd om de afvoering door de CD&V-fractie. En ik geef het woord aan de heer Uytendhouwen.

UYTDENHOEWEN: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Onze fractie vraagt de afvoering inderdaad van dit punt en wel op basis van twee argumenten, die zich enerzijds op formeel vlak situeren en anderzijds één op inhoudelijk vlak. En formeel betwisten wij de opportuniteit en zelfs de wettigheid van de keuze van de plaatsingsprocedure voor deze opdracht. Inhoudelijk maken wij het grootste voorbehoud bij de omschrijving van de probleemstelling in het bestek, bij de ontwerpvoorwaarden van het bestek en het gebrek aan een echte participatie, wanneer wij het bestek daarop nalezen. Formeel de keuze van de plaatsingsprocedure. Wij lezen in de toelichting bij het agendapunt, dat het de bedoeling is om uit te komen bij een bureau – en dat is een citaat – dat qua visie en plan van aanpak bij de top zit op het vlak van conceptueel denken rond mobiliteit, groen, het drieluik vernatting, verhitting, verdroging en participatie. En dat lezen wij graag, want onze stadsvernieuwing verdient inderdaad niet beter, niet minder dan de top. En die ambitie om zo'n topbureau te vangen, die blijkt trouwens ook uit de gunningscriteria, waarbij we vaststellen dat 70 % wordt toegekend aan visie en plan van aanpak en slechts 30 % inderdaad op de prijs. Dus het mag blijkbaar wat kosten. Maar denkt deze meerderheid nu echt, dat die topbureaus te vangen zijn met een beperkt opdrachtje voor enkel een schetsontwerp, geraamd op 45.000 EUR? Ik denk het niet. En hoe denkt het schepencollege een topbureau te strikken, als men de opdracht niet eens plaatst via een openbare procedure met bekendmaking, waar ieder Vlaams topbureau dan aan kan deelnemen, maar zich beperkt tot een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking? Het lijkt wel alsof jullie het studie bureau van jullie voorkeur al in gedachten hebben en pro forma dan maar een 3-tal bureaus gaan aanschrijven. Want mochten jullie echt een Vlaams topbureau willen aantrekken, dan zouden jullie de

opdracht niet beperken tot een louter schetsontwerp, maar zouden jullie een volledige ontwerp-opdracht uitschrijven, zodanig dat dit echt interessant werd en dan zouden jullie deze opdracht bovendien plaatsen via een openbare procedure, minstens via een vereenvoudigde onderhandelingsprocedure met voorafgaande bekendmaking, iets dat voorzien is door art. 41 van de wetgeving op de overheidsopdrachten. En zoals jullie weten, laat dat opdrachten toe voor diensten beneden de Europese drempel, beneden een bedrag van 221.000 EUR. Ruim voldoende denk ik om deze opdracht toch mét een bekendmaking te publiceren. En ik wil er trouwens ook op wijzen, dat het wettelijk niet is toegelaten om een overheidsopdracht te splitsen om deze aan de bekendmakingsregels te onttrekken. En dat staat in art. 7 van het KB plaatsing. En dat is nu net wat hier gebeurt. Dat is nu net wat hier gebeurt door de ontwerp-opdracht te beperken tot een louter schetsontwerp, zodat de waarde van de opdracht onder de drempel van de 144.000 EUR valt – dat staat ook zo in het bestek – en dat de opdracht dus kan geplaatst worden zonder die voorafgaande bekendmaking.

Dus conclusie op het formele vlak, de keuze van de plaatsingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking mist niet alleen het doel om in alle transparantie en uw maximale mededingen een ontwerp-bureau aan te trekken dat tot de Vlaamse top behoort, maar de keuze van de onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking is bovendien onwettig, omdat ze steunt op een niet-toegelaten opsplitsing van de ontwerp-opdracht. Dat alleen al is een reden om deze, om dit punt te verdagen of af te voeren. Maar inhoudelijk, inhoudelijk leest het bestek bovendien als een voorafname op de beleidsvisie van dit bestuur inzake stadsvernieuwing en mobiliteit nog vóór het Witboek aan deze raad is voorgesteld. En dit stemt ons weinig hoopvol over de aanpak van de komende 6 jaar. Dit bestek gaat uit van een overdreven problematisering van een stadswijk, die toch één van de betere woonomgevingen van onze stad uitmaakt, een overdreven problematisering om een dirigistische herinrichting van de wijk te kunnen ... (overschakelen naar bandopname 8) ... verantwoorden onder het mom van burgerparticipatie. En ik verklaar mij nader. Als we de probleemstelling lezen in dat bestek, dan is dat wel zeer tendentius. Zo wordt die Kon. Elisabethlaan omschreven als de sluipteg tussen de Truweelstraat en de Antwerpse Steenweg en omgekeerd. De Kon. Elisabethlaan een sluipteg. De Kon. Elisabethlaan is volgens mij de enige logische verbinding voor het bestemmingsverkeer tussen de Truweelstraat en de Antwerpse Steenweg, maar is zeker geen sluipteg. Want volgens mij is een sluipteg nog altijd een alternatieve route om een file te vermijden. En bij mijn weten is er geen fileprobleem op de Ring tussen het kruispunt van Vijfstraten en het kruispunt met de Antwerpse Steenweg. En dus is er ook geen noodzaak om de Kon. Elisabethlaan als een sluipteg te gaan gebruiken. En daardoor is er ook geen verkeersoverlast, zoals dat bestek laat uitschijnen.

En ik spreek hier vanuit de ervaring van mensen, die daar wonen en die mij vertellen dat zij inderdaad geen overdreven verkeersoverlast ervaren. Dat kan bij anderen misschien anders zijn, maar toch niet bij de mensen, die ik heb geraadpleegd. Dus deze problematisering, die dient volgens ons enkel om de knip tussen de Truweelstraat en de Antwerpse Steenweg te verantwoorden. Voilà, de knip, het woord is weeral gevallen. De verknipping van onze stad is begonnen via een verknipping van de werkelijkheid. En de Kon. Elisabethwijk, die wordt ook nog eens omschreven als een groenarme wijk. Een groenarme wijk, als er nu één wijk is met twee groene pleinen en een laan met bomen, dan is dat toch wel de Kon. Elisabethwijk lijkt mij. Nu, positief is – ik wil ook wel iets positief zeggen – positief is alleszins wel, dat wordt ingezet op leefbaarheid en veiligheid rond de schoolomgeving van Sint-Camillus. Dat kunnen wij niet meer dan toejuichen. Maar dan, dat programma van eisen, die ontwerpvoorwaarden, hoe dirigistisch kan een programma van eisen zijn?

Ik heb voor mijzelf eens een search gedaan, een search gedaan op het woord “moet”. En dat brengt mij op meer dan 50 hits op 2 bladzijden. Men gaat zeer ver om onze stad autoluw te maken. Het concept van de Kon. Elisabethwijk moet zowel – en ik citeer ook daar uit het bestek – moet zowel het autobezit als het autogebruik terugdringen. Ook het autobezit gaan we aan banden leggen, collega’s. We hebben als partij niets tegen maatregelen, die het autogebruik aan banden leggen hé, laat ons daar duidelijk in zijn. Wij vinden het heel goed, dat er wordt nagedacht bv. over autodelen op wijkniveau. Positief. Dat past binnen het stopprincipe, dat wij als partij ook voorstaan, maar mensen hun auto afnemen, dat vinden wij echt onredelijk. En daar passen wij voor. Die “p” in het stopprincipe staat ten slotte ergens voor hé. En we zijn voor een autoluwe stad, dat hebben wij in onze verkiezingscampagne ook gezegd, niet voor een autoloze. En laat ons inderdaad zoveel mogelijk, laat ons inderdaad zoveel mogelijk inzetten op dat fietsgebruik, maar ook daar werkt dat bestek niet echt uitnodigend. Want, volgens het bestek moet het afgeraden worden om in een wijk, die gekenmerkt wordt door een gesloten bebouwing, zijn fiets tegen zijn eigen gevel te stallen. Dat er moet nagedacht worden over fietsenstallingen om fietsen veilig te laten overnachten, dat kan ik mij voorstellen. En dat is ook goed. Maar het gevelstallen overdag als overlast gaan bestempelen, zoals men dat in dat bestek hier doet, dat is echt onredelijk. En zo staat dat bestek vol met dwingende ontwerpeisen, die de ontwerpvrijheid van het studiebureau, die de ontwerpvrijheid van dat studiebureau tot quasi nihil reduceren. Men moet als studiebureau zelfs van de voetpaden afblijven. Hoe kan je met zo’n dirigistisch programma een ambitieus ontwerpbureau aantrekken? Deze opdracht doet mij denken aan de cijfertekeningetjes uit onze jeugd. Ge kent die wel. Ik heb er zo eentje bij, met nummertjes. Anderen hebben voor jou via genummerde puntjes al de harde lijnen van de schets vastgelegd

en zelfs al stukken in jouw plaats getekend. Wel, het is zo'n schetsontwerp, dat het college van het ontwerp bureau vraagt. En dan kom ik bij de participatie, waar datzelfde dirigisme in de ontwerpvoorwaarden van dat participatietraject ook nu al een dode mus maakt. Op dezelfde wijze, waarop het college haar strakke en dwingende visie aan het ontwerp bureau oplegt, op diezelfde wijze legt dit college haar visie reeds op aan de stakeholders. En daarbij durft men zelfs te stellen, dat het niet de buurt is, die de belangrijkste stakeholder zal zijn, maar de verschillende doelgroepen binnen de buurt, die herkend worden door een op maat gemaakte communicatie- en participatiestrategie. Ook geciteerd uit dat bestek. Verdeel en heers. Het college kiest zelf zijn doelgroep binnen het speelveld, dat zijzelf afbakent. Wie, wat is dan nog het voorwerp van het participatietraject voor deze buurt, wanneer de buurt zelfs niet mag participeren in de visievorming van de wijk? Dus ga als stad eerst zelf luisteren naar wat er leeft in de buurt en baken nadien uw speelveld af van participatie.

En in de vorige bestuursperiode hebben wij als fractie inderdaad aangeklaagd, dat participatie meer is dan inspraak. Dat staat nu ook in het bestek. Dat juichen we toe. Eindelijk heeft dit college ingezien, dat echte participatie verder gaat dan de informatievergadering over een reeds opgemaakt uitvoeringsontwerp. Alleen, alleen wordt het speelveld van de participatie nu zodanig beperkt, dat het resultaat hetzelfde is, een gebrek aan echte buurtparticipatie. De buurt mag naar de cijfertekening kijken, ze mag misschien de kleurpotloden kiezen, waarmee het studie bureau uiteindelijk de puntjes van de schets gaat verbinden. Hiervoor, collega's, hebben wij geen participatietraject nodig van 25.000 EUR. In die zin is dit echt weggegooid geld. Vandaar de oproep van onze fractie aan het college om dit punt af te voeren, haar huiswerk opnieuw te maken. Zowel wat de keuze van de plaatsingsprocedure betreft, als wat betreft de scope van de ontwerp opdracht én het er aangekoppelde participatietraject. Beste college, heb vertrouwen in de mededingen van de markt, toon ambitie in de omschrijving van de scope van de ontwerp opdracht en toon de moed om in te zetten op echte participatie.

VOORZITTER: Dat is een vrij lange verklaring voor de afvoering, maar ik ga onmiddellijk, omdat het toch al inhoudelijk ook aan bod is gekomen, ga ik het woord geven aan de schepen. Een minuutje, een minuutje, het gaat over de afvoering.

HANSSENS: Voorzitter, ik zou graag 15 minuten schorsing willen alstublieft.

VOORZITTER: 15 minuten schorsing. En om 12u. is er soep moet ik zeggen. Dus dat is nog tijdens de schorsing.

SCHORSING

VOORZITTER: De zitting wordt terug aangevat en het woord is aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel, mijnheer Uytendhouwen voor uw toelichting bij uw vraag tot afvoering. Er wordt gesproken in uw eerste formele of formalistische argument over het mogelijke gevaar van een onwettige procedure te voeren in hoofde van het stadsbestuur, omdat het hier zou gaan om een gesplitste opdracht. En u stelt daarbij dan ook de vraag, ja, waar dat we denken een goed bureau te vinden voor dit geringe bedrag voor de studieopdracht. De twee zaken zijn onlosmakelijk met mekaar verbonden natuurlijk. Waarom vragen wij slechts een schetsontwerp? Waarom vragen wij slechts ja het omzetten van ideeën, die we gaan zoeken bij de buurt in schetsen? Omdat de eigenlijke ontwerpoperdracht van de Kon. Elisabethlaan en de omliggende rioleringen al gegund is, nl. in het begin van deze eeuw aan Irtas. En Irtas heeft dus de opdracht gekregen van de stad, al in 2004 als ik mij goed herinner, om de rioleringen van de Kon. Elisabethlaan en omstreken in te tekenen en dus ook de bovengrond. Dat wil dus zeggen, dat wij het zelfs niet aan een ander bureau mogen toekennen. En dus kan er ook geen sprake zijn van een gesplitste opdracht. We gaan een studiebureau vragen om die schetsontwerpen te maken op basis van de input, die komt van de buurt. En het zal Irtas zijn als houder van de opdracht om de Kon. Elisabethlaan en omstreken heraan te leggen, om dat om te zetten in werkelijke tekeningen. Vandaar is er geen sprake van een gesplitste opdracht, aangezien dat eigenlijk de uitwerking én de opvolging voor de werken aan Irtas toekomt. Het tweede gedeelte, het feit dat ... Dat laat ons dan ook toe om ja, eigenlijk deze beperkte opdracht in de markt te zetten en op deze manier toch een kwaliteitsvol bureau te kunnen aantrekken. Waarom dan niet met openbaarmaking? Wel, daar reken ik een stuk op de expertise en ervaring van onze ambtenaren. U weet dat of u weet dat niet, maar mijn collega's of vroegere collega's in het schepencollege weten dat zeer goed, er wordt door het college of door de politiek nooit opgelegd of toch niet dat ik weet, opgelegd aan ambtenaren om bepaalde bureaus wel al dan niet aan te schrijven. Zij zijn ervaren genoeg, ze hebben ervaring genoeg. Zijn ook - kennen ook de markt heel goed - welke bureaus zij moeten aanschrijven om deze opdracht een succes te maken. Maar als het een troost kan zijn of als het een geruststelling kan zijn, kunnen wij gerust vragen vanuit het college om er minstens 5 aan te schrijven of minstens 7 aan te schrijven, in die wetenschap natuurlijk dat dan de beoordeling van de dossiers veel langer gaat duren. Dat is het formalistische. Voor het tweede argument ben ik eerlijk gezegd, vind ik uw argumentatie een beetje grotesk zelfs naar het einde toe. U beweert dat wij een veel te dirigistische visie op die buurt hebben en dat u zich niet erkent in de typologie, die opgegeven wordt in de opdracht van de wijk zelf. Nu moet u weten, dat veel van die uitspraken – ik heb ook – veel van die uitspraken of veel van de lijnen, die u vindt in het bestek, niet uit de hoofde van mezelf komt

of zelfs van dit college of ook niet van de ambtenaar die de opdracht heeft opgemaakt. Maar dat komt uit stedelijke plannen, die hier in deze raad zijn goedgekeurd. Dat komt, het feit dat de Kon. Elisabethwijk een groenarme wijk wordt genoemd, komt uit het stedelijk groenplan van Sint-Niklaas, goedgekeurd in deze raad in november 2011. Het feit dat er niet genoeg speelplekken zijn in de wijk komt uit het actieplan speelweefsel, goedgekeurd in deze raad 22 juni 2012. Het kader, dat er geschetst wordt, de maatregelen die worden voorgesteld voor de Kon. Elisabethwijk komen rechtstreeks voort uit beleidsplannen, die hier zijn goedgekeurd. We hebben dat niet uitgevonden hé. En dat mensen daar zich niet mee kunnen identificeren, ik kan mij niet van de indruk ontdoen, dat het vooral mensen zijn uit de Kon. Elisabethlaan en het Kon. Elisabethplein zelf die dat zeggen, maar de Kon. Elisabethwijk die gaat eigenlijk wel een stukje verder. Die gaat van de Oude Molenstraat tot Klein-Hulststraat. Dat is een veel groter gebied. En als je dan denkt aan de straten, die er inzitten – Antwerpse Steenweg, Truweelstraat, Klein-Hulststraat zelf – dat zijn groenarme wijken. Dat zijn wijken, waar weinig kansen tot spelen is. En die ja, zich ook een stukje zullen moeten richten naar dat Kon. Elisabethplein om ook die groenbeleving en die speelbeleving te kunnen ervaren. En dat is eigenlijk waar die ideeën vandaan komen. En ik kan u citeren uit het speelweefselplan, waar gekeken wordt naar de kwaliteiten en kansen, want er zijn wel degelijk veel kwaliteiten en kansen in de Kon. Elisabethwijk, maar dat zit bij knelpunten en uitdagingen. Groenarme tot zeer groenarme wijk volgens het groenplan. Bouwblokken bijna allemaal dicht gebouwd. Grote parkeerdruk en drukke wegen. Kinderen en volwassenen geven aan, dat hier weinig op straat wordt gespeeld. Geen doorsteek doorheen de grote bouwblokken. En als ge dan kijkt naar mogelijke acties korte termijn. Wat in 2012 korte termijn werd bedoeld, dat weet ik niet. Maar er staat één, autoluw maken van de wijk, confrator (?) wijkcirculatieplan. Opmaken van een wijkvernieuwingsplan door en voor de Kon. Elisabethwijk. Herinrichting van speelruimte op Prins Leopoldplein. Upgrading tot buurt-niveau, afgestemd op jonge kinderen. Dat zijn allemaal zaken, die eerder door deze raad zijn goedgekeurd en erkend door deze raad als zijnde knelpunten. Hetzelfde vinden we terug in grote mate in het groenplan. Dus dat is niet Carl Hanssens of dit college, die dat zegt. Dat is deze raad, die dat aangegeven heeft op basis van gedegen studiewerk. Ten tweede wordt er verwezen naar een participatie, die onbestaande zou zijn. Men probeert constant abstractie te maken van processen, die lopende zijn of gelopen zijn. Laat ons eerlijk zijn, ik ben in 2014 naar de Kon. Elisabethwijk geweest in het kader van het mobiliteitsplan. Ik ben naar zaal Familia geweest om het mobiliteitsplan daar goed te proberen uit te leggen. Dus veel dichter tegen de mensen kan ik niet komen, dan in zaal Familia het mobiliteitsplan te gaan voorstellen. Daar zijn die principes van het circulatieplan al naar voor gebracht. Ik ben in het kader van het

wijkcirculatieplan heb ik hier 80 mensen van de Kon. Elisabethwijk mogen ontvangen. Daar is heel duidelijk gezegd, dat is ons voorstel, een knip te maken, maar we gaan dat altijd koppelen aan ruimtelijke kwaliteit, omdat we niet geloven in betonblokken op het midden van de weg. Nee, we willen kwaliteit brengen in wijken. We willen aantonen, dat autoluw maken van wijken niet alleen minder verkeer oplevert, maar meer kwaliteit binnen die wijk zelf. We hebben een terugkoppelingsmoment gehad, waar we deze maatregel vastgelegd hebben en gecommuniceerd hebben in augustus. Diezelfde mensen zijn terug uitgenodigd.

Er is een wijde communicatie geweest op de verschillende manieren naar de verschillende buurten toe. En nu zitten we in die fase van de uitvoering. Dat is altijd trouwens gezegd, dat circulatiemaatregelen daar altijd gepaard moeten gaan met maatregelen op het openbaar domein. En dat staat zo ook aangeven in dat groenplan en speelweefselplan, waar constant naar verwezen wordt. Dus ik denk niet, dat we hier spreken van vraag het eens aan de mensen. Ik denk dat we het al verschillende keren hebben gevraagd aan de mensen. En die mensen, die zijn zeer divers, zitten verspreid over de ganse wijk, in de verschillende straten daaromheen. Het Kon. Elisabethplein is ook hun plein. En ik vind, dat we die mensen zeker niet mogen vergeten in deze discussie. Waar ik u wel tegemoet treed, is als je het bestek zou lezen als leek en je leest het bestek, dat dat heel confronterend overkomt. Maar ik vind wel, dat we het onderscheid moeten maken in de twee hoofdstukken. Eén, de probleemstelling, die vrij neutraal en opgebouwd is vanuit deze plannen en vanuit het circulatieplan, de feedback dat we daar hebben gekregen en de ontwerpvoorwaarden. De ontwerpvoorwaarden, die kunnen dirigistisch geïnterpreteerd worden, dat geef ik toe, maar hebben enkel als doel om de verschillende hoofdstukken, die moeten meegenomen worden in zo'n schetsontwerp, de verschillende aspecten die moeten meegenomen worden, ook te benoemen. En daar ook een stukje, ja, de stedelijke visie rond die zaken naar voor te zetten. Als we zeggen dat we het stopprincipe willen zien toegepast worden hierin, is dat niet raar denk ik. Als we zeggen dat we het ontwerp sociale controle moeten toelaten, is dat niet raar denk ik. Wil dat zeggen, dat het daar nu één grote probleemwijk is? Neen, dat wil dat niet zeggen. Maar we willen er zeker van zijn, dat het studiebureau die zaken meeneemt. En in deze raad, de vorige raad is hier heel veel kritiek geweest op het feit, dat we studiebureaus gebruiken en dat men ons verwijt, dat wij de visievorming overlaten aan studiebureaus. Wel, hierop hebben wij nu willen inspelen om te zeggen van er zijn bepaalde grenzen, waarbinnen dat ge moet werken. Want het is de stad, die de visie bepaalt en het is niet een studiebureau, dat dat zal doen. Een studiebureau helpt ons alleen maar om die visie en die missie klaar en duidelijk te stellen voor de verschillende wijken. En ik denk dat we door daar heel duidelijk over te zijn over welke aspecten dat we moeten meenemen in die studie, dat we daardoor geen enkele

ruimte laten voor interpretatie van daar moeten we niet naar kijken of die gevolgen moeten we niet meenemen. Ik ben daar zeer beducht voor. En ik vind het heel raar, dat in een opdracht waar een deelopdracht participatie staat, waar we zeggen dat we vernieuwend willen werken, waar we zeggen dat we verschillende doelgroepen willen bereiken - want dé buurt dat bestaat niet, dat hebben we moeten ondervinden ook bij de vorige participatietrajecten, buurten zijn heel divers - verschillende doelgroepen en verschillende doelgroepen, die we niet bereiken vandaag.

Wel, wij willen dat op een andere manier doen. We willen het wijder doen, we willen het open-trekken en we willen er zeker van zijn, dat we de gevoeligheden van alle groepen binnen die wijk goed kunnen opvangen. Kijk, als we heel eerlijk gaan zijn, wat is de basis van dit document, waarom komen we hiernaar, is dat een stukje de uitvoering van het wijkcirculatieplan? Wij zien een enorme opportuniteit om die tekortkomingen, die in het verleden in die verschillende plannen worden aangehaald, om die nu aan te pakken en gezamenlijk aan te pakken en niet fragmentair aan te pakken. En als dan blijkt uit het participatietraject, dat de buurt ja, tevreden is met een paaltje in het midden van de weg, misschien moeten we daar onze conclusies ook uittrekken hé. En moeten wij zeggen van ja, dat gaat een heel goedkoop project zijn. Dat gaat er dan eentje zijn met een paaltje in het midden van de weg. Dat kan ook wat mij betreft hé. Maar, de bepaalde zaken, die hier naar voor worden geschoven, daar mag niet tegen ingegaan worden. Ge kunt niet zeggen van ah, sociale controle, dat is niet belangrijk of ah, het stopprincipe, we draaien dat om. Dat gaan we niet toelaten. Dus, in conclusie. Ik zou het niet afvoeren, want het gaat eigenlijk nog altijd over de afvoering, maar straks zal ik niet teveel meer te vertellen hebben, vrees ik. Dus is mijn conclusie, één, wettelijk element, daarnet afgetoetst ook met de algemene directeur. Door het feit dat Irtas de ontwerp-opdracht heeft, kan hier niet gesproken worden over een gesplitste opdracht. De opdracht is wel omljnd. Dus het formalistische element geldt hier niet. Het tweede, u hoeft mij niet te geloven, maar ik ben zeer gemotiveerd om dat participatieproces ernstig te nemen, om ervoor te zorgen dat die ruimtelijke kwaliteit er komt en dat is de doelstelling van het circulatieplan, zoals we, waar we nu gekomen zijn als resultaat van een lang participatieproces sinds 2014, om dat uitgevoerd te zien. En ik zie daar geen contradictie in met wat we eerder al gecommuniceerd hebben. Ik kijk er eigenlijk naar uit om samen met die buurt daar een prachtig project van te maken, dat in het voordeel is van iedereen.

VOORZITTER: We gaan eerst misschien stemmen over de afvoering en dan kan u nog ...

UYTDENHOUWEN: Ik wou nog een repliceren op het wettige, dat afgetoetst is. Het lijkt mij raar, dat Irtas in 2004 al een ontwerp klaar heeft. Dat heeft u gezegd. Die hebben die ont-

werpopdracht en die hebben daar een ontwerp al klaar van riolering en dergelijke dingen meer. Ja, is die overeenkomst dan nog wel zodanig actueel qua prijzen, dat wij 14 jaar nadien daar nog mee verder gaan? Wat is dan nog het nut van een schetsontwerp als dat ontwerp al klaar is? Is het dan niet nodig, dat we gans die boel eens terug in mededinging stellen? Dus ik ben niet zo zeker van het feit, dat dit allemaal zo wettig is om die opdracht nu nog te gaan laten uitvoeren op prijzen, die al 14 jaar oud zijn, door een studiebureau waar misschien een verloop geweest is in die 14 jaar.

Misschien – we kunnen daar zeker van zijn – dat daar een verloop geweest is van ingenieurs en dat op dat moment geselecteerd is op basis van de capaciteiten en de bekwaamheden van de mensen, die daar op dat moment werkten en op basis van het team, dat op dat moment in 2004 is voorgesteld, waarvan misschien al de helft op pensioen kan zijn. Dus ik vind dat niet zo evident, dat we dat nu nog terug aan Irtas gaan geven, zonder dat we daar de markt terug voor gaan raadplegen. Als ge een topbureau voor het schetsontwerp wilt, dan denk ik dat ge ook wel de topmensen wilt hebben, die dat schetsontwerp in een uitvoeringsontwerp willen omzetten. Dus ik zou daar toch maar eens over nadenken of het zo evident is, dat we gewoon verder gaan met Irtas, een bureau van 14 jaar geleden. En dan blijf ik bij mijn opmerking, dat dat een omzeiling is van de wetgeving overheidsopdrachten van die opdracht terug te geven aan een bureau, dat al 14 jaar geleden is aangesteld. Allé, dat kunt ge niet in het kader van het mededingingsprincipe verantwoorden. En nog minder in het kader van kwaliteit van het team, dat toen is aangeboden, waarvan dat ge niet weet of ze nog beschikbaar zijn.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden eerst.

VAN DER COELDEN: Over de afvoering en Gaspard – maar wij gaan het kort houden – zal mij aanvullen. Allé, wij willen in feite een onderscheid maken tussen 3 dingen in dit dossier. Ten eerste is er de essentie. En dat is het wijkcirculatieplan en het proberen vermijden van doorgaand verkeer in de wijk en het vergroenen en aantrekkelijker en socialer maken van de twee pleinen, die er nu zijn. Allé, op dat gebied zijn wij getrouw aan wat in de vorige legislatuur besproken is. Wijkt onze mening ook wel af van hetgeen dat Johan vertolkt. En zijn wij voor om het simpel te zeggen. Tweede is de interessante discussie, die zich hier afspeelt over het laat het mij het kluwen noemen van studiebureaus en met wie dat je in zee wilt gaan om wat te bereiken. Allé, waar Johan denk ik een aantal steekhoudende dingen zegt. Waar Carl ook een aantal pertinente zaken over zegt. Maar ten derde en dat is dan toch wel onze eerste invalshoek om het te hebben over die afvoering, is de timing en de realiteitszin van dit project. Ja en of het realistisch is om de mensen voor te spiegelen, dat ge binnen nu en 4 à 5 à 6 jaar inderdaad tot een project zou komen. En het is daar dat Gaspard in feite iets over wilde zeggen.

VOORZITTER: Ja, ik geef het woord aan mijnheer Van Peteghem.

VAN PETEGHEM: Ja, kort ga ik daarop tussenkomen. In de eerste plaats, het is een dossier dat ons niet onbekend is. Ik wil in de eerste plaats een klein beetje reageren naar onze diensten toe. Al die jaren, die we hier gewerkt hebben met de diensten, moet ik zeggen dat onze diensten eigenlijk nooit onwettig gewerkt hebben wat betreft het toewijzen van bureaus. Daar heb ik wel vertrouwen in.

Dat wil niet zeggen, dat de procedure die ge aanhaalt of die lang duurt of niet. Wat mijn, allé, mijn bedenking is, indertijd hebben onze diensten het dossier afgewezen om reden dat de riolering daar stuk zit. Daarmee dat er de voetpaden niet aangepakt worden. Ik vraag alleen, kijk eens na wat betreft de riolering en breng het dossier in zijn totaliteit. Ik denk dat ge van die wijk iets heel moois kunt maken, maar ge moet het toch wel iets ruimer bekijken. Dat wil niet zeggen, dat al die rioleringen moeten vervangen worden, maar er zijn er heel veel die ge moet bekijken, samen met dit dossier. En hoe ge het met die studiebureaus dan bekijkt, dat moet je beslissen met de diensten en het college. Maar ik denk dat het best is, dat je eigenlijk met een totaal dossier komt, min of meer toch voorbereid wat betreft de rioleringen. En dat zie ik nu niet. Dat is mijn bedenking. Want dat is ook al afgewezen in de vorige bestuursperiode om die reden. Maar het is alleszins een wijk, die ge moet aanpakken.

VOORZITTER: Ja, dank u wel, mijnheer Van Peteghem. Mevrouw Baeten?

BAETEN: Ja, als inwoner van de Koningin Elisabethwijk moet er mij dan toch iets van het hart over die participatie, want ja, oké, we zijn betrokken geweest, maar dat gaat uiteindelijk over de verkeerscirculatie en niet over het plan, dat hier voorligt. En ik denk, ik heb al met heel wat bureaus gepraat en allé, u schrijft het af alsof het alleen de laan is en alleen het plein, maar dat is niet zo. Ik denk dat er veel mensen in die wijk van wakker liggen. En het enige wat wij vragen in de betrokken straten is om dat toch ook met ons af te toetsen. En dat is ook de reden waarom ik wil vragen om het af te voeren. Want alvorens dat er allé, geen gesprek is gebeurd met de buurt, vind ik het moeilijk om hier allé, verder mee te gaan. En dan heb ik het ook over hetgeen dat nu voorligt en niet alleen de circulatie en de verkeersomstandigheden.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Baeten. En dan mijnheer Huys? Over de afvoering?

HUYS M.: Beste collega's, ik ga mijn tussenkomst heel kort houden, gezien het late uur. Ik denk dat we heel wat meer tijd nodig hebben om dit grondig te bestuderen, te bediscussiëren, wat we nu aan het doen zijn. En ik ga nu praten als vroegere eigenaar van een studiebureau. Ik heb 10 jaar zelf een studiebureau geleid. En bij het lezen van het bestek heb ik mij afgevraagd "hoe zou ik als studiebureau reageren". En mijn eerste opmerking was "verdorie, dat is iets wat mij zeer weinig, zeer weinig tijd gaat kosten". Want wat ik moet doen, is gewoon copy paste

van de teksten, die hier in het bestek staan en daarop een paar tekeningskes plakken. En dan vraag ik mij af, 70.000 EUR om wat tekeningen te maken? Schepen, ik heb tekeningen gemaakt, die heel wat meer omvang hadden voor 10 keer minder de prijs hé. Voor 7.000 EUR.

En ik denk dat dat niet realistisch is wat prijs betreft. Ten tweede, ten tweede zou ik ook willen suggereren, dat omwille van de kwaliteit van wat ge hier brengt aan bestek, aan beschrijving van de participatie, enz... (overschakelen naar bandopname 9) ... waarom geeft ge dat niet uit aan uw eigen administratie. We hebben het er daarjuist over gehad. Uw eigen administratie moet in staat zijn om dat project uit te voeren. Die kunnen toch ook wel tekenen, denk ik. Ge hebt tekenaars. Ge hebt planologen. Ge hebt alles wat ge nodig hebt. Ge zit met andere woorden met uw eigen studiebureau. Maak er toch gebruik van, dan kost u dat geen 70.000 EUR maar een paar overuren. Ik heb dan ook nog een paar vragen omtrent de toekomst. Ge hebt uw stad ingedeeld in 7 wijken. Betekent dat, dat heel dat plan van die wijkcirculatie 7 x 70.000 EUR gaat kosten, 490.000 EUR? Of wat? Ik ga eigenlijk eindigen, want we hebben ooit eens een wijze burgemeester gehad en die heeft veel dingen gezegd, maar ook wijze dingen. En één van die wijze dingen was “doe nooit iets wat de bevolking niet vraagt”. Ik dank u.

VOORZITTER: Zijn er nog ... Schepen, gaat ge antwoorden? Ja.

HANSSSENS: Ja, ik wil nog wel een repliek geven. Johan, ik neem nota van uw scepticisme. Irtas is natuurlijk wel een bureau, waar we vandaag de dag ook nog mee samenwerken. We hebben dan de situatie ook met hen afgetoetst. En we moeten zeggen, dat we ook intern de geldigheid van dat contract hebben gevraagd. Want het is een beetje vreemd natuurlijk, dat je zolang opdrachthouder bent. Marc, kunt jij uw micro uitzetten, want dat galmt ...

HUYS M.: Ik zal hem uitzetten.

HANSSSENS: Ja, dank u. Ik kreeg hier een echo in mijn oor. Maar dat kan dus blijkbaar. En zij zijn nog steeds bereid om die opdracht verder in te voeren. De tekeningen, die zij opgemaakt hebben, zijn de tekeningen van rioleringen, niet de bovengrond, voor alle duidelijkheid. En natuurlijk zullen die tekeningen moeten aangepast worden van zodra dat de bovengrond ook een andere vorm krijgt. Naar Lore toe, allé, ik begrijp, ik begrijp heel goed, ik begrijp heel goed de onzekerheid, die op een zeker moment ontstaat op het moment dat gelijk welke overheid trouwens zegt van wij komen hier iets doen. Vanwaar komt dat? Hoe zit dat ... En ik besef heel goed, dat ondanks alle communicatie-inspanningen, dat deze stad doet, dat de informatie niet altijd bij iedereen terechtkomt. En dat is een aandachtspunt en dat zullen we in de komende jaren heel erg hard moeten verbeteren. Maar ik ga u ook zeggen waarom, dat ik het in deze minder problematisch vind, omdat er geen plan is. Er is geen plan. Er ligt niets op tafel op zich. Er ligt niets vast. Er ligt niets getekend. We weten niet hoe het eruit gaat zien. Dat is nu net het

punt, dat ik naar voor wilde steken. Wat staat er vast of wat is het enige waar we mee verder willen? Dat zijn circulatiemaatregelen in het midden van die wijk.

En hoe we dan het openbaar domein vormgeven en hoever dat dat moet gaan, dat is wat het resultaat van dat proces zou moeten zijn. En zoals ik al zei, dat kan heel ver gaan, maar als de buurt daar geen appetijt voor heeft, zal dat heel beperkt zijn. Er ligt geen plan voor. En dat zal ook mijn eerste insteek zijn om te zeggen van kijk, hoe gaan we dat hier nu vormgeven, hoe willen we dat hier nu vormgeven? Ja, dat zal van grote mate afhangen van wat er vanuit die buurt komt. En daar zullen wij dus – en het is daarom dat we een studie bureau hebben aange-steld – rond die participatie, ja, nieuwe methodieken rond moeten ontwikkelen op trouwens voorzet van onze participatie-ambtenaar. Ten derde, Gaspard heeft in de loop van dit proces heel duidelijk en verschillende malen gewezen op de problematische of de mogelijks proble-matische ondergrond en staat van de rioleringen in de wijk zelf. Het valt niet uit te sluiten – en dat wisten we ook heel goed toen we hieraan begonnen – het valt niet uit te sluiten, dat als je ingrijpend het openbaar domein gaat veranderen en wilt werken aan die vernatting en die ver-droging, dat er inderdaad ook een stuk rioleringen moeten vervangen worden. We zullen daar in de loop van dit proces trouwens ook heel snel duidelijkheid over krijgen, want we zullen voor een heel stuk van de stad camera-inspecties gaan doen om te kijken vanwaar de rioleringen goed of slecht zitten. Dat zal in grote mate bepalen ook hoe snel en hoe diepgaand een veran-deringsproces kan gaan of in hoeveel fasen dat we zoiets zouden moeten uitvoeren. We zijn er heel bewust van en dat kan heel, ja, dat kan wel oplopen. Aan de andere kant is het ook zo - ik weet dat Gaspard houdt van grondig werk en dan liever hele trajecten ziet vernieuwd worden dan stukken – moeten we kijken wat de beste manier is om dat aan te pakken. En dat kan inder-daad de rekening doen oplopen. Anderzijds vind ik wel, dat we nu verder moeten gaan. We zitten in die flow van dat circulatieplan. Laat ons kijken op welke manier, dat we kunnen ook uitvoeren. En ten slotte, Marc, in het wijkcirculatieplan zijn eigenlijk 10 wijken geïdentificeerd, maar 7 daarvan bevinden zich in de binnenring. Het is niet de bedoeling om 7 keer 70.000 EUR uit te geven, omdat de verschillende maatregelen, dat we in de verschillende wijken invoeren, ook heel divers zijn. En heel verschillend van wijk tot wijk. En dat vraagt niet altijd een volle-dige heraanleg van een binnenplein. En ten slotte, het is een beetje met betrekking tot het ge-bruik van eigen personeel, vergis u niet hé. Personeel, dat hierop zal werken, is zeer divers. Van openbaar domein tot mobiliteit tot de participatie-ambtenaar, de planoloog. Die zullen allemaal betrokken worden in een stuurgroep, die het studie bureau moet begeleiden. Maar een studiebu-reau maakt het wel makkelijk en creëert veel meer tijd voor onze ambtenaren om met verschil-lende dossiers bezig te zijn. Als we hier onze eigen ambtenaren opzetten, ja, dan doen ze maar

één project. En het is altijd koekoek éénzang als het gaat over het aanwerven van studiebureaus. Het is altijd teveel.

Het is altijd teveel, het kost allemaal teveel. Ja, expertise en nieuwe expertise binnen de markt is interessant om aan te trekken. Die mensen brengen ook hun visie van buiten. En dan is het uiteindelijk wel aan de stad, in de eerste plaats de ambtenaren om een kwaliteitscontrole te doen en in de tweede plaats wij allemaal als verantwoordelijke politici om te zeggen of we ermee kunnen leven of niet. En dat is de verantwoordelijkheid, die wij moeten nemen. Maar ik zie het gebruik van studiebureaus als een versterking en niet als een verzwakking van onze werking.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan stel ik voor, dat we nu stemmen over de afvoering. Ja, wie stemt er voor de afvoering van punt 25? De voltallige oppositie. Wie stemt er tegen? De voltallige meerderheid. En ... Ja?

HERMAN: Ja, mevrouw de voorzitter, zoals ik had aangekondigd, zou ik graag even de zitting laten schorsen, gezien het late uur en gezien de punten, die er nog opstaan. En diegenen die wensen, ook de mensen hier aanwezig, kunnen beneden een tasje soep krijgen en een boterham. Dus ...

VOORZITTER: We zullen misschien toch nog eerst het punt ten gronde afwerken, dan is dat ...

HERMAN: Dat is aan u de keuze.

BURGEMEESTER: Elisabethsoep.

VOORZITTER: Wie vraagt nog het woord in verband met het punt 25? Mijnheer Wymeersch, ten gronde, ja.

WYMEERSCH: Nee, nee, over het punt dat de collega aanhaalt. Ik stel voor als de meerderheid wil, dat ze soep gaan eten. De oppositie zal wel verder doen.

VOORZITTER: Ja, vraagt er nog iemand het woord voor dat punt ten gronde? Niemand vraagt nog het woord? Dan kunnen we meteen stemmen. Wie is voor? De voltallige meerderheid. Wie is tegen? Vlaams Belang, CD&V en PVDA. En wie onthoudt zich? De sp.a. En dan stel ik voor, wie nu soep wil gaan eten, we schorsen 5 minuten. 10 minuten.

S C H O R S I N G

VOORZITTER: De zitting is opnieuw geopend. Het was lekkere soep, dank u wel.

A P P L A U S

VOORZITTER: Ja, er mag niet geapplaudiseerd worden, maar allé, het is welgemeend. Goed.

BURGEMEESTER: Het is een soepplement.

VOORZITTER: Punt 26, gemeentelijk reglement code nutswerken langs gemeentewegen, goedkeuring. Vraagt iemand het woord? Mijnheer Noppe en mijnheer Huys. Ja, mijnheer Noppe, u kan beginnen.

NOPPE: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik zal heel kort zijn, collega's. Deze code zal niet al de problemen oplossen en hinder, die door nutswerken ontstaat, uit de wereld helpen, maar het is wel alvast een belangrijke stap vooruit. Het is namelijk een herkenbaar reglement, waar nutsbedrijven zich achter scharen en waar duidelijke afspraken worden gemaakt tussen de gemeente en die nutsbedrijven. Graag wil ik ook heel even kort namens onze fractie stilstaan bij art. 23 uit de code. Dat gaat over het tijdelijk verbod voor uitvoering van werken in bepaalde periode en bepaalde zones. Dit verbod dat laat toe, dat de stad in bepaalde zones, allé, gedurende een bepaalde periode, verbod kan opleggen tot het uitvoeren van werken, het open laten liggen van sleuven en putten en het aanvoeren of stockeren van materialen. Met deze bepaling zouden we dus bv. voor grote evenementen, denk maar aan de Vredefeesten, een verbod kunnen opleggen tot het uitvoeren van nutswerken in de kernstad. Maar we kunnen bv. ook tijdens de drukke eindejaars- of soldeperiode een verbod opleggen om de voetpaden in ons winkelhart open te breken. Kortom, dit artikel laat ons als stad toe om zelf mee de regie in handen te nemen en bij de planning van nutswerken rekening te houden met onze evenementenkalender en belangrijke periodes voor onze handelaars. Vanuit de Open Vld willen we dan ook het schepencollege en de bevoegde schepenen Somers en Hanssens vragen om zeker ook dit artikel, om met dit artikel aan de slag te gaan en te onderzoeken voor welke periodes het aan te raden is een dergelijk verbod in te stellen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Noppe. Mijnheer Huys?

HUYS M.: Ja, ik wil enkel de suggestie meegeven aan de schepen om te onderzoeken of het niet mogelijk is de 21e eeuw in te stappen met het leggen van die nutsleidingen, verschillende kabels. Er staat wel in die voorwaarden hier, dat er een maximale uitvoering moet komen in één sleuf voor die verschillende kabels en leidingen, maar het is wel interessant denk ik om eens te onderzoeken of via zogenaamde microtunneling of dat nog geen mogelijkheid is naar de toekomst toe. Zoals nu trouwens gebeurd is of gebeuren is onder de N70 ter hoogte van Tereken. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Huys. Ik geef het woord aan de schepen Hanssens.

HANSSSENS: Dank u wel, Karel, voor de suggestie. Het is zo, dat vandaag al rekening gehouden wordt bij het verlenen van signalisatievergunningen. Maar het klopt ook, dat we dat niet

proactief communiceren. En dat is zeker een aandachtspunt, waar we van werk moeten en gaan maken. Dank u wel ook, Marc, voor de suggestie. Ondergrondse boringen gebeurt vandaag wel meer op meerdere plaatsen. Maar vaak gaat het dan ook over plaatsen, waar ... Ja en waar weinig andere nutsleidingen in de weg liggen. En helaas kunnen we die technologie nog niet overal gebruiken, maar ze wordt wel opgelegd daar waar het kan en zeker als het gaat over het ondertunnelen of kruisen van een kruispunt, waardoor dat er een geweldig grote impact op het verkeer vermeden wordt. Maar ook voor deze suggestie moeten we eens kijken of we zelf of via die code nuts niet scherper moeten stellen aan de nutsmaatschappijen om die microtunneling of die ondergrondse boringen toe te passen.

VOORZITTER: Oké, dan dank ik de schepen. Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is dan voltallig, eenparig.

BURGEMEESTER: Hahaha, Peppi en Kokki.

VOORZITTER: Punt 27 ... Ja, punt 27 werd afgevoerd. En dan komen we aan punt 28, zakelijke rechten, rioproject Puidreef/Kouterdreef, inneming 5 Kouterdreef, voorwaarden akte, goedkeuring. Vraagt iemand het woord? Mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Eigenlijk korte vraagjes stellen over ... Ge weet dat in het college de onteigening van die woning aan bod is geweest. Ik zou graag hebben, dat het college er eens een beslissing over neemt in één van de komende maanden of we al dan niet die woning zouden onteigenen. Die staat er ongelukkig. In het riiodossier had dat perfect geweest. En ik vraag alleen, bestaat de kans nog om het al dan niet te onteigenen. Dat is mijn vraag.

VOORZITTER: Zijn er nog vragen? Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, ik ging eigenlijk zeggen toegelicht in de commissie, maar ja, nu heeft Gaspard een vraag gesteld, dus ... Ik wil dat ook eens kunnen zeggen "toegelicht in de commissie", maar ja ... We zullen een antwoord voorzien bij de mondelinge vragen, Gaspard.

VOORZITTER: Oké, dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? En dat mag eenparig. Punt 29, ruimtelijke planning, rooilijnplan Raapstraat/Bellestraat, definitieve vaststelling. Vraagt iemand het woord? Dan gaan we stemmen. Nee, nee, ik zie N-VA, Open Vld, Groen, sp.a, PVDA, Vlaams Belang. Wie stemt tegen? En wie onthoudt zich? De CD&V-fractie. Punt 30, mobiliteit, aanvullend reglement op het verkeer, gemeentewegen, wijzigingen en aanvullingen, goedkeuring. Vraagt iemand het woord? In de commissie van ja, schepen Hanssens. Dan gaan we stemmen. Wie stemt voor? Dat is ja, alle fracties behalve PVDA en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? En wie onthoudt zich? Vlaams Belang en PVDA. Ja hé?

Punt 31, ... Ze hebben mij gezegd, dat ik moest kloppen, dus ik klop. Punt 31, fietsbeleid, samenwerkingsovereenkomst ontwikkeling functionele fietsrouteplanner, goedkeuring.

BUYSROGGE: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Toegelicht in de ... Oké, laten we stemmen. Wie stemt voor? Dat is eenparig ja. En punt 32 is al gestemd, dus dan zijn we gekomen aan de vragen, aan de interpellaties. Het eerste voorstel tot beslissing is van raadslid Jef Maes en gaat over het petitieright. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, voorzitter, collega's, het is zo dat het oude gemeentedecreet, dat bevat een regeling voor voorstellen van burgers. Maar in het nieuwe decreet lokaal bestuur, dat dus nu is ingegaan, is daar eigenlijk geen uniforme regeling voor. En vermits wij heel goed op de hoogte zijn gebracht door de vzw Meer Democratie en zij ons een uitgewerkt voorstel hebben bezorgd en niet alleen dat, want er zijn meer dan 5.400 gemeenteraadsleden, die zich hebben geëngageerd om zo'n voorstel te steunen, gemeenteraadsleden van heel diverse partijen, gaande van PVDA, Groen, N-VA, Open Vld, CD&V, sp.a en zelfs Vlaams Belang. Dus dat modelreglement, dat hebben zij dus uitgewerkt om dus te zorgen, dat er in de nieuwe regeling van het decreet burgers een voorstel kunnen indienen, meer bepaald naar gelang de grootte van de gemeente. En voor wat betreft de grootte van onze stad zijn dat 300 burgers, die wanneer zij hun petitieright willen daarvan gebruik maken, dat zij dan het initiatief kunnen nemen en krijgen ook om op de gemeenteraad hun voorstel toe te lichten. En dat daar dan ook binnen de 2 maand daarna moet gemotiveerd een besluit worden rond genomen. Ik denk dat dat één van de voorstellen is van de organisatie Meer Democratie, die ervoor kan zorgen, dat de burgers beter betrokken worden bij het beleid en dat er ook op het vlak van participatie een veel grotere wisselwerking is tussen de gemeenteraad en de mensen van de stad. Dus en dat is het voorstel. Het voorstel is helemaal uitgewerkt. Dus dat heeft u ontvangen. Dus dat is ons voorstel om dat dan ook in Sint-Niklaas ja, van kracht te laten gaan.

VOORZITTER: Ja, het is schepen van participatie, Bart De Bruyne, die hierop zal antwoorden.

DE BRUYNE: Dank u wel, voorzitter en dank u wel, mijnheer Maes, voor uw constructief voorstel. Zoals u reeds stelde, bevat het oude gemeentedecreet inderdaad de regeling met betrekking tot het petitieright. Nu, het nieuwe decreet lokaal bestuur draagt de gemeenten inderdaad op om daar nu zelf een reglement voor op te stellen. Nu, zoals u weet, zijn we met deze nieuwe bestuursploeg volop bezig met het schrijven van ons beleidsprogramma voor de komende legislatuur.

Nu, zonder hier een voorafname te willen doen aan ons bestuursakkoord kan ik wel reeds stellen, dat wij of het is ten minste onze uitdrukkelijke ambitie om participatie hoog op die agenda te plaatsen. Nu, in die zin zullen wij naast ons huishoudelijk reglement een apart participatiereglement voorzien, waarin een hele waaier van participatievormen zullen opgenomen wor-

den. Nu, het petitierecht is daar één van. Zal onderdeel uitmaken van dit reglement en het zal in de schoot van het college zijn, dat de modaliteiten zullen worden onderzocht. Nu, van zo-dra dat werk is afgerond, zullen wij dit te gepasten tijde naar deze raad terugbrengen. En van-daar dat wij ook op dit moment nog niet zullen ingaan op uw vraag om het door u voorgestel-de reglement, modelreglement hier op deze raad op dit moment al aan te nemen.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Even kort ter aansluiting, mevrouw de voorzitter, collega's. Ergens borduurt dit voort, dacht ik, op de burgerinitiatieven, die we afgelopen zittingsperiode hebben meege-maakt, bv. stationsbuurt noord, H. Heymanplein en dergelijke. En als ik de bevoegde schepen hoor, heb ik zo'n flauw vermoeden, dat men eigenlijk van het principe van het burgerinitiatief misschien niet volledig wenst af te stappen, maar het toch een beetje wil bijsturen en bijschaven. Ik denk dat we dan op de verkeerde weg zijn. We hebben ondervonden, dat die burgerinitiatie-ven hun nut hadden en hun nut zullen blijven hebben en dat we daar niet op mogen ingrijpen en dat niet mogen fnuiken. Ik meen te mogen veronderstellen, dat collega Maes de stemming vraagt over dit voorstel tot beslissing. En wij zullen hem daarin steunen.

VOORZITTER: Ja?

DE BRUYNE: Mijnheer Wymeersch, ik denk dat u mijn woorden verkeerd inschat. Allé, met dit niet aan te nemen, wil niet zeggen dat we het petitierecht ...

WYMEERSCH: Een oude aap moet ge geen muilen leren trekken hé.

DE BRUYNE: Wat zegt u?

WYMEERSCH: Een oude aap moet je geen muilen leren trekken.

DE BRUYNE: Dat is ook niet mijn opzet. Maar allé, ik meen te kunnen zeggen, dat dat door dit niet aan te nemen, dat wij niet allé, de ambitie hebben in die zin, dat petitierecht zal één van die onderdelen zijn, zoals ik al zei, van het nieuwe reglement. Wat de modaliteiten precies zijn, dat moeten wij met dit nieuwe bestuur nog onderzoeken.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, ik betreur ten zeerste uw reactie, want ik begrijp dat helemaal niet. Niets belet na-tuurlijk het schepencollege om de participatie verder te gaan uitbreiden, ruimer dan het petitie-recht. Maar dit is toch gewoon fundamenteel, dat burgers gewoon initiatieven kunnen nemen en dat zij dat ook kunnen doen.

Dus waarom als u daar toch een heel programma rond ontwikkelt, waarom stelt u dat dan van-daag niet voor? Is het gewoon omdat het van de oppositie komt, dat u d'office tegen moet stemmen? Allé, dat begrijp ik totaal niet. Het ligt voor. Het is zelfs geen ontwerp, dat wij heb-ben opgesteld. Het is door juristen opgemaakt, dat dus door een vereniging, die zich daar spe-

cifiek rond bezighoudt en specifiek burgerinitiatieven wil stimuleren, die dat dus door juristen heeft laten opmaken. Ja, ik begrijp niet waarom dat men dat vandaag dan eigenlijk verwerpt vanuit de meerderheid.

DE BRUYNE: Ik wil nogmaals mijn antwoord herhalen. Ik zeg het, het petitierecht zal opgenomen worden in het nieuw reglement. Het bestaat nog op de dag van vandaag. Alleen over de modaliteiten, zoals hier voorgesteld in uw voorstel, dat moet nog onderzocht worden in de schoot van het college. Wat kan ik daar nog meer aan toevoegen?

VOORZITTER: Oké, dan gaan we over ... Ja?

MAES: Ik veronderstel dat erover gestemd wordt. Het is een voorstel, dat is ingediend. Ja, ik vraag de stemming, voilà.

VOORZITTER: Oké, dan gaan we stemmen. Wie stemt er voor dit voorstel? Dat is het Vlaams Belang en de PVDA. Wie stemt er tegen? En wie onthoudt zich? Sp.a en CD&V. Interpellatie van raadslid Maes “van asbesthoofdstad naar asbestveilige stad”, gericht aan schepen De Meester. U hebt het woord.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Het is namelijk zo, dat wij in november 2017 hebben wij een 10 punten-plan uitgewerkt om Sint-Niklaas asbestvrij te maken. Ik denk dat het u niet onbekend is, dat Sint-Niklaas een zeer groot probleem heeft op het vlak van asbest. We hebben de problematiek van heel het asbeststort gehad. Maar ook op het vlak van asbestslachtoffers is Sint-Niklaas heel erg getroffen en zitten we minstens met 5 keer meer slachtoffers dan in andere vergelijkbare steden in ons land. Vandaar dus denk ik ook het belang om te werken naar een asbestvrije stad in Sint-Niklaas. Er zijn ook al initiatieven genomen op dat terrein door de Vlaamse minister van leefmilieu. Daar zijn ook al initiatieven genomen door OVAM om dat ja, te stimuleren en subsidies toe te kennen. Ik heb ook begrepen, dat het stadsbestuur via MIWA daar een aanvraag tot heeft ingediend. Dus, maar toen wij dat punt hebben ingediend, hebben wij uiteindelijk bericht gekregen van de verantwoordelijke van de dienst leefmilieu hier in Sint-Niklaas, dat wij in januari 2018 een antwoord zouden krijgen op ons voorstel. Nee, sorry, ik vergis mij. Dat wij in januari een antwoord zouden krijgen op ons voorstel. Maar we zijn nu een jaar verder. Want eigenlijk was dat januari 2018 bedoeld, maar we zijn nu 2019.

In dat voorstel staat onder andere de oprichting van een informatiepunt asbest binnen de dienst leefmilieu, zodanig dat burgers hun vragen en problemen kunnen daar voorleggen en dat ze degelijke antwoorden en ondersteuning zouden krijgen, het in kaart brengen van asbest door een centrale database rond asbest te maken, sensibiliseringscampagnes te voeren naar de bevolking, verwijderen en ondersteunen van de scholen, jeugd- en sportlokalen op het grondgebied van Sint-Niklaas om asbest ook te gaan verwijderen. Wel, ik denk dat zijn nog maar een paar

voorstellen, die in dat plan staan, waar wij tot nu toe nog altijd geen antwoord op hebben gekregen. En onze vraag is, ja, wat is de planning van het schepencollege op het vlak van het afbouwen van asbest in onze stad en wat zijn de plannen, die men heeft met de subsidies die er zijn aangevraagd bij OVAM om dat ook voor een stuk mee vanuit de Vlaamse overheid mee te ondersteunen?

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEESTER: Op 24 maart 2017 kwam Lieve Van Daele tussen op de gemeenteraad en op 27 oktober Aster Baeck en op 29 november was er inderdaad ook de brief van PVDA. De verschillende tussenkomsten en de brief bevatten suggesties, waar het vorige stadsbestuur mee aan de slag ging. Sinds de invoering van de nieuwe balie bouwen en milieu op het stadhuis kan iedereen daar terecht voor vragen en informatie over asbest. De loketmedewerkers kregen in november een extra vorming over asbest en ook de medewerkers van de recyclageparken namen deel aan deze vorming. Er werd een projectvoorstel ingediend en goedgekeurd bij OVAM voor de organisatie van samenkoopformules voor leidingisolatie, vloerbedekking en dakvervanging. De samenaankoop voor leidingisolatie en vloerbedekking staat open voor particuliere bewoning, inclusief sociale huisvesting en jeugd en sport en socio-culturele verenigingen. In het projectvoorstel wordt door OVAM de financiering of de financiële ondersteuning beperkt tot particuliere bewoning. De stad stelt de samenaankoop voor dakvervanging open voor volgende doelgroepen, particuliere bewoning, weer inclusief sociale huisvesting, jeugd, sport en socio-culturele verenigingen, KMO's, landbouwers en het eigen patrimonium. Voor scholen heeft OVAM een apart traject uitgewerkt en in onze communicatie met de scholen hebben we de scholen hier ook over geïnformeerd. Voor de deelnemers aan de samenaankoop wordt een externe deskundige aangesteld ... (overschakelen naar bandopname 10) ... die een plaatsbezoek uitvoert en een rapport zal opmaken met foto's en eventuele analyseresultaten. Daarnaast wordt er een asbestverwijderaar aangesteld, die op basis van het rapport van de externe deskundige een rapport opmaakt en mits akkoord van de projectdeelnemer de werken uitvoert.

De externe deskundige voert de kwaliteitscontrole op de werken uit. OVAM voorziet voor de projectdeelnemer een tussenkomst van 90 % van de kosten met een maximum van 155 EUR voor de externe deskundige, 50 % van de kosten met een maximum van 10.000 EUR voor de asbestverwijdering van leidingen en vloeren en 90 % van de kosten met een maximum van 320 EUR/ton voor de asbestverwijdering van de daken. Het college beslist daar naast de ondersteuning, die we via projectoproep van OVAM binnenhaalden eigenlijk ook een samenkoopformule voor de opmaak van een asbestinventaris te organiseren en niet te wachten op de projectoproep van de Vlaamse overheid, die wellicht ten vroegste eind 2019 gelanceerd zal worden, maar

reeds vroeger te starten. De stad zal hiervoor 50 % met een maximum van 200 EUR/adres van de kosten van de asbestinventaris bij een particuliere bewoning en jeugd, sport en socio-culturele verenigingen dragen. Er wordt een jaarlijks werkingsbudget voorzien in de begroting – dus dat is voorzien in 2019 al – voor het uitwerken van een asbestveilig beleid. 30.000 EUR subsidie voor de opmaak van de asbestinventaris, waar ik daarjuist al over sprak voor particuliere bewoning en jeugd, sport en socio-culturele verenigingen. 5.000 EUR prestaties van externe deskundigen voor de kwaliteitscontrole van de uitvoering van de asbestverwijdering en verdere technische ondersteuning van de stad en 10.000 EUR voor de communicatie en andere onkosten in het kader van het asbestafbouwbeleid. Er werden de nodige personeelskredieten voorzien in de begroting van 2019 voor de aanwerving van een projectcoördinator asbest én voor administratieve ondersteuning. Het takenpakket van de projectcoördinator bestaat onder andere uit het uitwerken van de projectvoorstellen samenkoopformules, waar ik daarjuist over sprak, leidingisolatie, vloerbedekking, dakvervanging en het opmaken van een asbestinventaris, het opmaken van een actieplan Sint-Niklaas asbestveilig, waarin onder andere een lokale doelstelling en een communicatieplan uitgewerkt worden, het inrichten van een overlegstructuur waarin onder andere experts, bewoners en slachtoffers betrokken worden. Maar jammer genoeg leverde een eerste sollicitatieronde geen geschikte kandidaat op. Dus er zal een nieuwe poging volgen om een projectcoördinator te vinden. Dat is in korte lijnen ... En ik denk dat dat al heel veel elementen bevat van de verschillende tussenkomsten en de verschillende vragen, die door verschillende mensen in het verleden aan bod gekomen zijn.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel, schepenen De Meester. Ik vraag mij alleen af, hoe komt het dat wij dat nu alleen maar vernemen door een vraag, die we daarover stellen en wanneer plant u daarover enige communicatie naar de bevolking toe?

Want al die dingen, die u nu vermeldt, zijn wel interessant, maar ik denk dat er eigenlijk niemand van de bevolking op de hoogte is. Want wij wisten het ook zelf nog niet.

DE MEESTER: Maar het is natuurlijk belangrijk, dat die projectcoördinator ook volop ... Eén van de zaken, die in zijn takenpakket zit, gaat uiteraard ook over de communicatie daarrond. Dus het is belangrijk, dat heel dat project op volle toeren draait op het moment dat die projectcoördinator en allé, de administratie ondersteuning, die wordt voorzien, maar dat die projectcoördinator aan de slag is om dat ten volle te kunnen trekken natuurlijk? Want anders blijft dat vastzitten natuurlijk.

VOORZITTER: Oké. Volgend punt, voorstel tot beslissing – weer van raadslid Jef Maes – tot het aanstellen van een stadsecoloog. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, we hebben hier de komende 2 maanden in Sint-Niklaas toch nogal wat bomen zien sneuvelen. Ik denk dan in eerste instantie in het Casinopark, waar er een 20-tal bomen zijn gekapt. Voor een deel onder de mom van ze zijn ziek. En als je dan uiteindelijk gaat kijken, zijn er een paar bomen ziek. We hebben heel de kwestie gehad van de sequoia op de Gentse Baan, waar dus ook nog wel heel veel over te zeggen valt. En experts zeggen wel oké ja, die boom, er is wel wat een probleem met een parasiet, maar de vraag is of het vandaag wel nodig was om die boom te kappen. Want we weten bij God niet hoe die boom op die parasiet gaat reageren. Het kan perfect zijn, dat die boom nog verschillende jaren gezond kan blijven zijn, zonder dat er een gevaar is voor de veiligheid van de omgeving. Dus, dat is één element wat ons ertoe noopt om een voorstel in te dienen. Een ander element is dat wij toch ook wel merken, dat bv. Daniël Ost, toen heel de discussie over het park van De Casino aan bod kwam, zei dat hij ook vindt dat er amper aan groenbeheer wordt gedaan en parkbeheer in de stad. Dus daar kunnen ook wel nog wat dingen rond gebeuren. En dan is het ook toch zo, dat we slechts 4 op de 10 Sint-Niklazenaren, dus 42 % om eigenlijk juist te zijn, die wonen op minder dan 800 m wandelen van wijkgroen of een plein of een park. Dus als je dat vergelijkt met Temse of Lokeren bv., dan zit dat in Temse op 51 %, in Lokeren op 63 %. En dat zit allemaal onder het gemiddelde nog altijd van Vlaanderen, waar het Vlaamse gemiddelde 67 % is. Dus ik denk er is in elk geval heel veel over te doen, denk ik, maar we weten en we hebben dat gemerkt ook op de installatievergadering, dat het de ambitie is van de stad om iets te doen aan het groen. Maar dan merk je ook, dat bv. Natuurpunt als natuurvereniging aan steden van enig formaat aanraadt om een stadsecoloog in dienst te nemen om ervoor te zorgen, dat de knowhow, dat alle plannen op dat niveau van dus ja, bosbeheer, parkbeheer, ecologisch beheer, dat dat door een onafhankelijke ambtenaar goed kan opgevolgd worden.

En als taken geven zij dan voor, nemen zij dan op in een voorstel van Natuurpunt, dat bv. die stadsecoloog het stedelijk beleid rond klimaatrobustheid, vergroening, bosbeheer, waterbeheer en biodiversiteit kan voor zijn rekening nemen. Kan toezien ook op de implementatie van het klimaatplan, een groenplan, een bomenplan en dergelijke dingen meer, mensen kan adviseren rond ecologische kansen en mogelijkheden op vlak van ecologie. Dus ons voorstel is dan ook om dus een stadsecoloog in dienst te nemen in Sint-Niklaas om ervoor te zorgen, dat op het vlak van bosbeheer, parkbeheer, groenbeheer en dergelijke meer, dat er op een deskundige manier en op een onafhankelijke manier iemand daar met kennis van zaken, met een netwerk waarin hij al die informatie kan bijeenbrengen, om dat dus ook hier in Sint-Niklaas te doen. Wij zijn daar niet uniek in. Dus Gent heeft bv. al een stadsecoloog in dienst. Maar in Nederland is bijna elke stad, die iets of wat van formaat is – Den Haag, Amersfoort, Delft, Schiedam, Leiden

en noem maar op – hebben die al een stadsecoloog aangeworven om ervoor te zorgen, dat het groen in de stad op een degelijke manier in kaart wordt gebracht en wordt beschermd. En ik denk dat een stad zoals Sint-Niklaas het zich eigenlijk niet kan veroorloven om niet zo'n stadsecoloog ook in dienst te nemen en daar toch wel beter te scoren dan wat we vandaag doen.

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, ik vind het eigenlijk jammer, dat in de dossiers, waarnaar u verwijst, dat u niet de moeite genomen heeft om even hier op het stadhuis die dossiers te komen inkijken, want vermoedelijk was u dan te woord gestaan door onze natuurambtenaar. De stad Sint-Niklaas heeft namelijk al jaren een natuurambtenaar. En u mag misschien de term stadsecoloog liever horen, maar in onze organisatie heet die functie al jaren natuurambtenaar. En mocht u langsgekomen zijn op het stadhuis, dan had u gemerkt, dat de vergunningen gebaseerd zijn op adviezen van experts. Enerzijds is er de expertise van de boombeheerders, aangesteld door de aanvragers, maar anderzijds ook de expertise van het agentschap Natuur & Bos en de expertise van onze eigen natuurambtenaar, die telkens ook zijn advies gaf. Onze natuurambtenaar springt niet lichtzinnig om met vragen voor vellingen en ik betreur het, dat u de deskundigheid van de externe experts in twijfel trekt en heb het al helemaal moeilijk als u de expertise van onze eigen natuurambtenaar in twijfel trekt. In het dossier van het Casinopark was er inderdaad sprake van achterstallig beheer van het private park. Dus dat komt inderdaad ook de private eigenaar toe om daar het parkbeheer te doen. De taken, die u aanhaalt in uw voorstel, zal ik even punt per punt overlopen. Het coördineren van een stedelijk beleid rond klimaatrobustheid.

De natuurambtenaar staat hier niet alleen in deze opdracht, maar kan daar rekenen op de hele afdeling plannen en ontwikkelen en in het bijzonder op de 2 duurzaamheidsambtenaren, die onze stad ook heeft. Vergroening is een opdracht, die onze natuurambtenaar samen opneemt met de planologen en met de groendienst. Bosbeheer, ook hier werkt de natuurambtenaar samen met de groendienst. Waterbeheer, ook hier is een structurele samenwerking met de dienst project in openbaar domein, waar iemand specifiek rond waterbeheer bezig is. Biodiversiteit, wordt reeds opgenomen door de natuurambtenaar. Toezien op de implementatie van het beleid, klimaatplan, groenplan, groennorm, soortenplan, bomenplan, ook een taak die onze natuurambtenaar opneemt. Enerzijds door de advisering op specifieke omgevingsaanvragen en anderzijds doordat hij betrokken is bij de uitwerking van ruimtelijke projecten, waar hij vaak mee in de stuurgroep aanwezig is. Adviesverlening rond ecologische kansen en uitdagingen in stedelijke, ruimtelijke orderingsdossiers en borg staan voor behoud of verbetering van ecologische functies in het plangebied, ook hier is de natuurambtenaar betrokken door zijn adviezen op

omgevingsaanvragen. Beter afstemmen van ecologische acties tussen de plan- en de stadsadministraties en het beherende, er is op dit moment maandelijks overleg tussen de groendienst en plannen en ontwikkelen en regelmatig afspraken op het terrein tussen de groendienst en onze natuurambtenaar. Bundelen en communiceren van kennis rond stadsecologie, ook dat is een taak die hij op dit moment opneemt. Coördinatie, samenwerking met natuur- en milieuorganisaties, dat gebeurt allemaal door onze natuurambtenaar en in Stramien. En dat mag u gerust navragen aan die betrokken organisaties op ons grondgebied, die onze natuurambtenaar kennen en die ook in Stramien vaak aanwezig zijn. Organiseren van participatiemomenten rond thema's biodiversiteit, vergroening en klimaatadaptaties, ook hier weer een samenwerking met onze duurzaamheidsambtenaren en onze natuurambtenaar. Ik vind het wel alleen jammer, misschien hadden we u al op een aantal van deze momenten kunnen ontvangen, maar we zullen u specifiek ook uitnodigen in de toekomst rond deze momenten. Het ontwikkelen van een stedelijke visie op ecologie en de rol daarvan in het leven van de Sint-Niklazenaar, ook op dat domein is onze natuurambtenaar aan het werk. En ik hoop dat we daar in de toekomst trouwens waarschijnlijk nog een plan hier in de gemeenteraad gaan kunnen voorleggen. Maar dat is iets voor de toekomst. Als het dan gaat over de manier waarop onze natuurambtenaar ingebed is in de organisatie, bezorgen ze mij specifiek het antwoord "binnen de clusteromgeving werd gekozen voor de geïntegreerde en vooral samenwerkingsgerichte aanpak; dit werd binnen de afdeling plannen en ontwikkelen vertaald door bundeling en afstemming van alle ruimtelijke beleidsplanningen". Wij zijn ervan overtuigd – en dat is een citaat van het antwoord van de diensten – wij zijn ervan overtuigd, dat hierdoor het gewenste beleid geïnformeerd en gecoördineerd wordt, eerder dan zoals voorgesteld een afzonderlijke functie onder de bevoegdheid van bv. de burge-meester te plaatsen. Einde citaat. En zoals in de lijst, die ik daarnet overliep, al duidelijk werd, geeft onze natuurambtenaar niet enkel advies bij heel wat besluitvorming, maar werkt nauw samen met heel wat andere diensten binnen de geïntegreerde afdeling plannen en ontwikkelen. Wat niet enkel hem, maar ook ons de beste manier van werken lijkt. Kortom, ik betreur het dat u niet eerst de moeite neemt om eens contact op te nemen met de diensten. Dat had heel wat foute voorafnames kunnen wegnemen.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, ik wil eerst en vooral eventjes ingaan op de kwestie van de experts. Ik denk dat, er is inderdaad een expert geweest, die de sequoia heeft onderzocht. Ik heb ook contact gehad met die expert, maar ook met verschillende andere experts. En ik moet zeggen, die expert die heeft 2 dagen vooraleer dat de boom zou gekapt worden, heeft die informatie gekregen van andere experts, dat eigenlijk het toestel, de tomograaf waarmee hij de meting heeft gedaan, dat die

eigenlijk niet geschikt was om sequoia's te meten. En hij heeft dan uiteindelijk 2 dagen voordat de boom gekapt was, aan de eigenaar gevraagd om het kappen uit te stellen, omdat hij zelf twijfelde over de juistheid van zijn rapport. Dus als ik dan andere mensen raadpleeg en bv. ook mensen van het arboretum van Kalmthout die op dat terrein zeer gespecialiseerd zijn, als ik contact neem met mensen van de dendrologische vereniging die eigenlijk gespecialiseerd zijn in Mammoetbomen, dan zeggen die allemaal "oké, daar is in alle foto's die er zijn genomen en hen zijn doorgespeeld sporen te zien van inderdaad een parasiet". Maar allemaal twijfelen ze eraan of die parasiet zich wel degelijk gaat doorzetten. Dus als u zegt er zijn experts geraadpleegd, ja, maar zelfs die experts die geraadpleegd zijn, die twijfelen aan de juistheid van hun analyse. Dus dat is een eerste punt. Tweede punt, ik kan aannemen dat er een zeer degelijke natuurambtenaar hier bij de stad in dienst is en wij zouden ook graag misschien eens kennismaken op een commissie, waar hij dan kan toelichten op welke manier hij al die verschillende functies van stadsecoloog ook ziet te realiseren. Want of het kind een naam heeft, stadsecoloog of natuurambtenaar, dat lijkt mij niet zo belangrijk. Maar wat wel belangrijk is, is dat al de taken die daarin zijn opgesomd, dat die worden uitgevoerd. En dan vraag ik mij af als in 2018 er een bomenbeleidsplan moest worden opgemaakt, dat men daar dan een extern bureau voor vraagt, als die knowhow dan wel in de stad aanwezig is, om op vlak van boombeleid een volledig beleidsplan te maken, waarom vraagt u dan een extern bureau, die dat bomenbeleidsplan moet maken.

En dan blijkt er nog uit de analyse, die daar uiteindelijk op de gemeenteraad is gemaakt door verschillende gemeenteraadsleden toen, dat dat plan absoluut onvoldoende is en dat er zelfs fouten instaan. Dus, ik denk dat het wel degelijk nuttig is van over zo'n stadsecoloog te beschikken. En ja, dat het boombeleidsplan denk ik dat daar eigenlijk een argument meer is om dat wel degelijk zo'n stadsecoloog aan te stellen.

DE MEESTER: Ik heb er uiteraard geen enkel probleem mee, dat onze natuurambtenaar op een commissie zijn manier van werken uit de doeken zal doen. En hij heeft dat trouwens, hij heeft in het verleden al vaker op commissies aanwezig geweest. Dus dat is op zich geen probleem. Hij heeft trouwens in de commissie, waar het bomenbeleidsplan is besproken, was hij ook aanwezig en heeft hij ook uitleg gegeven. Het lijkt mij weinig zinvol om dat te herhalen, aangezien er heel wat gemeenteraadsleden sowieso op die commissie aanwezig waren. Tenzij dat daar algemeen vraag naar is, dan wil ik dat gerust nog eens opnieuw de revue laten passeren. Maar ik denk wel dat het interessant kan zijn, dat u zelf in contact – en ik wil daar gerust bij assisteren – in contact gebracht wordt met onze natuurambtenaar, zodat hij zelf de meerwaarde van het

bomenbeleidsplan aan u kan toelichten. Want ik ben ervan overtuigd, dat dat een ander licht op de zaak zal werpen.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Heel kort, schepen. Ik vind dat nogal raar, dat u, het is een nieuwe legislatuur en u zegt hij is zich de vorige keer al eens komen voorstellen. Awel, maar ik zou die uitnodigen op de commissie, dan kan iedereen dat toch volgen. Nee, maar u zegt kom dan eens apart. Awel, maar ik denk dat ook dat bomenbeleidsplan ...

DE MEESTER: Ja, het lijkt mij, allé, ik heb geen probleem, ik wil in de commissie het bomenbeleidsplan, het groenplan, het speelweefselplan nog eens alle plannen vanuit de vorige bestuursperioden allemaal nog eens de revue laten passeren. Dat leek mij weinig zinvol, om die oefening gewoon opnieuw te doen, omdat dat nog niet zolang geleden is. Maar als er vraag naar is, dan heb ik ook letterlijk gezegd, als er vraag naar is om dat bomenbeleidsplan nog eens opnieuw te bespreken op een commissie, geen enkel probleem hé. Het was gewoon omdat ik dacht, dat de meeste mensen in deze zaal, die op de commissie toen aanwezig waren daar, erover hebben kunnen praten. Maar als er daar een vraag naar is, een algemene vraag naar is van de leden van de commissie om dat nog eens opnieuw te behandelen, is daar geen enkel probleem mee natuurlijk. Maar het is een goedgekeurd plan hier uit de gemeenteraad van niet zolang geleden. Dus daarom leek het mij weinig zinvol om dat nog eens volledig opnieuw uit de doeken te doen. Maar geen probleem als er vraag naar is.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, u was eerst.

WYMEERSCH: Ja, het ware misschien al nuttig, schepen, dat de nieuwkomers de beschikking zouden hebben over alle vigerende plannen, die de ronde doen. Dat zij ten minste al de stukken hebben en de boekdelen hebben. Dat ze al eens kunnen kijken. En dan zullen we wel kijken in hoeverre dat het nuttig en nodig is om de man in kwestie te horen.

VOORZITTER: Mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Maar ik sluit mij daarbij aan hé. De beslissing van het vorige bestuur is toch normaal, dat die nieuwe raadsleden daar toch informatie over krijgen. Dat is toch logisch. Allé, ik vind dat al erg dat ge zegt ...

VOORZITTER: Het volgende punt ... Ah, ik weet niet. Als de stemming niet gevraagd wordt ...

MAES: Ik vraag de stemming.

VOORZITTER: Oké, dan zullen we erover stemmen.

BURGEMEESTER: Over de aanwerving van een personeelslid? De gemeenteraad is daar niet voor bevoegd.

MAES: De vraag is toch duidelijk. Het voorstel is, dat de stad een stadsecoloog zou in dienst nemen. En dat is toch een duidelijke vraag.

DE MEESTER: Maar we hebben een natuurambtenaar, die dezelfde ...

MAES: Oké, dan zullen we niet stemmen, maar dan stel ik voor, dat we dat de komende bekijken of de functie van de natuurambtenaar volledig overeenstemt met het voorstel, dat we nu hebben voor de stadsecoloog. En dan zullen we dat evalueren. Dan zullen we dat opnieuw op de agenda plaatsen.

VOORZITTER: Oké. Dan gaan we naar het 4e punt, voorstel tot beslissing – ook door raadslid Jef Maes – tot livestreaming van de gemeenteraad. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik denk dat het een vrij duidelijk voorstel is. Ik denk dat, het voorstel kadert ook in het verhogen van de participatie van de burger en het contact tussen de mensen in de stad en de gemeenteraad. Dus we hebben bij de installatievergadering hebben we gemerkt, ...

VOORZITTER: Ja, stilte alstublieft!

MAES: Ja, ik weet dat het laat is, maar het is niet mijn schuld dat er hier verschillende keren een schorsing van de vergadering is gevraagd hé. Dus ... Het live streamen van de gemeenteraad, ik denk dat het ook kadert in het verhogen van de participatie van de mensen in de stad met de gemeenteraad. Ik denk dat wanneer dat wij hier op de vergadering van 2 januari al met de camera's hier in de gemeenteraadzaal gewerkt hebben, dat is op het YouTube-kanaal van de stad geplaatst. Ik heb dat zelf maar ontdekt nadien.

Want er wordt eigenlijk maar zeer weinig promotie voor dat YouTube-kanaal gemaakt. Er staan 3 of 4 filmpjes op, denk ik. Maar ik denk dat, niet iedereen kan hier deze gemeenteraad volgen. Sommige mensen, die hebben niet de mogelijkheid om naar hier te komen of willen maar een stuk van de gemeenteraad bijwonen of willen niet tot één uur 's nachts op de banken hier blijven zitten. En willen dan nadien kunnen raadplegen wat er in de gemeenteraad is gezegd. Dus ik denk dat dat allemaal redenen zijn om ervoor te zorgen, dat er ook een livestreaming gebeurt van de gemeenteraad. En ik denk dat wij ook niet alleen zijn als stad om dat te doen en zelfs niet de eerste. Want het gebeurt vandaag al in Gent, in Mechelen, in Kortrijk, in Oostende, in Koksijde, in Diest. Allemaal steden, waar dus de gemeenteraad live gestreamd wordt. En we hebben van VVSG een hele doos gekregen en ik weet niet of iedereen dat goed bekeken heeft, maar daar zit wel een zeer interessant tijdschrift in, nl. Lokaal en daar staat onder andere op blz. 23, dat het decreet lokaal bestuur, dat dat bepaalt – en dat is dus een decreet dat op 1 januari ingetreden is – dus dat steden en gemeenten vanaf heden moeten voldoen aan de eisen en het decreet omtrent verslaggeving. Het maakt een zittingsverslag verplicht, de notulen en de agenda

van deze zitting moeten online worden gepubliceerd, er is al een audio-opname die gemaakt wordt van deze gemeenteraad heb ik begrepen. Maar ik denk dat in het kader van het decreet lokaal bestuur en de uitbreiding van een degelijke verslaggeving naar de bevolking op vlak van wat hier in de gemeenteraad wordt verteld, dat het bijna logisch is, dat we ook de intrede doen in de 21^e eeuw met onze stad en ervoor zorgen, dat het ook live te volgen is voor mensen die niet naar de gemeenteraad kunnen komen. Of dat mensen, die die dag moeten werken bv., die avond moeten werken of hier niet kunnen zijn, dat die achteraf kunnen raadplegen wat er op de gemeenteraad is verteld. Dus vandaar het voorstel, ik weet dat dat in de vorige legislatuur is dat ook ter sprake gekomen. Daar zijn verschillende meningen geweest, ook binnen eenzelfde partij is daar verschillend gestemd. Ik denk dat dat in deze dus ook wel misschien het geval zal zijn. En dat het niet zo moet zijn, dat iedereen van eenzelfde partij daar hetzelfde moet over denken. Maar ik denk dat wanneer we de participatie vooropstellen van de burger, dat dat iets is van de 21^e eeuw. En ik heb ook in de krant gelezen, burgemeester, dat u dat niet vindt en dat u eigenlijk vindt, dat de gemeenteraad alleen maar het einde is van het proces dat er ... Dus de laatste 10 minuten van een wedstrijd, om het te vergelijken met het voetbal. Wel, ik denk dat mensen voldoende zelf kunnen oordelen op basis van wat hier wordt gezegd, wat uiteindelijk belangrijk is voor hen. En als je naar het voetbal dan wilt refereren, dan zou ik zeggen kijk ja, ik vind het interessant om de samenvattingen van het voetbal te bekijken. En soms kan ik niet de hele match bekijken, maar dan wil ik wel graag de samenvatting zien.

En als de gemeenteraad dan de samenvatting is van het voetbal, wel, waarom kan niet iedereen daar dan toegang toe krijgen? Ik denk dat dat vrij logisch is, dat we vandaag in de 21^e eeuw overgaan naar de livestreaming van onze gemeenteraad.

VOORZITTER: Mijnheer de burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, mijnheer Maes, voor uw tussenkomst. En ik wil meteen inpikken op de laatste passies waar u naar verwijst. Ik ben inderdaad door een journalist – maar dat was los van het voorstel, dat u nu aan deze raad voorlegt – gevraagd geweest van hoe zit het met de aanwezigheid van het publiek op de gemeenteraadzittingen, livestreaming en dergelijke meer. Ik heb gezegd ja, als je naar een gemeenteraadzitting komt, dat is positief, dat is goed, maar het is dan denk ik nuttig om te weten wat er voorafgegaan is. Dus inderdaad, beslissingen die door deze raad worden genomen, dat is het einde van een lang besluitvormingsproces, waarbij het initiatief gaat vanuit administratie, college, raadsleden zelf, die dan worden besproken in het college, in de gemeenteraadscommissies en dan uiteindelijk aan de raad voltallig worden voorgelegd. En ik heb dat ook al dikwijls aan groepen en bezoekers gezegd. Wanneer ge naar een gemeenteraadzitting komt, kunt ge soms verkeerdelijk de indruk krijgen van

ja, over heel belangrijke punten wordt er amper gediscussieerd. Dat wordt gestemd. En over details wordt er soms een half uur à drie kwartier gediscussieerd. Maar dan moet u weten, dat soms over heel belangrijke punten ook in deze raad eenstemmigheid is en dat over bepaalde belangrijke en gevoelige punten er soms heel lang wordt gediscussieerd en heel hevig wordt gediscussieerd. Dus ge moet het ook in zijn context zien. Nu, ter zake rond uw voorstel inzake de livestreaming van de gemeenteraad. U hebt inderdaad verwezen naar het feit, dat de vorige bestuursperiode gewezen collega of toenmalig collega Ali Salhi een voorstel in die zin heeft geformuleerd. Dat is toen verworpen geweest. We hebben toen ook in voorbereiding van dat debat bekeken in de andere centrumsteden waar livestreaming is. En dan heeft het te maken met Gent en met Oostende bv., hoe de cijfers daar liggen. En dan hebben we moeten vaststellen, dat dat dikwijls maar een aantal, een 10-tal, een aantal 10-tallen mensen zijn die die livestreaming bekijken. Op sommige momenten zijn dat enkele 100-en. Dat zal waarschijnlijk wel verband houden met de punten, die besproken zijn. En de tijd binnen dewelke dus men naar de livestreaming kijkt, dat varieert ook van enkele minuten tot enkele 10-tallen minuten. Dus ge moet het ook allemaal duidelijk in zijn perspectief plaatsen. Denken of verwachten dus dat livestreaming ineens naar de 10.000-en bewoners van deze stad of zelfs 1.000-en inwoners van deze stad een beeld gaat geven over wat er in de gemeenteraad wordt gezegd en hoe er wordt gestemd en hoe er met mekaar wordt omgegaan, ik denk dat is een illusie.

Het feit natuurlijk, als we heel lange raadzittingen hebben, dat zal ook de appetijt voor de mogelijk geïnteresseerden niet doen toenemen om de livestreaming te volgen. Nu, ter zake. Wij willen ons nog buigen over de mogelijkheid of wij dus livestreaming vanuit het college aan deze raad willen voorstellen. Dat maakt, zoals collega Bart De Bruyne daarnet gezegd heeft, deel uit van de visie die wij willen ontwikkelen inzake informatie, communicatie en participatie. Drie stappen. En wij zullen te gelegener tijd in het kader van heel ons beleid ter zake een voorstel doen aan deze raad. Maar laat ons vandaag daar nog geen voorafname over doen in verband met het voorstel, dat u nu aan deze raad voorlegt.

VOORZITTER: Nog een antwoord?

MAES: Nee, nee, maar het verbaast mij, dat u op die manier hierop reageert en dat er eigenlijk geen debat over is in de gemeenteraad. Want uiteindelijk, nu herleidt u die discussie tot een beslissing van het schepencollege. Terwijl dat ik denk dat ...

BURGEMEESTER: Nee, nee, ...

MAES: ... het een zaak is van de gemeenteraad op welke manier de gemeenteraadsleden eigenlijk willen communiceren met de burgers. Dus ik denk dat het logisch is, dat ook de gemeenteraad zich daarover uitspreekt en dat niet alleen het schepencollege dus ...

BURGEMEESTER: Ik heb gezegd het college zal een voorstel doen. Maar het is uiteindelijk de raad en alleen de raad die daarover beslist. Dat is nogal wiesdes. Maar u mag mij geen woorden in de mond leggen, die ik niet heb uitgesproken.

VOORZITTER: Mijnheer Ghesquière en daarna mijnheer Van Der Coelden.

GHESQUIERE: Burgemeester, mag ik dan veronderstellen, dat er eigenlijk een voorstel komt op het moment dat het nieuw beleidsplan zal ik maar zeggen voorgelegd wordt?

BURGEMEESTER: Er is een verschil, mijnheer Ghesquière, tussen het beleidsprogramma dat wij aan deze raad zullen voorleggen en bepaalde onderdelen als het gaat over communicatie en participatie. Collega De Bruyne heeft erover gesproken. We gaan niet alles ineens voorstellen hé. Dus ons beleidsprogramma zal betrekking hebben op alle domeinen, op alle sectoren en de onderscheiden delen, die zullen te gepasten tijde naar de raad komen, uiteraard.

GHESQUIERE: Ik stel alleen maar de vraag in de hoop dat het niet op de lange baan geschoven wordt hé ... (overschakelen naar bandopname 11) ...

BURGEMEESTER: Zeker en vast.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Allé, toch dit. Zowel hetgeen daarnet aan bod kwam met het petitie-recht als hier de mogelijke livestream zijn in feite dingen, die we traditioneel in dit kader bespreken met de fractieleiders, die dan terugkoppelen met fracties.

Allé, waar we de tijd voor uittrekken en dat we echt collectief beslissen, ook wat over grenzen van meerderheid en oppositie. Dus ik zou er toch voor pleiten om rond deze twee thema's en alles wat de werking van de gemeenteraad betreft, die lijn te blijven handhaven. Want een voorstel doen aan de gemeenteraad, ja, in zijn meest minimale zin van het woord is dat dat ge het op de agenda zet en ge stemt het hier of we stemmen het niet en het is passé. Maar ik denk dat dit echt dingen zijn, die we grondig met mekaar moeten kunnen uitpraten.

BURGEMEESTER: Als het betrekking heeft op de werking van de gemeenteraad is dat evident, dat dit ook wordt afgetoetst bij of in het overleg van de fractievoorzitters. In de hoop en de veronderstelling, dat de fractievoorzitters of de vertegenwoordigers van de fracties het op hun beurt dan ook tijdig afoetsen bij hun fractieleden.

MAES: Ja, ik zal dan nu geen stemming vragen, maar we zullen er wel over waken, dat het niet op de lange baan wordt geschoven. En als het binnen een 5-tal maand niet, laat ons zeggen voor de zomer niet op de agenda komt van de gemeenteraad, dan zullen we dat opnieuw op de agenda plaatsen en dan de stemming vragen.

VOORZITTER: Oké, dat kan altijd hé. Ja, dan punt 5, motievoorstel tot beslissing, van raadslid Maes, invoering armoedetoets. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik heb het er op de installatievergadering al over gehad. Het probleem van de armoede in onze stad is een gigantisch groot probleem. Als we kijken hoe de lokale armoedebaarometer van de decenniumdoelstellingen, hoe de stad daar op dat vlak presteert, wel, dan zijn alle knipperlichten op rood. Als we zien, dat meer dan één kind op 5 vandaag opgroeit in kansarmoede en dat er vanaf 2005 al 16 % punt bijgekomen is, dat we zelfs voor de stadskern nog dramatischer cijfers hebben, meer bepaald 26 % van de kinderen groeit op in armoede, dan lijkt het ons wel belangrijk om daar absoluut een prioriteit van te maken. Dus de sociale huisvesting, ook op dat terrein ligt de stad achter ten opzichte van wat de globale cijfers zijn in Vlaanderen. En het is ook zo, dat wanneer we bekijken, dat we bevragen bij de bevolking wat uiteindelijk de belangrijkste zorg is van de bevolking, dan komt daar ook armoede als eerste punt naar voor. En ik had op de installatievergadering gezegd, dat ik u een boek wilde geven. Dat was toen gesigneerd in het Engels, maar ik heb het op de kop kunnen tikken. Het is nu in het Nederlands. Ik ga het u straks overhandigen. Het is een boek “ongelijkheid en wat kunnen we eraan doen” van Anthony Atkinson. Dus, dé expert op het vlak van armoede en ongelijkheid. Dus het is interessant als burgemeester, dat u dat leest. Maar ik denk in het voorstel, dat we hier vandaag willen doen, is eigenlijk om een armoedetoets in te voeren. Een armoedetoets, dat is niet alleen iets wat wij vragen, dat is het netwerk tegen armoede, dat voorstelt om overal een armoedetoets in te voeren.

Die is trouwens al op Vlaams niveau ingevoerd. En ik denk dat het nuttig is om die ook op het niveau van de stad in te voeren. Wat is de bedoeling van die armoedetoets? Dat is dat uiteindelijk elke maatregel, die een effect kan hebben op de armoede en de ongelijkheid in de stad, dat die wordt geëvalueerd door de bevoegde diensten en dat er eigenlijk op elke dienst, die er mogelijks betrekking op kan hebben, dat er zo'n kleine kabouter staat, dus we hebben bij het begin van de gemeenteraad die kabouter al gezien, maar dat er eigenlijk een kabouter staat, die zegt van let op, welk effect heeft dit op de kabouters in onze stad, welk effect kan dit hebben op de groepen in armoede. En ons voorstel is, dat het schepencollege een voorstel zou uitwerken op welke manier ze deze armoedetoets willen gaan uitwerken en concretiseren. En dat het schepencollege dat binnen 2 maanden bv. voorlegt aan de gemeenteraad om te kijken op welke manier zij armoede als prioriteit aan de hand van die armoedetoets in het beleid wil mee integreren.

VOORZITTER: Schepen Heyrman zal u antwoorden.

HEYRMAN: Ja, dank u voor de vraag. Nu, armoede is allang een prioriteit en dat zal dat ook nog lang moeten blijven, denk ik. Ik denk ook dat het een prioriteit is van alle partijen in de gemeenteraad. We hebben de voorbije jaren heel sterk rond armoede gewerkt in samenwerking

met Polsslag. Dus die staat eigenlijk al in het armoedeplan. Wij vullen die nu wel anders in dan Jef voorstelt. Want in uw schriftelijke toelichting had je gezegd van ja, ik zou graag willen, dat Polsslag daar ook bij betrokken is. Nu, hoe we die moment invullen, dat Polsslag een screening doet, ik denk dat daar het belangrijkste is en dat heb je ook al gezegd, dat de beleidsvoorbereiders, dat die zich sterk bewust zijn rond armoede. Daarop hebben we al proberen werken. Dat werk is nog niet af. Maar daarom dat we ook bij het opmaken van het armoedeplan in de stuurgroep mensen hebben van elk beleidsdomein. Het allerbelangrijkste is, dat in uw organisatie alle medewerkers zich daar bewust van zijn. Die bewustmaking hebben we ook al via allerlei kanalen intern geprobeerd, maar we moeten daar nog verder in doen. Het thema kwam ook als één van de uitdagingen in het administratief memorandum. Dat was dan weer het resultaat van bespreking in werkgroepen. En die bewustmaking moeten we verderzetten. Ge hebt de clustermanager welzijn, die ook met de stafmedewerker ook elke keer kijkt wat er op het college komt en soms een signaal geeft. Maar ten derde en zeker niet in het minste heb je de rol van Polsslag. We hebben heel regelmatig overleg met hen. Het eerste armoedeplan is ook samen met hen gemaakt. En daarin hebben we een overlegstructuur afgesproken, forum en ontmoeting en we zien hen 5 à 6 keer per jaar. Ze zitten er ook nog bij andere overlegorganen bij. Kansen voor jongeren, kansen voor kinderen. En als er meer nodig is, dan gaan erop in. Dus wij geven advies aan mekaar, wisselen uit.

Door het feit dat Polsslag getrokken wordt door samenlevingsopbouw, die nu ook een plek hebben in het welzijnshuis, heb je ook wel dat permanent overleg. En ik denk dat het belangrijker is, dat er in die zin een permanente dialoog is. Een armoedetoets in de zin van bij elke beleidsbeslissing, zoals u voorstelt, telkens een soort van afwegingskader en iets invullen, dat stellen wij niet voor. Er is al eens gekeken welke centrumsteden, dat dat doen en volgens ons staat Brugge het verst en is Roeselare in een opstartfase. Brugge die voerde die toets in in 2016 en die stelde vast, dat ze in dat jaar 388 collegedossiers hadden gescreend. Nu, voor dit college zitten er 160 of 180 bij. Dus ge moet eerst dan uitmaken in welke niet en welke wel. Maar zij hebben er 388 gescreend en 15 kregen een armoedetoets, ondanks het feit dat men daar heel erg op gehamerd had. 11 kregen dan de vermelding dat er geen gevolgen waren. En in 4 gevallen werd die toets correct geïnformeerd. Men gaat nu een nieuw systeem proberen en ik denk dat het echt veel beter is, dat we in alle diensten proberen om mensen daar warm voor te maken, om mensen daarvan kennis te hebben. We zitten ook wel met het feit, dat als we dan Polsslag zouden betrekken bij al die beleidsvoorstellen, dan denk ik dat dat een hele moeilijke zou zijn. Nu, ik heb ook nog de volgende bedenking. We moeten ook kijken hoe we om gaan met die toetsen, want we vinden diversiteit heel belangrijk, armoede, toegankelijkheid,

duurzaamheid, participatie. En als we nu gaan zeggen, dat we in elke beleidsbeslissing al die toetsen moeten doen, dat wordt heel erg veel. Dus het staat er al in, we zijn er al mee bezig, we moeten daar nog verder mee gaan. En ik denk dat de volgende afspraak met Polsslag 6 februari is, binnen 2 weken. En dan gingen we sowieso Barometer en andere dingen. We gingen ook kijken hoe we de opmaak van het nieuw armoedeplan, hoe zij dat zagen. Dus, we doen het al voor een stuk. Of het op de manier, die u voorstelde in uw bijlage, of ik dat denk dat dat een zinvolle manier is, ik weet het niet. Maar we nemen het mee.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, ik wou toch even repliceren, want uiteindelijk, dat voorstel van die armoedetoets, dat komt niet uit de lucht hé. Dat komt vanuit netwerk tegen armoede. Dat zijn mensen, die dat wel degelijk weten waarover ze spreken. Zij zijn ervaringsdeskundige. Trouwens, in mijn voorstel heb ik niet alleen gesproken over Polsslag, ik heb daar over het middenveld gesproken. Een middenveld hier in Sint-Niklaas. Dat is uiteraard Polsslag, maar ook over mensen, die vanuit wetenschappelijke gronden, wetenschappelijke studies daarrond doen en die men daarrond kan raadplegen. Dus ik denk, we raadplegen hier vanuit de stad studie bureaus à volonté rond van alles en nog wat. Maar als het erop aankomt om mensen uiteindelijk die kennis hebben op het vlak van armoede te raadplegen, wanneer het gaat over moeilijke doelgroepen die riskeren nog verder het slachtoffer te worden van bepaalde maatregelen, ja, dan kunnen we geen experts raadplegen. Dus ik begrijp dat niet. Dus wanneer dat u zegt van ja, we gaan dat op een andere manier doen, uiteindelijk, netwerk tegen armoede is een middenveldorganisatie, die op dat terrein heel veel ervaring heeft. En het is niet alleen in Brugge. Ik heb nu ook gezien dat het ook in de plannen staat voor Kortrijk om daar werk van te gaan maken. Dus, allé, waarom kan de stad zich daar niet bij aansluiten bij een vraag, die uiteindelijk door de koepel van armoedeorganisaties wordt gesteld?

HEYRMAN: Ik heb al gezegd, dat het in ons plan staat, maar de vraag is hoe dat geïmplementeerd wordt. En ik heb gezegd, waarom dat ik denk dat de invulling, die u eraan geeft, dat dat geen strategisch, volgens mij niet zo'n makkelijke is. Dat dat vooral tot heel veel papierderij zal leiden en dat het veel, veel belangrijker is – en daar zullen we ook het middenveld voor nodig hebben, die experts hebben we ook al op een aantal armoedecongressen al aan het woord gelaten – dus ik denk dat we vooral moeten zorgen dat iedereen doordrongen is van dat idee. Zoals bv. op het jeugdcongres er ook al een filmpje rond armoede was, dat we op die lijn vooral moeten verderzetten. Maar we verschillen daar een beetje van mening.

VOORZITTER: Dan de 6^e interpellatie komt van raadslid Marc Huys en gaat over de problematiek van de fietsstraten. U heeft het woord, mijnheer Huys.

HUYS M.: Ja, dank u. Vooraleer dat we allemaal in slaap vallen, zou ik iets willen zeggen over de fietsstraten. Ge weet, we hebben fietsstraten in bv. de Kalkstraat, aan het stationsplein, Collegestraat, enz... Maar in feite zijn die straten geen nieuwigheden. Het lijkt wel zo, omdat die redelijk recent zijn aangelegd. Die zijn al ongeveer 30 jaar oud. Die zijn begonnen in experimentele fase in Duitsland. We zijn die trouwens met een ploeg nog gaan bekijken. Dat werd dan overgenomen door Nederland. Maar in Nederland zijn ze ondertussen al ontmanteld en hebben ze geen juridisch statuut. In 2011 is de Visserij ingericht in Gent als fietsstraat. En in 2012 is de fietsstraat opgenomen in de wegcode van België. Nu moet ik zeggen, ik fiets elke dag 2 keer door één van die straten, nl. de Kalkstraat. En mijn ervaring is een gevoel van onveiligheid. Dus het lijkt contradictorisch, maar het is zo. En dat komt omdat als ik, zeker als ik alleen rijd, niet als ik iemand naast mij heb, zijn er altijd 3 mogelijkheden die ik moet overwegen als er een auto achter mij rijdt. Dat is ofwel gaat die beginnen toeteren, zodanig dat ik aan de zijkant moet gaan. Gaat die mij voorrijden, soms op het voetpad. Of gaat die achter mij blijven.

En het is juist die onzekerheid, ge moet u dat voorstellen, als gij als fietser altijd moet ja, denken wat ga ik doen als die bv. mij voorbijrijdt of die gaat te dicht tegen mij rijden, enz... Nu, ik zie eigenlijk 3 problemen. En als we die oplossen, dan zijn we er. Dat is eerst en vooral, problemen in verband met art. 2 van de wegcode, 2.61, dat is de bepaling van een fietsstraat. En ik lees letterlijk wat er staat "De fietsstraat is een straat, die is ingericht als fietsroute". Er staat niet bij hoe die inrichting moet gebeuren, er staat wel bij hoe die moet gesignaleerd worden. Nu is het duidelijk, als ge dan kijkt naar die straten in Sint-Niklaas, dat die straten niet ingericht zijn als fietsroute, wel gesignaleerd. Dat is het eerste probleem. Tweede probleem heeft zowel met art. 22.novies, over het gebruik van de fietsstraat. Stelt dat de motorvoertuigen de fietsers niet mogen inhalen. Een zeer goeie zaak. En dat de snelheid van die voertuigen niet hoger mag liggen dan 30 km/uur. Een zeer goeie zaak. Mijn bedenking daarbij is, wel, er is wel een maximum toegelaten snelheid voor voertuigen, maar er is geen minimum verplichte snelheid voor de fietsers. Dat betekent, dat fietsers die aan 7 km/uur – en ik heb er al tegengekomen – door de Kalkstraat rijden, dat ge daar als automobilist moet blijven achterrijden. En ik kan u verzekeren, het getoeter dat dan ontstaat achter u, dat is onhoudbaar. Gevolg van de problematiek is, dat er weinig automobilisten zijn en ik heb er ook al video's van genomen, weinig automobilisten respecteren de wegcode, fietsers voelen zich onzeker en de fietser gaan zelfs op het voetpad rijden, niet alleen uitwijken, maar zelfs op het voetpad rijden om te kunnen ontsnappen aan die situatie. Nu, ik zie eigenlijk 4 mogelijkheden om een oplossing te bereiken. Eerst en vooral de aanpassing van de wetgeving, maar dat is natuurlijk niet de bevoegdheid van een lokaal bestuur,

maar het lokaal bestuur kan wel suggesties doen naar de bevoegde minister om die wetgeving aan te passen. Ten tweede, de fietsroute of de fietsstraat echt inrichten als fietsroute. Niet alleen signaleren, maar ook inrichten. En hiervoor heb ik 2 suggesties. Het fietsberaad – u welbekend – heeft een kajé (?) uitgegeven over al de mogelijkheden, die zij zien om die fietsstraten in te richten. Er is ook een brochure van Bike for Brussels van april 2018, getiteld “fietsstraten aanbevelingen voor ontwerp en uitvoering”, waar heel wat suggesties worden gegeven. 3e mogelijkheid is een controle op het gedrag van de automobilisten, sanctionering bij overtreding. Als er geen controle komt, blijft die situatie onveilig. En een 4^e mogelijkheid is, als dat allemaal niet gaat, dat is de ultieme mogelijkheid, schaf dan de fietsstraat gewoon af en laat de fietsers evolueren en rijden zoals ze vroeger altijd reden. Dus is mijn vraag aan het schepencollege, wat gaat er nu gebeuren. Gaat het schepencollege iets ondernemen of gaan de fietsstraten blijven zoals ze nu zijn? Dank u.

VOORZITTER: Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank u wel, mijnheer Huys, voor uw suggesties. Zoals u zelf hebt aangegeven, zijn fietsstraten niet nieuw in Sint-Niklaas. Zijn ze zelfs niet heel nieuw op Europees vlak. We hebben ervoor gekozen om fietsstraten in te richten in Sint-Niklaas, omdat ze een schakelstuk vormen tussen fietsroutes of attractiepolen en echte zal ik maar zeggen fietsinfrastructuur. Op die manier moet u ook de functie lezen van bv. de fietsstraat in de Westerstraat als de verbinding tussen de fietssnelweg en het verdere doorrichtingsfietspad in de Spoorweglaan. U hebt zelf al aangegeven, wat de wetgeving rond de fietsstraten is. En op zich is gans die wetgeving en al die voorwaarden, die opgelegd worden, is dat een veilig gegeven. De fietser krijgt de volledige ruimte van de straat, waardoor er geen conflicten kunnen ontstaan bij het inhalen, want inhalen is niet toegelaten. De snelheid van de wagen wordt gereduceerd, maar dat is uiteraard de theorie. Dit geldt enkel als men die principes ook naleeft en we moeten helaas vaststellen, zoals u zelf hebt aangegeven en wij moeten dat allen vaststellen als leden van het college en aangezien de meeste leden van het college ook met de fiets komen hierheen en de fietsstraten regelmatig gebruiken, dat dat vaak theorie blijft. Om de naleving van de fietsstraat te verhogen, hebben we wel degelijk iets gedaan. We hebben bij de invoering een 40-tal mini-sensibiliseringscampagnes in de fietsstraten zelf gedaan. Hierbij delen de gemeenschapswachten actief folders uit aan automobilisten in de fietsstraten. Ja, ge kunt dat dan doen als ge een fietser voor u hebt, want dan rijdt die niet zo snel. Kunt ge die ook tegenhouden en dat heeft toch wel enige impact gehad. Zeker omdat we na die sensibiliseringsacties ook de politie gevraagd hadden om controles uit te voeren. Helaas werden bv. op 3 kwartier tijd in de Kalkstraat 21 automobilisten geverbaliseerd voor het inhalen en op het Stationsplein ging het over 1

automobilist op een half uur controle. We vonden die cijfers dramatisch eigenlijk, maar bevestigden wel ons eigen buikgevoel rond het gebruik van die fietsstraten. En we hebben dus de verkeerspolitie gevraagd om dat verder te zetten, die controles. Maar u geeft ook enkele suggesties naar de inrichting en u verwees ook naar de communicatie. Ik denk dat we in de eerste plaats verder moeten investeren in de communicatie over de fietsstraten. Naast onze folder, die we uitgegeven hebben bij de invoering, worden de vingerende regels met regelmaat onder de aandacht gebracht in bv. de Stadskroniek, maar daarnaast hebben we de opdracht gegeven om ingrepen te doen in het straatbeeld zelf. En dan kom ik ook tot uw eerste punt, om het statuut van de fietsstraat duidelijk te maken. Voor de toekomstige fietsstraten zullen we naast de gebruikelijke fietslogo's er altijd voor opteren om een fietsstraat rood te kleuren. Dus in andere steden of gemeenten probeert men te benadrukken, dat een fietsstraat niet zomaar een straat is, door ze helemaal in het rood te kleuren. Dat biedt wel wat aandacht.

De signalisatie, die we nu hebben, is groot genoeg en is leesbaar genoeg en is ook heel duidelijk genoeg, maar toch moeten we vaststellen, dat die regels helemaal niet zo goed gekend zijn. Maar dus door de straat een ander uitzicht te geven, gaan we dat speciale statuut toch wat duidelijker maken. In de tussentijd hebben we natuurlijk ook de huidige fietsstraten nog. En daar hebben we gevraagd aan de partner die we hebben om te communiceren rond het circulatieplan, om enkele suggesties te doen om het wegbeeld te gebruiken. Gans de breedte en de lengte van de weg te gebruiken om daar een aantal ja, markeringen, duidelijke boodschappen op te zetten over wat er verwacht wordt van elke weggebruiker in zo'n fietsstraat. En we hopen dat daardoor het brein van de gebruiker gestimuleerd gaat worden. Verder gaan we kijken met de dienst communicatie om een filmpje te maken, dat meer gericht is op jongere mensen en op sociale media los te laten. En ten slotte hebben we in het project, dat we met IMEC doen, VRkeer, waar we met virtual reality-beelden gaan werken om kinderen en middelbare studenten ja, eigenlijk een 3D-ervaring te geven van hoe het is om zich te bewegen in verschillende posities. En daarbij – en dat is interessant – kunnen zij ook de rol opnemen van bv. een automobilist en dan ook zien wat het gevolg is van als je in een auto zit en fietsers voor je ziet rijden, zodat er een beter begrip komt van elkaars positie op de weg, inderdaad. Goed, dus ten slotte nog over de verkeersregels. Ik denk dat we daar – en u hebt er zelf naar verwezen - met het fietsberaad de beste organisatie hebben in feite om dat aan te kaarten. En onze mobiliteitsambtenaars zitten ook regelmatig samen met de mobiliteitsambtenaar van de centrumsteden. En die zaken worden wel degelijk actief bediscussieerd. En ik zal ook vragen, dat die verslagen van die vergaderingen tot bij u komen. En dan kan u zelf een oordeel vellen over of er voldoende input gegeven wordt naar een beleid op Vlaams niveau, dan rond het statuut en het verkeersstatuut van die

fietsstraten. Dus samenvattend, ja, in het fietsberaad werken aan die wetgeving. Twee, communicatie versterken. Drie, het beeld van de straten ook versterken door het gebruikmaken van die kleuren én logo's én boodschappen. En vier, verhoogde handhaving en dat ook houden.

VOORZITTER: Mijnheer Huys?

HUYS M.: Ja, bedankt, schepen, in naam van alle fietsers. Die zullen dan goed kunnen slapen vannacht. Maar ik heb nog een kleine suggestie. Nu ge toch denkt dat filmpjes, video's, streaming en weet ik veel ... Waarom geen camera met nummerplaatherkenning of gelijk wat, zodanig dat hen ook kan getoond worden wat het gevolg kan zijn van bv. auto's die fietsers voorbijrijden. Want ik heb al dingen gezien, die niet toonbaar zijn eigenlijk hé.

HANSSENS: Ik weet niet of dat kan. Ik zal het in ieder geval onderzoeken.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Tijdens de installatievergadering vond ik enkele uitnodigingen voor Nieuwjaarrecepties op mijn bank van onder andere de Kon. Elisabethwijk. En ik heb dat aandachtig bekeken en ja, het leek alsof die in eerste instantie, alsof de stad organisator was van die manifestaties. Maar, als ik dat beter begon te lezen, dan leek dat niet het geval te zijn en dat ging dus uit van buurtwerking in enkele wijken. Ja, mevrouw, schepen Heyrman, die was verantwoordelijke uitgever. Er stond een logo van de stad op. Ondertussen heb ik via mail ook een aantal, heel veel, uitnodigingen voor Nieuwjaarrecepties gekregen. Allemaal van buurten en wijken in de stad. En daarom, ja, dat intrigeerde mij wel. En daarom heb ik een aantal vragen daarover samengebracht. Ja, gaan die initiatieven nu uit van de stad of van private personen? Van mensen, die in die wijk wonen. Indien dat private personen zijn, dan zou ik heel graag weten waarom er een schepen verantwoordelijke uitgever is. Ik heb ook begrepen, dat die schepen niet de verantwoordelijke was voor de participatie van de stad met de burgers in de stad. En er stonden ook een aantal andere partners, sponsors op die kaarten op en dan vroeg ik mij af in hoeverre dat de stad daar controle over heeft. Ja, op welke manier is de stad dan deelgenoot van deze initiatieven? En zijn er nog andere wijken, buurten in de stad, die op dezelfde manier ondersteund worden? En ja, als laatste, aan welke criteria moeten wijken of buurten dan eigenlijk voldoen om op die wijze ondersteund te worden? Ja, dat was het.

HEYRMAN: Dank u wel voor uw vraag. Ik denk dat u maximum 8 dingen mag gekregen hebben, waar ik opsta als verantwoordelijke uitgever. Die Nieuwjaarsrecepties, waarvan sprake, zijn eigenlijk initiatieven van de buurtwerking of de clubhuizen van de stad. Dus er is altijd iemand van het stadspersoneel, die dat mee trekt. Soms in samenwerking met een buurtcomité. En die dan ook al jaren eigenlijk de uitnodigingen maakt en een aantal organisatorische dingen doet. Er moet dan altijd een verantwoordelijke uitgever opstaan en ja, van mij mag dat ook de burgemeester zijn, maar meestal is dat dan, als het over die buurt- en clubhuizen gaat, ben ik

dat op dit moment. Wij hebben buurtwerking in 4 wijken momenteel, nee 5. Kon. Elisabethwijk, Kroonmolen/Westerbuurt, Beenaertwijk, Reynaertpark en Peter Benoit. Dus ge hebt eigenlijk 2,5 buurtwerkers die in die wijk zitten. En die zijn ooit gestart uit Atlas voor Kwetsbare Buurten, dus eigenlijk wijken waar we vooral ja, kwetsbare buurten waar we vooral willen werken aan sociale cohesie. We hebben wel geprobeerd om hier en daar wat af te bouwen, bv. Westerbuurt wordt minimaal ondersteund, omdat die eigenlijk zelf verder konden. En dan is de Beenaertwijk erbij gekomen deze legislatuur, omdat daar wel wat problemen waren. Dat speel-terreintje hadden we niet zo goed aangelegd.

Er waren wat klachten en dan is er tegelijkertijd met een heraanleg van het speel-terreintje, is er dan een werking van JOS gekomen en ook een buurtwerking opgestart. Mocht dat serieus goed beginnen gaan, dan kan het zijn dat de buurtwerker, die daar nu een paar uur mee bezig is, dat loslaat. Ik denk dat het oorspronkelijk wel de bedoeling was om bv. in Reynaertpark dat wel wat los te laten, maar eigenlijk is dat momenteel een ouder vrijwilligerspubliek en voelen we dat we dat nog niet kunnen loslaten. Dus in die zin is het ooit gestart met kwetsbare buurten en zijn er dan zowat buurten waar er problemen waren en waar we dachten hier moeten we zelf iets doen bijgekomen. Waar goed draaiende buurtcomités zijn en geen vraag is, is het eerder het reglement dat daarvoor bij Marijke zat en dat nu naar Bart gaat. Van die 3 keer 100 EUR ondersteuning is dat eerder daarvan. En ik denk niet dat daar ooit de stad als verantwoordelijke uitgever op uitnodigingen of zo staat. Verder hebben we dan 3 clubhuizen, Rode Kruisstraat, Baenslandstraat en in Puivelde. En dat zijn eigenlijk zo de kaartershuisjes van vroeger. En daar willen ze nu wat meer naar de antennewerking gaan van de lokale dienstencentra. Dus meer voor de seniors in de buurt. Dat is een beetje het antwoord.

LUYCKX: Oké, dank u wel ... (overschakelen naar bandopname 12) ...

VOORZITTER: Oké? Dan gaan we naar de volgende interpellatie door raadslid Frans Wymeersch, over de organisatie van de donderdagse markt. Frans, u hebt het woord. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Mevrouw de schepen van markten en foren, ik wil het met u eens hebben over de donderdagse markt. We hebben een fantastisch grote markt. Daar is, over goesting kunt ge van mening verschillen. De ene vindt ze een prachtige markt, de andere vindt ze aartslelijk. Persoonlijk behoor ik tot de 2^e categorie. Maar wat er wel elke week op de markt doorgaat, is een vrij druk en goed bijgewoonde donderdagse markt. Wat mij echter opvalt en ook wel stoort, is dat grotere en ruimere gedeelten van de houten promenade rond de markt stelselmatig worden ingenomen door marktkramers of toch minstens een gedeelte van een uitgestalde wagen. Ik dacht niet dat dat de oorspronkelijke bedoeling was van die houten

promenade aan de ene kant en aan de andere kant stellen we vast, dat dit een obstakel is of obstakels worden voor rolstoelgebruikers, voor kinderwagens en dergelijke. Met andere woorden, het bemoeilijkt de doorstroom van de donderdagse marktbezoekers hier op onze markt. En dan is de vraag en het kan zijn, dat die plaatsen worden betaald, dat is een eerste vraag, tussen-vraag die ik u stel of dat betaald wordt of niet. Maar zelfs als ze betaald worden, vind ik het één, niet kunnen dat zo die houten promenade als dusdanig gebruikt wordt en twee, de vraag is dan ook wat u daaraan gaat doen als u inderdaad daarop wilt ingrijpen en de toestand voor zwakkere marktgebruikers, ik zal het zo noemen, wilt herstellen.

Ten tweede, ik zou dan toch willen weten wie deze beslissing heeft genomen om deze inname aldus toe te laten. Ik stel ook vast, dat hier en daar – en ik vrees dat dat structureel is, maar daar gaat u mij tegenspreken of gelijk geven – dat er hier en daar gaten vallen op de donderdagse markt. Nu zult u zeggen van ja, dit is de winterperiode, is het wel eens normaal dat een aantal marktkramers niet komen opdagen, enz..., enz... Maar het gaat niet alleen over de winterperiode, het gaat globaal over de hele lengte van het jaar. En dan is mijn vraag of u op de hoogte bent of er eventueel structurele problemen zijn bij het opvullen van de gaten op de markt. Indien er geen structurele problemen zijn, zult u mij dat zeggen. Indien er andere problemen zijn, zult u mij dat ook zeggen. Is er een wachtlijst van kandidaat-marktkramers, die mogelijks, die een aanvraag hebben gedaan om op de donderdagse markt te participeren? Hoelang is die wachtlijst? Kunt u mij daar een antwoord op geven? En hoe komt het dat er een wachtlijst is, gezien het feit dat er gaten worden vastgesteld op de donderdagse markt? Nu, als er een lijst is van kandidaten, die in aanmerking komen of zouden willen komen om aan de donderdagse markt te participeren, dan vraag ik mij af wie er uiteindelijk over beslist of deze al dan niet op de donderdagse markt aanwezig kunnen zijn? Wie is dat? Bent u dat als schepen? Is dat de marktleider? Is dat het college in collegialiteit? Of is dat de marktcommissie? Als die ten minste al bestaat, maar daarover gaat u mij ook uitsluitsel geven. Bij mijn weten of is dat toch ooit zo geweest, is de marktcommissie samengesteld uit marktkramers uit verschillende sectoren, neem ik aan. Maar dan vraag ik mij af en dat is een aanvoelen van mij, in hoeverre dat deze ja, en ergens is dat misschien wel menselijk, dat u bevooroordeeld zult zijn in het al dan niet aannemen van concurrenten uit dezelfde sector. En moet er niet overwogen worden om een andere, meer objectievere manier van toewijzen en aanvaarden van marktkramers te overwegen? Dat zijn in eerste instantie een aantal vragen aan u, mevrouw de schepen.

VOORZITTER: Mevrouw Somers?

SOMERS: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijnheer Wymeersch, het is effectief zo, dat er marktkramers zijn, die een deel van de promenade innemen. En ik deel uw vaststelling, dat dat

op sommige donderdagen meer is dan op andere donderdagen. Hier wordt niet voor betaald. Hier is geen formele beslissing genomen, dat die – naar mijn weten – dat die marktkramers die promenade mogen innemen. Maar er is altijd van uitgegaan, zonder dat daar een formele beslissing aan verbonden is, dat eigenlijk een aantal plaatsen op de markt als minder bedeed, allé, minder begoede plaatsen werden bestempeld en daardoor liet men blijkbaar oogluikend de inname van de promenade toe. Ben ik daarmee akkoord, dat dit gebeurt? Naar mijn mening niet. En is de promenade voor diegenen, die te voet of in een rolstoel of op eender welke manier de markt komen bezoeken. Dus, ik denk dat ik daar de eerste vragen mee beantwoord heb. Wordt daarvoor betaald? Volgens mij niet. Is daar een formele beslissing geweest? Neen. En deel ik uw mening dat we de promenade terug moeten aan de bezoeker geven? Ja. Ik denk dat dat heel duidelijke antwoorden zijn. Zijn er volgens mij structurele problemen bij de opvulling van de markt? Ik denk het niet, aangezien we met ... Dat er een wachtlijst bestaat, ik kan u vandaag niet medelen hoeveel mensen dat er op de wachtlijst staan. Maar er is alleszins een wachtlijst. Wat we wel zien, is dat de meeste marktkramers, die stoppen, eigenlijk hun overdracht doen aan een nieuwe marktkramer en dan maken wij eigenlijk geen gebruik van die wachtlijst die er is. Wat een beslissing is geweest uit het verleden, is dat alle vrijgekomen plaatsen, die niet overgedragen zijn, dat die niet allemaal ingenomen gingen worden. En de reden daarachter was het feit, dat we toch regelmatig met een verplaatste markt te maken hebben. En ze willen zoveel mogelijk marktkramers toch een plaats op de markt geven of toch op zijn minst de vaste marktkramers. Vandaar dat er niet alle plaatsen, die open komen en die eigenlijk niet overgedragen worden, dat die opgevuld worden met mensen, die op onze wachtlijsten staan. Wie beslist daarover? Dat is het college van burgemeester en schepenen, die daarover beslist. Maar uiteraard wordt er een advies gevraagd aan de marktcommissie. Ik moet u wel zeggen, dat ik als schepen vandaag de dag nog geen contact heb gehad. Ik heb wel al, ja, hoe moet ik het zeggen, gesprekken gehad met een aantal marktkramers en mensen, die mij gevraagd hebben een gesprek te hebben. Maar ik kan niet zeggen, dat wij effectief al stappen hebben genomen om te gaan kijken hoe wij verder gaan met de donderdagse markt. Wat ik wel wil meegeven, dat mijn bedoeling is van een degelijk plan op te maken inzake ambulante handel, waarvoor de markten uiteraard een zeer groot onderdeel daarvan zijn. En ik zal daar dan in de toekomst, als we daarmee klaar zijn, na de nodige consultaties te hebben gekend en de nodige betrokken mensen hebben gesproken, zal ik daar alleszins graag mee op de commissie verschijnen en mijn beleid daaromtrent aan jullie voorstellen.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mevrouw de schepen, in ieder geval bedankt voor het feit, dat u werk wilt maken van een ja, van de onwettige zal ik het noemen inname van het openbaar domein. Dat u daar paal en perk aan wilt stellen. En dat wij binnen zeer afzienbare tijd dus terug over een vrije houten promenade op de donderdagse markt kunnen beschikken, één. Ten tweede heeft u daar wel als kanttekening bij gemaakt, dat het oogluikend wordt toegestaan, omwille van het feit “wordt beschouwd een beetje als compensatie voor minder goede plaatsen”.

Nu, ik kan mij moeilijk van de indruk ontdoen, dat diegenen die aan de houten promenade staan en dus van de houten promenade gebruik maken nu al bijna per definitie de beste plaatsen hebben op de donderdagse markt, want anders konden ze zich niet etaleren op de houten promenade. Ze staan dus feitelijk aan de wandelweg van de donderdagse markt. Dus daar een kleine kanttekening bij. Als er marktkramers stoppen, zegt u, dan is het de gewoonte – zo heb ik u begrepen – dat deze zelf de overdracht doen aan een andere marktkramer. Dan stelt zich de vraag, is dit, moet dit een marktkramer zijn uit dezelfde branche, bv. een beenhouwer moet het doorgeven aan een beenhouwer of mag die beenhouwer dat doorgeven aan een sacochewinkel, ik zeg zo maar wat. Dat speelt allemaal een rol. Ik bedoel daarmee, behoudt u als college, dat toch de diversiteit op de markt moet bewaren, behoudt u daar zicht op dat men niet in het meest utopische geval een markt hebt met bijna allemaal voedingswaren en geen niet-voeding meer. Dus ik bedoel maar, houdt u daar oog in dat daar de nodige concurrentie blijft spelen? Ik zie uit naar uw verdere contacten en de resultaten daarvan. En ik zal – en zo kent u mij wel – niet nalaten om u daar te gepaste tijde terug een vraag of een aantal vragen over te stellen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Dan het volgende punt is de interpellatie ook van mijnheer Wymeersch over de evaluatie van de evenementen.

WYMEERSCH: Mevrouw de schepen, ik zit al een paar maanden – en ik niet alleen – op mijn honger wat betreft de evaluatie van de evenementen 2017-2018 en een stukje 2017. Ik heb daarop aangedrongen eind vorig jaar, dus dat betekent nog in de vorige zittingsperiode. Maar door omstandigheden was men daar nog niet aan toegekomen en hebben we in een korte repliek op een vergadering – of het nu in de plenaire zitting was van deze gemeenteraad of tijdens een commissiezitting, dat herinner ik mij niet meer – als enige toelichting op de evaluatie vernomen van het college en van de burgemeester denk ik en van de toenmalige bevoegde schepen, dat het wielercriterium niet doorging. Maar voor de rest is er eigenlijk van evaluaties van de festiviteiten 2018 nog weinig sprake geweest. Zelfs van Winter in de Stad en de ijspiste 2017-2018 is er nooit een evaluatie geweest. Niettegenstaande wij dat toch altijd uitdrukkelijk hebben gevraagd. Ondertussen is dat gedeelte – Winter in de Stad 2017-2018 – allang gepasseerd voor

2018-2019. Dus het wordt wel stilletjesaan tijd dat wij minstens de evaluatie 2017-2018 voor zover dat nog nuttig kan zijn krijgen en dat we zo rap als mogelijk ook over de evaluatie van 2018-2019 zouden kunnen beschikken. Maar ondertussen, door het gebrek aan evaluatie, doen er zich hier en daar toch wel een aantal dingen en een paar zal ik er aanhalen, door gebrek aan evaluatie moeten we dingen vaststellen, die eigenlijk de verkeerde kant opgaan.

Bv. en ik weet waarover ik spreek, want ik heb dat zo'n beetje gevolgd vorig jaar al, één evaluatie die moest gemaakt worden, was bv. Belsele kermis. Belsele kermis, waar een overeenkomst is gemaakt als ik mij niet vergis vorig jaar, zo midden februari, met een overeenkomst tussen ja, een aantal partners, enz..., enz... Dat is niet geëvalueerd, terwijl we toch hebben moeten vaststellen op het terrein en andere leden van deze gemeenteraad zullen mij daarin zeker niet tegenspreken, dat daar ondanks een protocolovereenkomst en een aantal afspraken die duidelijk op papier zijn gezet, dat de partners zich niet aan die afspraken hebben gehouden. Hebben wij niet kunnen evalueren, hebben wij niet onze opmerkingen kunnen maken. En met andere woorden, we staan op dit ogenblik voor een nieuwe uitgave van bedoelde kermisactiviteiten met alle gevolgen van dien. Geen evaluatie en het hek is van de dam en men evalueert of men evolueert nu op het terrein verder in de verkeerde richting, die men vorig jaar is ingeslagen. Ik lees van alles en nog wat. Ik lees vandaag nog, dat er bv. een reuzenstoet op stapel zou staan. Waar die stapel staat, dat weet ik niet, maar dat zijn dingen die ik lees. Maar er is alles samengevat geen echte evaluatie geweest van gelijk welke feestelijkheid. Ook niet van de zomeractiviteiten. Van niets niet. En daarom vraag ik u, mevrouw de schepen, wanneer komt u met een gedetailleerde evaluatie van alle activiteiten winter 2017-2018, heel het jaar 2018 naar deze gemeenteraad, niet naar de gemeenteraad, maar ik neem aan naar uw commissie, zodat wij inderdaad een aantal beslissingen kunnen nemen? Want het kan natuurlijk niet zijn, dat omwille van het feit dat wij niet kunnen evalueren, niet kunnen bijsturen, dat dus bepaalde dingen volledig in de soep zullen draaien en dat we niet kunnen ingrijpen. Ik denk dat het nu hoogdringend tijd is, dat wij en ik reken er eigenlijk al op in de mate van het mogelijke, dat wij in uw commissie van de maand februari de nodige evaluaties zullen kunnen doen.

VOORZITTER: Mevrouw Somers?

SOMERS: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijnheer Wymeersch, dat er geen evaluaties zijn geweest van evenementen in 2017 en over de ja, evenementen begin 2018, die eventueel konden geëvalueerd worden naar het einde van vorig jaar toe, denk ik niet dat ik als schepen enige verantwoordelijkheid heb. Wat ik wel wil bekijken, is in welke mate we een aantal evenementen op een komende commissie en ik probeer in februari, maar ik ga dat met de diensten bekijken wat er haalbaar is en dat kan misschien eventueel maart zijn, van een aantal

evenementen met u te overlopen en met alle commissieleden, zowel 2017, 2018. Maar u bent nogal vaag in het definiëren van evenementen. Misschien is het nuttig, dat u mij eens doorgeeft welke evenementen u dan graag bespreekt. Ik kan er mij een aantal grote voorstellen, die ik als schepen sowieso naar voor zou brengen.

Maar als u al direct begint te zeggen van er loopt van alles in de soep, allé, ik denk dat ge toch als ge een tussenkomst doet op een gemeenteraad iets concreter gaat moeten zijn, zodoende dat ik weet wat er in de soep loopt en dat ik daarop ook kan antwoorden. Want ik kan hier eigenlijk geen zinnig antwoord geven. Ik zal een evaluatie op de commissie brengen, maar ja, verder denk ik dat ik als schepen, die nog maar 23 dagen actief is, alle zaken die mij al voor-geleegd zijn en die urgent zijn met mijn nodig verstand en ja, in volle boerenverstand als ik het zo mag zeggen bekijk. En ik probeer mij binnen de budgetten te houden, die voor 2019 gede-finieerd zijn en waarbij ik ook geen schepen was van evenementen. Dus ik denk dat naar goed vermogen de dringende beslissingen, die er moeten genomen worden in het kader van evenementen, dat ik die altijd tot op heden neem. En ik zal daar zeker geen evaluatie voor afwachten. Maar ja, kijk, ik probeer tegen februari en ten laatste tegen maart, maar misschien kunt u mij een lijstje geven van dewelke u zeker in de evaluatie wilt in 2017 en 2018.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de schepen. Ik zal dat doen, maar bv. in globo zou ik zeggen Sint-Niklaas zomert, Sint-Niklaas wintert. Maar daar weet ge nog niet veel mee. Ik zal een gedetailleerder, u een gedetailleerdere lijst bezorgen. Maar Sint-Niklaas wintert 2017-2018 is nooit geëvalueerd. Ja, ik weet dat wel, dat is uw verantwoordelijkheid niet. Maar dus alles wat voor uw verantwoordelijk is, daar gaat niet meer over gesproken worden?

SOMERS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Ja, ja, ge wilt evalueren. Ik zal u een lijstje bezorgen. Wij hebben vorige maand of voor 2 maand hebben we bericht gekregen van het toenmalige college, dat bv. het wielercriterium niet ging doorgaan. Dat is niet onderworpen geweest aan een evaluatie, minstens niet geëvalueerd tijdens een bespreking. Tijdens de bespreking van de commissie. Is niet gebeurd. Dat is een collegebeslissing. Vroeger werd dat besproken, geëvalueerd. Ieder zegde zijn mening tijdens de bevoegde commissie. Is niet gebeurd. Eén ding waar ik u wel op attent maak en het is misschien een particulier geval, maar ik vestig er uw aandacht op, als u niet proactief u gaat bezighouden en daarmee bedoel ik nog de eerstvolgende 14 dagen met Belsele kermis, dan is het daar burgeroorlog.

VOORZITTER: De burgemeester wil ...

BURGEMEESTER: Mijnheer Wymeersch, ik wil toch één misverstand wegwerken. Wat betreft het Na-Tourcriterium. Wij waren in 2018 einde contract. Evaluatie of geen evaluatie, wij waren einde contract, punt.

WYMEERSCH: En dat wilt zeggen einde contract, dat de gemeenteraad niet moet ingelicht worden? Dat is iets anders? Ja, maar ik weet wel, ik weet wel. Het is ...

VOORZITTER: Wil u de micro ... Ja, mevrouw Somers?

SOMERS: Ja, mijnheer Wymeersch, ik wil daar nog graag aan toevoegen, ik heb denk ik in mijn antwoord duidelijk gegeven, dat ik in de commissie van februari en maart een evaluatie wil geven van 2017-2018. Dus ik heb zeker mijn verantwoordelijkheid hier niet ontlopen, als u dat wilt stellen. Maar misschien mag u in plaats van enkel eens na te denken over welke evenementen u wilt evalueren, kunt u misschien ook voor de toekomst eens nadenken op welke manier we evenementen gaan evalueren. Want in het verleden heb ik ook altijd gezien, dat dat gewoon eens kijken is wat was het budget, hebben we het allemaal opgespendeerd of niet, hoeveel toeschouwers hadden we en vonden we het dan een goed evenement. Ik denk dat er veel andere criteria kunnen zijn, waarmee je een evenement kan beoordelen. Misschien is dat iets te rap om dat tegen februari ook volledig te bespreken op de commissie, maar in dat kader denk ik dat er ook nog stappen moeten ondernomen worden. En ik denk dat ik als schepen tot op heden zeer proactief ben tewerk gegaan en dat ik veel mensen al heb gesproken in het kader van evenementen, die in de komende periode op til staan of op de agenda staan. Maar daarom zijn er nog geen finale beslissingen genomen.

WYMEERSCH: Het gaat inderdaad niet, mevrouw de schepen, daar heeft u gelijk in, over de budgettaire plannen en de budgettaire nuloperatie of de goeie budgettaire afhandeling. Het gaat hem over de uitstraling, over de werving van festiviteiten, enz..., enz... De sfeer die er heerst en in hoeverre dat bv. de stad daarin kan betrokken zijn. Dat zijn allemaal elementen, die eigenlijk van groter belang zijn dan de budgettaire geplogenheden.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Dan zijn we gekomen aan de 10^e interpellatie van raadslid Freyja De Rijcke over hondenweides. Mevrouw De Rijcke, u heeft het woord.

DE RIJCKE: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik zal ondertussen maar al goedemorgen, collega's, zeggen. Wat eigenlijk een beetje mijn uitgangspunt was voor mijn eerste interpellatie is, ik heb sinds een paar maanden een nieuwe vriendin in huis, dus ons Lena. En ik ben dan in Sint-Niklaas een beetje op zoek gegaan naar waar kunnen we met haar, aangezien wij ook midden in de stad wonen, met haar eigenlijk eens lekker los gaan.

WYMEERSCH: Dat is een hond hé?

DE RIJCKE: En ben ik eigenlijk tot de vaststelling gekomen, dat dat niet zo heel duidelijk was. Dus ik had toevallig bij ons in de buurt in de Pijkedreef had ik er eentje ontdekt, maar dan stelde ik mij eigenlijk de vraag van ja, van wie is dit stuk grond nu eigenlijk. Want daar staat één, totaal niets aangeduid. Het is wel ingericht als een losloopzone. Dus daar staan drinkbakken, daar staat een zak voor afval. Maar die omheining is daar in een verschrikkelijke staat. Dus nu had ik inderdaad een paar vraagjes aan de bevoegde schepen. Om te beginnen, inderdaad, of er geweten is wie daar de eigenaar is.

Moest dat inderdaad de stad zijn, wie dat zo percelen ook controleert en de uitrusting daarvan? Ook of er op de officiële hondenweides, die aangegeven worden op de site van Sint-Niklaas, is er geen bewegwijzering of een reglement aanwezig. Ik ben vandaag ze alle drie gaan bezoeken en daar staat eigenlijk ... Ja, gisteren ondertussen inderdaad. Dus was mijn vraag, moet daar eigenlijk geen duidelijk reglement en bewegwijzering aangebracht worden? Ik heb het ook, 2 van de 3 ben ik in de straat moeten gaan vragen aan mensen met een hond of ze ze wisten liggen, omdat ik ze niet vond. En dan was er eigenlijk ook nog een vraag van inderdaad, wat met incidenten? De omheining vind ik nu persoonlijk niet van voldoende niveau, aangezien 2 van de 3 een vergroot kippengaasje is en een grote hond springt daar één, met veel gemak over. Kleinere honden ... Excuseer? Ah, kleinere honden kunnen daar gemakkelijk in verstrikt geraken. Dus ik denk dat het ook een beetje gevaarlijke situaties kan creëren. En wat met incidenten? Zijn hondeneigenaren hiervoor verzekerd? Moeten ze daarvoor bij de stad zijn? Moeten ze daarvoor bij eigen verzekering zijn? En dan de vraag ook nog een beetje of er in de toekomst eigenlijk nog aanleg van losloopzones voorzien worden? Omdat, ik spreek nu over 3 locaties waar je spreekt over een plus minus 100 m². Maar ik denk dat iedereen wel weet, dat een grote hond op 100 m² niet zo heel veel kan. Dus dan spreken we toch over locaties, die ja toch aan een minimum van 2.000 m² zouden moeten kunnen geraken. Waar ik ook enkele suggesties bij had, bv. het domein Puitvoet hebben wij denk ik als stad nieuwe stukken aangekocht en misschien kan daar in de toekomst naar gekeken worden, dat daar een bos of zo aangelegd wordt voor mensen met een hond. Er zijn op het H. Heymanplein misschien nog plaatsjes over in de planning om zo iets in te brengen. Want ik denk dat we vooral niet mogen vergeten, dat zo'n hondenlosloopzone ook echt een sociale ontmoetingsplaats is voor mensen. Ik zie daar regelmatig mensen een praatje doen met elkaar. En ik denk dat bij veel mensen zeker met de verstedelijking van tegenwoordig een hond ook een heel belangrijke plaats in het gezin heeft. Mensen die alleen zijn, hebben soms heel veel aan die diertjes. En die komen daar dan ook mee buiten. Maar ik heb al van veel mensen ook gehoord, dat de vraag in het centrum, echt centrum, de vraag – sorry – heel groot is naar een mooie locatie. Dat was het.

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEESTER: Bedankt voor uw tussenkomst. Ik ben mij trouwens aan het afvragen of het uw eerste tussenkomst is of niet?

BURGEMEESTER: Ja?

A P P L A U S

VOORZITTER: Ja, ook ...

DE MEESTER: We hebben inderdaad in de vorige beleidsperiode de eerste ervaringen opgedaan met hondenloopweides. De eerste was een tijdelijke hondenloopweide, waar we heel wat lessen geleerd hebben. Maar er zijn er inderdaad nog een aantal, die gevolgd zijn. Als je er 3 officiële bezocht hebt, dan heb je ze inderdaad allemaal bezocht. Dus ik moet niet overlopen waar er nog zijn in de stad, want je kent ze ondertussen. Als het gaat over het stuk grond achter het scoutslokaal van Sint-Vincentius, dat is geen officiële hondenloopweide. Dat is een stuk grond, dat eigendom is van de stad en in medegebruik werd gegeven aan de jeugdvereniging, die daarop mag spelen. Maar dat terrein is niet door de stad ingericht als hondenloopweide, maar wordt daar inderdaad wel voor een stuk door gebruikt. Maar eigenlijk zonder de toestemming daar ooit voor gekregen te hebben. Ja, de volgende vraag sluit daar wat een beetje bij aan. Wie controleert het perceel en de uitrusting? Dat hangt daar dus een beetje mee samen. Maar als het dan gaat over de afsluiting moet ik verwijzen naar het punt, dat we afgevoerd hebben van de agenda en dat nog zal terugkomen. Dus uiteraard, de inrichting van heel dat terrein in zijn nieuwe functie en de omheining, die daarvoor voorzien wordt, wordt hier nog op een volgende gemeenteraad ongetwijfeld besproken. Als het gaat over een duidelijk reglement, daar zijn we aan aan het werken. Dus dat is een punt, waar we al in de voorbije maanden aan gewerkt hebben. Er was toen binnen de hele vernieuwingsoperatie van het straatmeubilair geen, allé, waren er geen middelen meer over voor het plaatsen van die borden. Maar we hopen dat we dat dit jaar wel kunnen doen. Het reglement, waar we over spreken, moet ook nog officieel goedgekeurd worden, maar bevat allé, de insteken die daar nu inzitten, gaan over openingsuren, gaan over dat we vragen aan buurtbewoners om of dat we vragen om rekening te houden met de rust van de buurtbewoners. Dat we vragen dat mensen uitwerpselen opruimen en in de vuilbak deponeren. Dus, dat zijn elementen die zeker in dat reglement aan bod zullen komen. Bewegwijzering, eigenlijk hebben we daar tot hiertoe nog niet zo heel veel vraag naar gehad. En allé, ik denk dat we moeten opletten, dat we het straatbeeld niet vol met bordjes plaatsen. Misschien kunnen we inderdaad kijken hoe we daar nog meer ruchtbaarheid aan kunnen geven. Maar bij

elke opening hebben we in elk geval tot hiertoe de buurt ook telkens geïnformeerd en dat is vaak toch ook een circuit dat, allé, waarbij mensen elkaar informeren. Wat met incidenten? Daar heeft onze dienst verzekeringen zijn oog even op laten schijnen. De eigenaar van de hond of de persoon, die het dier onder zijn toezicht heeft, is aansprakelijk bij een incident dat door de hond veroorzaakt wordt. Bij ontsnapping of verdwaling blijft de eigenaar van het dier aansprakelijk.

De eigenaar kan zich hiervoor verzekeren via een burgerlijke aansprakelijkheid gezinspolis, waarbij de verzekeraar de schade, die door de hond berokkend wordt, aan derden zal vergoeden. Deze verzekering kan door de eigenaar worden afgesloten, niet door de stad. Dus dat is het advies van onze dienst verzekeringen. Worden er in de toekomst nog bijkomende weides voorzien? Eigenlijk heeft het college beslist om te kijken in de buurt van de sportsite van Puyenbeke, waar je daarjuist naar verwees, in de nieuwe plannen rond baseball, BMX en scouts of daar in de buurt toch ook een oplossing kan voorzien worden of er nog ergens een stuk ook kan ingericht worden als hondenloopweide. Dus wordt vervolgd. En voor de rest zijn we volop bezig met onze nieuwe tekst rond onze beleidsplannen voor de komende jaren. En ik hoop dat ik bij die voorstelling daar nog meer uitleg bij kan geven bij de plannen voor de toekomst ... (overschakelen naar bandopname 13) ...

DE RIJCKE: Mijnheer de schepen, zou ik nog enkel mogen zeggen, ik had iets op internet gevonden, dat noemt kompasnaald hondenloopzone. Dat is misschien iets enorm interessant, omdat dat echt wel reglementering bevat en belangrijke punten, waar u rekening mee kan houden, moest u dan een stuk zoeken. Ik wil het u ook doorsturen als u dat graag heeft. Goed? Nee, het is van hieruit. Van natuur en bos denk ik dat het komt. Maar ik zal het de schepen doorsturen. En dat was het.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw De Rijcke. Dan zijn we aan het 11^e punt gekomen en dat komt van raadslid Roland Pannecoucke en gaat over de problemen in de Eigenlostraat. Mijnheer Pannecoucke, u heeft het woord.

PANNECOUCKE: Dank u, voorzitter. Ik ga nog maar eens herhalen. De problemen en klachten van de bewoners van de Eigenlostraat, de kant van Sint-Niklaas, niet de kant van Temse volgens sommige mensen. Bij felle regen is er nauwelijks of geen afwatering in deze straat. De straat staat regelmatig onder water. Wagens, die onder de modder komen te staan door het groot verkeer dat er passeert. Maar er is ook nog door de steenslag worden nog regelmatig glasbreuken gesignaleerd van de wagens. Deze toestand duurt al meer dan 5 jaar. En er wordt niets aan gedaan. Er ontbreken riolen. Glasbreuk door steenslag. Daarom mijn vraag, wanneer voorziet de schepen deze aanpak van deze problemen voor deze bewoners. En tegen wanneer zullen ze

volledig opgelost zijn? Ik weet het, schepen, dat het een moeilijke vraag is en een moeilijk antwoord zal zijn, maar ik reken toch op u.

VOORZITTER: Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dank u, Roland. We zijn ter plekke gaan kijken gisteren denk ik, nee, eergisteren ter plekke gaan kijken. En definitieve oplossingen kunnen enkel verwacht worden als men echt ook de riolering gaat voorzien.

Omdat er vandaag geen riolering is in de stukken waar u naar verwijst en dat er geloosd wordt nu in de straatgrachten in die buurt. Het zijn twee projecten in de pijplijn, Eigenlo-/Brandstraat en Houten Schoen/Eigenlostraat. En als alles vlot loopt, zou Eigenlo-/Brandstraat in 2020-2021 uitgevoerd kunnen worden en Houten Schoen/Eigenlostraat in 2020-2022. Maar we weten allemaal hoe dat loopt, rioleringsdossiers. Ik zou daar met de grootste voorzichtigheid met die data omgaan. Gezien onzekere uitvoeringsdatum van deze werken, want laat ons wel wezen, er kan altijd iets tussenkomen of de complexiteit van een dossier kan altijd groter worden naarmate dat men er verder op werkt, moeten we inderdaad één, tijdelijk en ook lokaal de bermen blijven herstellen. Dat is echter geen eenvoudige zaak. En vereist veel werkkraft en inspanningen van onze eigen diensten. Het is eigenlijk een soort van ja, dweilen met de kraan open, want de nieuwe opvullingen van de bermen worden direct terug uitgereden, zeker bij slecht weer. De dienst geeft zelf aan, de dienst openbare werken geeft zelf aan, dat ze willen overwegen om te kijken, allé, om te werken met goten en straatkolken. Maar dat laatste is, moeten we eerlijk zeggen, niet mogelijk op alle plaatsen. En zeker niet omdat er niet overal een gracht of een ingebuisde riool aanwezig is om een kolk op aan te sluiten. En we hebben dat zelf gezien ter plekke, dat dat niet zo eenvoudig is. Maar men wil dat toch bekijken of zo'n plaatselijke en tijdelijke maatregel mogelijk was. Wat de steenslag betreft, zal – de mensen van openbare reinheid zijn langs geweest – er zal een veegwagen door de straat gaan om toch de grootste steenslag te verwijderen. Maar, ik zeg het er al bij, maar, dat kunnen we wel doen, maar als we de bermen terug gaan aanvullen, dan gaan we terug putten creëren in die berm, gaat er terug steenslag op de weg belanden. Dus dat gaat dan regelmatig moeten herhaald worden. Dus, u hoort het. Definitief zitten we toch nog een aantal jaren te wachten, 2021, 2022 ten vroegste. En in de tussentijd zullen we kijken naar tijdelijk bermherstel en afwateringsmaatregelen, al zal dat laatste absoluut niet eenvoudig zijn.

VOORZITTER: Mijnheer Pannecoucke?

PANNECOUCKE: Dank u, schepen. Maar ik zou toch willen aandringen om toch zo rap mogelijk een oplossing te zoeken voor die wateroverlast. Want ik was er zelf getuige van, dat er 2 kinderen in de auto wilden stappen en er kwam een voertuig voorbij en die konden zich terug

opkleden, andere kleren aandoen, om Nieuwjaar te gaan wensen naar hun meter. Het is niet voor te lachen, maak het maar mee, dat is zo al 5 jaar. De kinderen moeten oppassen. Ten eerste, het is er gevaarlijk voor de kinderen ook. Er is geen voetpad, er is geen fietspad. Allé, dus ... En dat is maar een stuk, laat ons zeggen van een goeie 100 m. Want de kant van Temse is wel goed, maar de kant van Sint-Niklaas is niet goed. En ik hoop van zo rap mogelijk een noodoplossing te vinden, zeker voor die wateroverlast.

Want bij iedere regenbui staat zeker een overlast van 2 m breed en ongeveer een 18 m lang, waaraan dagelijks veel vervoer en ook door het industriepark dat er tegenligt, dat er camions en dat er auto's opzij van de baan moeten rijden door die waterplassen. En ik wil nog eens aandrigen, schepen, om zo rap mogelijk in de mogelijkheden te doen. Dank u.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Pannecoucke. En dan sluit ik hierbij ... Oh, sorry. Mijnheer Van Peteghem had ik niet gezien. Excuseer!

VAN PETEGHEM: Ik wil kort tussenkomen in verband met het verharden en herstellen van de bermen. In de eerste plaats ter ondersteuning van de Carl. De Carl heeft in de vorige bestuursperiode ook meegemaakt, Carl, hoe moeilijk dat het was om die bermen te mogen herstellen. Ik hoop alleen, dat vanuit onze milieudienst, dat er eens positief zal meegewerkt worden. Ik ben hier 15 jaar geterroriseerd geweest. En daar trek ik geen woord van terug. Het is zo, dat op het einde van de vorige bestuursperiode eigenlijk Bosstraat, Gouden Leeuwstraat en andere straten op een degelijke manier mogen hersteld geworden zijn. Dat was positief. En ik hoop, Carl, dat ge op die manier verder zult ondersteund worden. Dat ge ook niet telkens naar het college zult moeten komen als er een klein straatje moet verhard worden, want dat was ook een beslissing. En ik denk dat je daar, Carl, ik hoop dat je daar op een positieve manier zult verder kunnen samenwerken. Dat je dat eigenlijk op een gemakkelijke manier zulke dingen kunt herstellen. Dit is geen gemakkelijk dossier hé. Maar heel wat straten komen permanent terug wat betreft het verharden van de bermen. Maar als ge het niet degelijk moogt doen, Carl, dan ga je permanent in de miserie zitten en ook met uw diensten. En dat is het enige dat ik vraag, ondersteun Carl.

VOORZITTER: Dank u, schepen euh, dank u, mijnheer Van Peteghem. Ja, ik ben nog een beetje ... Ja, dan sluit ik nu de openbare gemeenteraad en dan open ik nu de OCMW-raad (einde opname).